

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 02/2006**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 07.03.2008. године

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Председнице, да ли могу пре него што почнете само да Вас замолим нешто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите господине Ђурђићу можете пре него што почнемо. Нећете да укључите микрофон? Е сад ћу да укључим микрофон па ћете ме обавестити да се то констатује, реците пошто сте најавили да нећете више бити бранилац.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Ја Вас молим да сведок Илић Зоран буде први саслушан данас, јер ћу морати да напустим претрес, а у понедељак или уторак ћу да кад стигнем да одем код Јовановића у притвор па ћу Вас обавестити у вези са даљом одбраном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо.

Констатује се да су приступили:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,**
- **пуномоћници оштећених адв. Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић,**
- **оптужени Митровић Радослав, Репановић Радојко, Јовановић Ненад, Чукарић Слађан, Нишавић Милорад, Петковић Мирослав, Петковић Зоран, Папић Рамиз,**
- **браниоци оптужених адвокати Мирјана Несторовић, Ненад Војновић, Вељко Ђурђић, Фолић Горан, Милан Бирман.**

Нису приступили адвокати Владица Васиљковић, Татомир Лековић, Палибрк Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко се јавља за Васиљковић Владицу?

АДВ.НЕНАД ВОЈНОВИЋ: Адв. Ненад Војновић.

АДВ.МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Адв. Мирјана Несторовић за Татомира Лековића и Палибрк Драгана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само гледам због колизије у одбрани то, гледам да нема колизије.

За опт. Чукарић Слађана уместо Васиљковић Владице јавља се као замена адв. Ненад Војновић, а уз сагласност опт. Чукарић Слађана.

**Опт. Нишавић Милорада у наставку главног претреса браниће
адв. Мирјана Несторовић уз сагласност оптуженог.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Палибрк Драган? Ко се јавља за Палибрк Драгана? Такође, јел' тако? Јесте ли сагласни господине Папићу?

Опт. Папић Рамиз је сагласан да га у наставку главног претреса брани адв. Мирјана Несторовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су нам присутни и сведоци Зоран Илић и Срђан Илић? Присутни? Трећег нисмо, отказали смо за данас саслушање, трећег не можемо да стигнемо. Обојица, значи ту су и Зоран Илић сведок и ту је сведок Илић Срђан.

Позовите сведока Илић Зорана.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес одржи.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у наставку доказног поступка саслуша сведок Зоран Илић.

Сведок ЗОРАН ИЛИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Илићу, добар дан.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете рећи Ваше пуно име и презиме?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Зоран Илић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени, које године и од оца?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Рођен сам 20. маја 1961. године, од оца Тодора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: По занимању сам дипломирани правник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где радите?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Радим у Полицијској управи у Нишу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, Ваше пребивалиште где је?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: У Нишу, улица 25. маја бр. 26.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте позвани у својству сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Да ли Вам је то јасно?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Јасно, схватио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вас молила да прочитате текст заклетве који се налази испред Вас?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок упозорен, опоменут, заклет, па изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били саслушани у претходном поступку од стране истражног судије 12. априла 2006. године. Да ли остајете у свему код овог исказа?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Да, остајем у свему код овог исказа сем евентуално можда у неким детаљима, јер суд треба да има у виду да сам тада питан о догађајима који су били временски доста удаљени, у том тренутку неких 7 година, сада још даље, да сам на питања суда наравно одговарао без много удубљивања у ово, тако да је могуће да у неким детаљима се нешто разликује, али битно не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, интересује нас догађај који се десио 26. марта 1999. године, масовно страдање породице Берише. Да ли Вам је ишта познато о томе у том временском периоду? Да ли сте нешто чули?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Мени у том временском периоду о томе ништа није било познато, о томе ништа нисам чуо ни у назнакама тако да је мени тај догађај потпуно непознат. Ни касније, године су прошле после тих догађаја, јај о том страдању породице Бериша нисам чуо ништа. Да додам и ово што ако је питање значајно суду може да користи да сам ја за разлику од осталих припадника Посебне јединице полиције доста времена проводио у Призрену,

будући да сам се налазио у команди, да сам са општинским структурама, са запосленима у Полицијској управи у Призрену, са другим запосленим у јавним предузећима где смо били повремено смештени разговарао између осталог и о темама тих дејстава која су тада трајала и да ја никада нити од припадника српске, нити турске којих је било доста, нити албанске националности нисам ни реч чуо о томе, тако да је за мене то једноставно потпуно непознато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте први пут дошли на Косово и Метохију?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Не знам на који временски период мислите? Ја сам на Косово и Метохију дошао први пут ако се укупно узму ови догађаји 1998. године, то је био месец јуни и задржао се тамо све до плана Холбрук-Милошевић, значи до октобра месеца. Затим сам био у току зиме у току ових када је био Вокер и када је била Мисија ОЕБС-а, а затим када је почела НАТО агресија, када је почело бомбардовање Србије, односно СР Југославије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марта 1999. године где сте ви били смештени?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Марта 1999. године где сам био смештен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Овако, 1999. године команда одреда која је иначе бројала мало људи и није цела била на окупу него један део људства је био на терену, била је смештена у Комуналном предузећу у Призрену. Оно се налази преко пута индустријске зоне у Призрену на путу, на излазу из Призрена према Заградској Хочи од мотела «Путник» даље према периферији. Комунално предузеће, не знам како се зове, ту смо били смештени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од првог момента сте ту били?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Па видите како, да. Од првог момента смо ту били, с тим што прилике на терену су биле такве. Фактички то је била тачка гревитације и обично смо ту радили, често смо ту и ноћили, али није то било искључиво место где смо се налазили, налазили смо се и на другим местима у оквиру Призрена, често у мотелу «Путник» који је ту био у близини, али и у другим и на другим местима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је објављена непосредна ратна опасност 23. марта, јесте ли Ви у тим објектима?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Да појасним. Ја 23. марта нисам био, ја сам 26. марта дошао у Призрен. Значи, 24. марта увече почела је НАТО агресија. Прошао је и читав 25. март и тада су се десили неки догађаји, не знам да ли да помињем. Значи, припадници команде један је погинуо, један је био рањен тако да је то био разлог због чега сам ја нагло био позван да дођем, јер у команди фактички није више било официра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Припадник команде је био погинуо. Ко је то био и где је погинуо?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Па погинуо је Бараћ Драган, он је био економ у команди али је припадао команди. Он је погинуо у НАТО бомбардовању у објекту у касарни «Душан Силни», павиљон који је Посебна јединица полиције користила за смештај људства и где су биле канцеларије припадника команде, а рањен је био официр команде Неша Милојевић у том истом нападу тако да он у том тренутку фактички ту није било извршилаца. Онда је то хитно попуњено тако што сам ја позван и што је један официр полиције који је припадао другом 87. одреду из Ораховца позван и онда смо тако формирали то једно мало језгро око кога, које се после увећавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вас позвао да дођете хитно?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Мене је позвао начелник Одељења полиције Милић Јово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Начелник Одељења које полиције?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Начелник Одељења полиције у Полицијској управи у Нишу, значи Полицијска управа у Нишу, тада Секретаријат унутрашњих послова у оквиру Одељења полиције имао је офицере задужене за попуњу јединице за састав, за подршку те јединице опремање возилима и друго, а њима је свима био руководио начелник Одељења полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је био разлог да Ви дођете да се попуни, јел' тако, то људство?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Тако сам ја то у том тренутку схватио, да. Ја сам ту припадао и раније. Само да појасним, значи ја сам у команди био и пре само састав команде је био смањен као и сад. Укупан састав Посебних јединица полиције у току Мисије ОЕБС-а тако да један од елемената тог споразума је био да се јединице на терену смање, тако да у том смислу је и људство у команди било смањено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, тад кад сте дошли 26. марта које време је то било?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: 26. марта сам дошао између 11 и пола 12 сати, отприлике је то време било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 11 и пола 12?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: 11, пола 12, не могу тачно да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је у том моменту све чинио команду?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Па управо сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али по имену?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Сад ту да би се добро разумели, команду су чинили пре свега командант, чинио је и његов возач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командант, имена говорите?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Митровић Радослав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Његов возач Љубиша Михајловић, заменик команданта Грујић Предраг, његов возач Љубиша Михајловић мислим

да је у том тренутку, он је после замењен другог је возача имао. Онда, официри.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До кад је Љубиша био возач?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Љубишја мислим, не могу тачно да се сетим, мислим да је убрзо после почетка агресије замењен млађим возачем, али је и даље остао у команди да помаже око позадинских послова и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био други? Немојте упадати молим вас, не можете упадати тако, то вам није први пут.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Не могу поуздано да кажем, али мислим да је Гвозденовић, имена се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је непосредно после агресије заменио?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Јесте, да. Ово сам хтео да додам – и онда су неки од лица у команди стално били у команди, а ови о којима говорим су претежно били на терену, значи тако команда није неко место где су сви истовремено ту стално увек, него неки официри команде су увек ту, а неки подразумева се да нису као што је командант његов, заменик, њихови возачи и тако, а они који су били за позадинске послове задужени пословима логистике, официри који су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад нам испричајте. Долазите 26. марта, 11, пола 12, где одлазите, коме се јављате, на којој сте дужности, шта се све дешава тог 26. марта? Дакле, испричајте нам све чега се сећате да Вам ја не бих стално постављала потпитања?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Да, у реду. Ја још када сам примио наређење да дођем у Призрен, мени је речено да се у самом месту распитам за место окупљања јер обично смо се јављали у касарну «Душан Силни». Међутим, у тренутку кад сам ја наређење примио она је већ била бомбардована. Значи, то није могло да буде место. Мени је саветовано да дођем испред «Путника», јер у «Путнику» су иначе се обављали неки послови за Посебне јединице полиције и ту увек има официра и људи са којима бих могао да ухватим везу, тако да сам ја ту испред «Путника» сишао и ту сам се обавестио кога има и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога има, кога налазите, које су Ваше дужности, мислим испричајте нам о томе?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Па нисам нашао никога фактички. Долазећи испред «Путника» ја сам ту обишао околину и нашао сам неколико ових полицајаца и официра који су били из призренског СУП-а и код њих сам се распитао али одређени одговор нисам могао да добијем. Убрзо после тога, то није трајало дуго, значи неких 10-ак минута сусрео сам овог Радисава Миленковића о коме сам вам говорио, који је био из Ораховца повучен да би појачао команду 37. одреда. Кад сам с њим ступио у везу онда сам фактички се ја нашао на место, он ми је после објаснио како ће

то да иде и тако. Задатака што се тиче ја сам имао уобичајене задатке, никакав посебан задатак том приликом ми није дат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које су Ваше биле обавезе када сте дошли, кад сте били на неком положају?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Не, на положају нисам био. Кажем, команда је била у Призрену и ја сам у Призрену све време и боравио како у ранијим приликама 1998. године тако и у овој прилици 1999. године. Ја нисам формацијски припадао Посебним јединицама полиције, био сам придодат и 1998. и 1999. године ради послова извештавања, евидентирања бројног стања и сличних послова који су се у команди обављали. Ја сам тада радио као шеф Одсека за аналитику и евиденцију и чинило се природним да ти послови који су били управо послови извештавања, прикупљања података и слично обавља неко ко је из аналитике и евиденције. Формација Посебне јединице полиције је била установљена и ту су постојали официри са одређеним задужењима, али сам ја фактички био ван тог списка, односно са специфичним задужењима које није ни предвиђала формација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде код истражног судије кажете да сте били задужени за извештавање и одређене позадинске послове?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Из одређених позадинских послова који су проистицали управо из тог праћења бројног стања, присуства и размештаја јединица на терену, а пре свега везано за њихово снабдевање најчешће храном али и другим потребама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Да додам још и праћење у склопу тога и праћење присуства, значи праћење лица који се налазе на поштеди, узроке тих њихових траума, коме припадају и један део информисања у вези са тим њихових полицијских управа, значи Крушевац, Врање, Пирот и слично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пошто Вам је једна од обавеза била и да пратите размештај јединица, које су то јединице које сте Ви пратили, где су оне биле размештене, шта Вам је познато о томе, дакле тог момента када сте дошли у Призрен где се налази јединица?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: У том моменту кад сам дошао у Призрен ја то нисам ни знао. Значи, што се јединица тиче пратио сам распоред како јединица 37. одреда тако и јединица 87. одреда и њихов размештај. Ја сам се касније током дана најпре од Радисава Миленковића, значи од овог официра са којим сам се срео, али у мањој мери јер и њему то није било сасвим познато, него касније од самог команданта Митровића. Ја сам се обавестио где се јединице налазе и њихове положаје и уопште њихове оквирно задатке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сте Ви придодати 37. одреду зашто Ви сад пратите где су јединице 87. одреда, ко Вам каже да пратите?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Зато што они тамо нису имали официра, њихова је команда била још сиромашнија бројчано, значи они су имали мање људи, а 37. и 87. одред они су имали припаднике из истих полицијских управа, значи давала је ако Лесковац даје за 37. даје и за 87., Ниш и сви други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био командант 87-ог?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Командант 87-ог је био начелник ОУП-а Алексинац у то време Зоран Ранђеловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вама издаје наредбу да Ви пратите где су смештене јединице 87. одреда?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Наредбу тако посебно ми нико није издао. То је био мој задатак и садржај мојих послова, тако сам барем ја схватио и током 1998. и 1999. године, значи у том смислу нисам поступао по некој посебној наредби него се то подразумевало. Ако сам у команди радим своје послове. Који су то послови? Они које сам и раније радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте да ли Вас добро разумем? Ако сте Ви придодати 37-ом, зар није логично да Ви пратите размештај јединице 37-ог одреда, како можете самоиницијативно да Вам нико не каже да пратите и размештај јединице 87. одреда?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Да Вам појасним судија. Тај 37. и 87. одред био је раније јединствен. Значи током 1998. године он је био јединствен, а после подељен. Подељен је тако што 37. одред је имао задатке на успостављању контроле одређених подручја на којима рецимо тренутну контролу није имао, значи он је имао као превасходнији задатак, а 87. одред је имао касније задатке држање тог простора, значи кроз патроле, кроз пунктове итд. који су запоседнути, тако да су оба одреда изникли из једног истог. Када сам ја долазио први пут то јесте био један одред, а касније се он поделио, имао је своје команданте и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад то касније кад се поделио, ко Вам каже да пратите размештај 87-ог одреда јер више није стање као што је било једно како Ви кажете него се то поделило касније, то претпостављам? Кад се поделило?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Па то се у лето 1998. године или раније пре тога. Значи, у периоду од оног пролећа кад су се дешавале оне махала Јашари па надаље, значи у том неком периоду, ја сад не знам почетак лета, не могу то тачно да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али кажите ми господине Илићу ја Вас питам ко Вам каже да пратите размештај 87-ог одреда?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Нико ми одређено није рекао да пратим размештај 87. одреда, ја то прецизно нисам ни радио. Значи, 37. је био

тежиште моје пажње. Међутим, 87. одред будући да се он снабдевао, малопре сам рекао да смо се тицали и снабдевањем храном и другим потрепштинама из истог извора, онда су значи и припадници 87. одреда у том смислу. Значи, то праћење није било тако прецизно нити је било могуће, то је био велики терен био, то је широко поручје које је обухватало Призрен, Суву Реку, Ораховац, једно велико подручје где је врло тешко то уопште и пратити – долазак, одлазак, повратак итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, сад кад сте дошли ко Вам саопштава где су јединице 37. одреда, 87. одреда где се налазе те јединице, ко Вам то саопштава? Рецимо конкретно јединице 37. одреда? То је било колико чета?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Пет чета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Природно је било да се о томе обавести, значи долазећи на терен и не само о положају припадника тих одреда, значи полицајаца него сам се обавештавао, будући да ту у команди рецимо нисам затекао везисте, ја сам се обавештавао и где се налазе везе, где је смештена, где се налазе лекари, значи лекари су такође припадали команди и онда и о положају ових јединица. Обавештавао сам се најпре од Радета Миленковића којег сам прво срео. Обавештавао сам се од самог команданта Митровића и обавештавао сам се чак о од његовог возача. Значи, тада других извора није било нити је неко посвећивао велику пажњу да мене обавести. Значи, ја сам ту дошао, ступио на своје дужности, у току су биле ствари које су се тицале јединица, њиховог рада и живота на терену, угрожавања и тако, значи једноставно важније су ствари биле ту на сцени да би неко мене специјално о томе обавештавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате Ви сазнања где је била нишка чета?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Па знам где је била нишка чета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је била нишка чета?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ја сад о томе можда нећу, пошто ја нисам био с јединицама на терену, можда грешим у називу топографских ових. Они су били ту од од села, код «Метохија вина», значи Село Трње и тако отприлике тај плато Широко, ја се тако сећам да су они били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи од «Метохија вино»? на том потезу су били?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: На том потезу да, плато Широко, Село Трње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је била крушевачка чета?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Тада када сам ја дошао она је била на правцу Село Рештане – Студенчане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је била лесковачка чета?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Само још нешто судија, ја бих нешто питао. Да ли су ово уобичајена питања и одговори који су овде сведоци већ давали, јер ја не знам сада под каквим нивоом заштите су рецимо одређени подаци о распореду и о дејству.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно све морамо да Вас питамо све што знате за тај временски период који сте провели тамо.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: У реду. Мислим да ли треба неко и да ли је неко имао задатака које то под одређеним нивоом поверљивости да истакне приговор јавности и нешто слично, не знам да ли о томе већ водите рачуна или о томе треба да поведе рачуна неко и да ли су та питања већ овде гравитирала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно да су била, како да не, ништа ново не питамо. Крушевачка чета рекли сте били су на потезу села Рештане, јел' тако?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Рештане према овоме Студенчану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је била лесковачка чета?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Лесковачка чета је била на правцу, опет кажем, узмите ово све са резервом. Значи, не тврдим него се сећам да је она била на правцу од Ораховца према селу Оптеруша, то је комуникација да вам појасним Ораховац – Сува Река.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Врањска чета?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Они су се налазили северно од те комуникације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Врањска?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Врањска чета се налазила на потезу села Слапужане северозападно од Суве Реке. Говорим о тренутку кад сам ја дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О томе да само Вас питам за то време. Пиротска чета где је била?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Пиротска чета је била такође на правцу од Ораховца према Сувој Реци и она се налазила јужно од те комуникације, значи малопре сте питали лесковачка, она је била северно, а ова је била јужно. Значи, према Зочишту, Оптеруши, ако су вам позната та имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је нека чета 87. одреда била смештена у Сувој Реци?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Говорите сада, до сада сте ме питали за 37.?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 37. сад Вас питам за 87. Дакле, да ли имате сазнање када сте дошли да ли и где борави чета 87. одреда?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Чета 87. одреда – то сам мање пажљиво пратио и не могу одређено да кажем. Знам да је чета 37. одреда боравила у Сувој Реци али да су они из Суве Реке изашли. Ја сам тада почео да формиран те извештаје и сећам се на основу тих извештаја, не на основу

утистка који сам непосредно примио, него сам касније правио извештај и онда је тај извештај пратио више кретање 37. одреда, а 87. се није. Не могу одређено да кажем где се налазила, 37. знам да се налазила у Сувој Реци, али да је из Суве Реке већ 25-ог рано изјутра, значи ноћу, такорећи ноћу 24-ог на 25. из Суве Реке изашли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле Вам то сазнање, из извештаја кад сте дошли или?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Једно, сад не могу то да раздвојим шта сам сазнао из извештаја кад сам дошао што сам усмено примио, а шта на основу извештаја о активностима одреда на терену који се формирао после, значи тамо тек кроз неколико дана примајући током тог периода фрагменте тог извештаја. Значи, када су се активности на том подручју окончале ја сам од командира чета добио извештаје о томе где су се кретале и какве су задатке имали и шта је у том поступању се догодило за читав период до 30-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте добили извештај од Гркајца?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Од?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од Гркајца да ли сте добили неки извештај где се налазе?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ја не могу да се сетим да ли сам од Гркајца. Гркајац је био у крушевачкој чети. Не могу тачно да се сетим. Ја нисам то посматрао. Доста се мењао састав, значи састав командира се током овог периода – 1998. и 1999. године доста мењао тако да ја, мени је познато име Гркајац и знам да је вршио неку функцију, мислим у крушевачкој чети, али ја не могу да разликујем сада које је било тачно његово формацијско место и у ком периоду је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта радите 26. марта 1999. године када сте дошли? Да ли нешто предузимате? Да ли сте имали састанак са неким? Да ли сте неког видели? Да ли сте ишли до касарне? Испричајте нам о 26-ом марту?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ево како, значи 26. марта кад сам ја дошао прво моја брига је била да се повежем са командом одреда, да се јавим само команданту или неком од виших официра у команди. Пошто ту никога није било, ја то нисам могао да постигнем а дошао сам и без средстава везе, нисам имао у том тренутку позивни знак тако да сам дошао онако голорук такорећи што се тиче те комуникације. Срео сам прво официра команданта Рајка Миленковића ко ме је обавестио о томе да је он примио наређење да дођу у Призрен из Ораховца и да ће ту да се формира команда 37. одреда и да ће они овом да припада. Прва нам је брига била око тог смештаја. Он ме је упознао да ће ту, да је нама на располагању тај хотел «Путник» и ту је била једна соба. Та соба је била намењена не само нама и другима, имала је мислим два кревета, да је

било ту купатило и ту је нама било згодно за одржавање личне хигијене и тако даље и ту смо могли и да ноћимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете нама, који су то?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Па нама из команде 37. одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви из команде 37. одреда? Добро.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Значи то је та структура коју пратимо, дабоме, а да ће место рада, пошто ту услова за рад није било никаквих нити смо имали где да куцамо нити ишта друго, то је била соба као што је хотелска или мотелска соба без икаквих других уређаја, да ће то бити у Комуналном предузећу. Он је мене о томе обавестио, обавестио ме нормално, ја сам се распитивао и о том догађају који се тицао бомбардовања касарне, он ме је обавестио ја се сећам да је он тог јутра из Ораховца долазећи најпре ишао да обиђе тамо касарну, да је тамо видео тог јутра команданта Митровића и да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам прича?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Миленковић Радисав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Миленковић? Добро.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: И да ћемо ми бити смештени у том Комуналном предузећу, да тамо за сада нема никаквих услова за рад пошто то ето то се догодило изненада и да ти услови тек треба да се створе. Сем њега ја ту никога другог нисам затекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никога нисте затекли?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Да и он долазећи ја сам ту њега затекао. Мислим од персонала команде ту никога другог није било, значи у том тренутку смо били ја и он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се јављате команданту?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Команданту сам добио прилику да се јавим убрзо након што смо отишли у то предузеће, у то Комунално предузеће, погледали те просторије које су нама биле намењене, ту је био директор тог предузећа, мислим да је директор био не знам га по имену, нама је била намењена тада у прво време једна просторија, а затим нам је дао и другу. Убрзо после тога након што смо ми ту дошли у то Комунално предузеће у дворишту тог предузећа дошао је и командант Митровић Радослав и тако сам добио прилику да га видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте из тог предузећа негде свратили?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Касније или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, долазите у предузеће, разговарате са Миленковићем, да ли одлазите негде? Говорили сте да сте били на ручку у «Путнику»?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Да, ја сам Миленковића нашао у «Путнику», а после смо отишли у ово Комунално предузеће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И које би то време било кад сте Ви отишли у «Путник»?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Значи, ја сам сишао из возила испред «Путника». Ја сам се све време ту налазио, а Миленковић је касније наишао и њега сам ту срео, ради се о Миленковићу, а онда смо се ту у «Путнику» задржали и ту смо у «Путнику» и ручали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте се задржали отприлике?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Врло кратко колико да ручамо, мене је интересовало и он је журио да ми покаже то Комунално предузеће и требало је ту доста напора да се то уреди, јер ту није било ни кревета, то је било предузеће. Тек смо касније морали да одемо до касарне да нађемо кревете на расклапање и друге потрепштине за ноћење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било сати отприлике када сте Ви дошли у Комунално предузеће?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Убрзо, значи ми смо ручали међу првима. То је било у 12 сати је почињао ручак, одмах потом, значи 12:15, 12:20, 12:30 да буде највише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И долази Митровић. Кад би то било?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Убрзо после тога, значи није прошло ни, сад опет уз могућност да погрешим неких 15 минута, евентуално да је било пола сата, нисам мислим мерио време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам мало о томе с ким долази, како долази, којим возилом, како је изгледао, опишите мало ту ситуацију?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Он је дошао возилом које је иначе користио. Значи, то је био бели цип, нисан патрол и дошао је са својим возачем Љубишом Стојановићем, значи њих двојица су дошли. Ушли у двориште Комуналног предузећа, паркирали се испред те управне зграде, која је иначе једносратна, приземна зграда, ми смо у то време били ту у ходнику непосредно поред улазних врата, запазили смо улазак возила, видели ко долази. Ја сам тада добио прилику да се јавим команданту да сам стигао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причајте тај разговор шта Вам он саопштава, да ли је уопште разговор који ви водите?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Па разговор је био уобичајен ту при сусрету, а онда је после возач остао код возила а командант Митровић је ушао унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је био обучен тог дана?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Био је обучен, носио је борбени прслук, имао је станице при рамени на борбеном прслуку. У истрази сам ја имао утисак да је носио зелену униформу, међутим, униформа је била челично плава јер се она користила у зимском периоду. Будући да сам га ја често

сретао 1998. и 1999. године, имао сам утисак да је носио зелену униформу ПЈП. Међутим, носио је у ствари челично плаву униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш сте децидирано рекли зеленкаста униформа са карактеристичним апликацијама, као командант одреда он је носио ту зелену униформу, односно жућкасту. Како сте се сад сетили да је то тамна плава униформа?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ево како сам се сетио. Сетио сам се по томе што једноставно то оно што сам на почетку рекао кад сте ме питали да ли остајем при ономе што сам рекао у истрази, остајем али не у детаљима свим због тога што зелена се униформа користила током целе 1998. године и користила се касније када је било топлије време. Она није имала довољно оних топлих елемената у свом комплету, а и друго није била зелена униформа за зиму, за снег. Значи, јединице ПЈП па и њихов састав, па и командант користили су челично плаве које су се разликовале од пастелно плавих које су користили они који не припадају 37. одреду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, све ја то разумем, али како сте се баш сад накнадно сетили да је плава униформа а све сте говорили о зеленој униформи?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Па тако сам се, нисам могао довољно да размислим о овом питању, једноставно тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли постоји разлика када се носи униформа када је акција у питању и када је, да кажем, неко мирнодопско стање?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Разлика се састоји само у деловима униформе које се користе, у самој униформи не. На пример кад се иде у акцију носи се шлем. Ако се не иде у акцију носи се качкет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли се и у акцији користи плава униформа?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Користила се да плава униформа, то је била једина која се користила у току зиме. Значи, у току зиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, ово је март месец, ја Вас питам за март?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Па март је био прелазно доба, ја се нисам у истрази сетио да је била то та, али сад мислим да је то била та. Ја иначе не могу тачно да се сетим како је он то баш да се закунем да је тако изгледао али тако га ја видим, у том утиску сигурно доприноси и оно како га ја иначе видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате, ја морам то да Вам предочим јер сте Ви доста говорили у истрази о томе и све сте говорили о зеленкастој, објашњавали сте и о апликацијама, војна маскирна униформа ПЈП су се разликовале па у основи су биле зелене и доста сте причали о томе, али уопште нисте спомињали да сте Митровића видели у плавој униформи? Зато Вас питам то накнадно сећање, пазите то је било значи кад сте били

саслушани 2006. а сад је 2008. година зато Вас питам? Боље се сад сећате него пре?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Не, него сам мало боље о томе размислио које су биле у употреби те униформе и схватио сам да није било могуће да носи. Не знам, ето једноставно тако ми се чини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су те мотороле што је, кажете, Митровић носио, видели сте на прслуку том борбеном, јел' тако, да ли сте Ви са њим комуницирали путем неке радио станице? Ви кажете нисте имали али кад сте дошли овамо у Комунално предузеће да ли сте имали нека средства везе?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ја ни тада нисам добио никаква средства везе јер они који су држали средства, уређај везе значи тај центар везе, био је измештен, није се налазио у Призрену. Ја сам станицу добио тек после, не могу о томе да будем одређен, али после више дана. Међутим, захваљујући томе што је Радисав Миленковић, он је већ имао средства везе, значи своју радио станицу, а били смо заједно и делили исте задатке то је било довољно за комуникацију са нама. Ми смо имали ту једну радио станицу док је командант Митровић имао две. Значи, постојале су две паралелне система везе, један за обичну комуникацију, други за комуникацију са јединицама на терену. Тај систем везе за комуникацију с јединицама на терену је био и заштићен да би се јединице на терену у том смислу заштитиле да се не демаскира њихов положај и томе слично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, те мотороле Митровић је носио на том борбеном прслуку?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, видите га у плавој униформи?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На глави шта је имао кад је дошао?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: На глави је био гологлав. Значи, мислим да ништа није носио на глави када је дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, да ли сте имали прилике.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Извињавам се, мој први сусрет с њим тако да се неких детаља доста и пластично сећам, а сад ето не могу да баш будем сигуран у себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад кад сте га видели 26-ог да ли је носио чинове на униформи?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Да, чинове је носио јер да није носио чинове мени би то пало у очи. Командант Митровић је увек видљиво носио чинове, значи ознаке, чинове је носио увек што није било карактеристично и за друге официре нити за командире нити за официре команде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поједини сведоци су говорили да није уобичајено да се носе чинови зато Вас питам да ли је?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Јесте тачно је да није уобичајено, међутим, он је увек а то ће вам сви потврдити, носио видљиве ознаке чина у свакој прилици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је од оружја користио?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Од оружја не могу да будем опет сигуран, али мислим да је носио пиштољ за опасачем, да ли је нешто од кратког оружја или нешто друго имао, могуће у колима, у том тренутку у рукама није носио оружје, јер би ми то пало у очи јер долазећи тамо ја сам ослушкивао из неких споредних детаља каква је тамо безбедносна ситуација. Да сам га видео с оружјем у рукама помислио бих да је то нешто оштрије него што сам замишљао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд Ви знате да је дошао возач са Митровићем?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Да, знам да је дошао возач са Митровићем због тога што након што је он ушао у зграду овог Комуналног предузећа, ја сам се и мислим да је то тај Љубиша био, ја сам се са возачем задржао у разговору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Испред зграде. Јер видите ту је постојала одређена етикеција, значи ја нисам могао на прву лопту и нешто много да запиткујем команданта баш о овоме положају јединица о њиховим задацима у том тренутку, о стању, рачунао сам да ћу да се једним делом обавестим код возача.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, Ви сте причали о положају јединица са командантом тад када је дошао?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте још о нечему причали?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Видите како, кад је командант дошао уз оне уобичајене разговоре ја сам најпре разговарао о питањима команде и њеног смештаја и о другим који су команди припадали. Значи, други официри полиције, лекари, везисти и остали где се они налазе и да ли ми сад очекујемо да се и они команди придруже јер је то било од значаја и за место, значи по околним местима ту комуникацију, значи на шта можемо да рачунамо и да ли је то нама довољно. Значи, најпре сам о тим непосредним овим стварима који се тичу смештаја разговарао уз кажем она уобичајена питања. Од тема о којима смо разговарали, разговарали смо о ономе што је био јак утисак код нас обојице и код свих ово бомбардовање касарне које се десило вече пре тога и о погибији Драгана Бараћа овог полицајца економа који је био у касарни, погинуо у касарни још један припадник призренске полиције управе и о Ненаду

Милојевићу који је био рањен и тада се налазио у призренској болници и како је то све изгледало. Сећам се да је и он, сад не знам да ли је он или Радисав Миленковић описивао да је сав тај бетон од тих неколико плоча тог павиљона се срушио колико је био јак тај ракетни удар. Ето причали смо о томе. Причали смо о самом Бараћу јер најмање смо очекивали да неко из команде погине, ето Бараћ је погинуо а људи на терену нису. Причали смо о томе. Питао сам и за моју радио станицу, значи у том смислу ми је речено ово што сам Вам сада рекао малочас да са тим не морам да журим, да могу са Радетом Миленковићем да користим исту. Онда смо причали о средствима новчаног фонда. Ми смо примајући дневнице издвајали један део средстава обично по једну дневницу за породице тешко рањених и погинулих полицајаца и тај фонд се до расподеле чувао и он је био тада у том павиљону касарне и командант ме је питао колико је средстава било у том фонду и где се то налазило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тај разговор докле би то трајало који сте водили са Митровићем?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Разговор је трајао тако негде до пола 3, а можда и до 3 сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то све он Вас извештава шта се десило, касарна, ко је погинуо, о дневницама? Да ли Ви знате да траје акција у то време?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Он мене не извештава о томе, него ми то говоримо, ја користим прилику у паузама да сам питам. Значи, да се о томе обавестим јер се већ ту налазим и знам да траје акција. Значи, у току његовог боравка на вези ја се сећам и који детаљи акције су тада били. Значи, веза је била активна, веза преко које је он командовао. Значи, у том тренутку су биле неке активности. Ја сад не могу тачно да се сетим одређено, али изнад Оптеруше, изнад села Оптеруша лесковачка јединица је имала проблем око преузимања или око држања неког виса и то је тада трајало на вези.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то чујете, ко то јавља?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Јављају од туда, са терена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта каже командант?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: И ја то користим као прилику да се истовремено обавестим итд. То су оне уобичајене, знате, ја сад не знам колико је то суду значајно, али командант никада не може да сад даје неке конкретне и одређене задатке, него се обавештава у глобалу, а командир на терену, он то боље види итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, а сад чујете шта Вам каже командант, како се он обраћа и шта говори пошто је тај проблем имала лесковачка чета, да ли чујете да нешто говори?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Па говорио је обично о томе да опрезно провере, да спорије наступају, тражи ближу информацију о томе из ког правца то долази итд., сад не могу да се сетим свих детаља, али командовање са дистанце обично се држи тако, значи да се јединице позову на опрез, да се пита колико је јак напад, из ког правца долази, којим оруђима се напада, значи да ли се напада минобацачима или из аутоматског оружја. Ето то је отприлике оно што је разговор команданта са јединицом на терену док траје тако нека ствар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас ја добро разумем да је Вас командант само известио то што се догодило и у касарни, ко је погинуо и о тим дневницама и да је то у ствари разговор био те природе, те врсте, да ли Вам је рекао зашто је код Вас дошао, шта ће ту?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Па видите како, мене није изненадио његов долазак, јер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте у Комуналном предузећу, јел' тако «Хигијена»?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Јесте, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па што је дошао?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Па он је претходно био у касарни, значи он је претходно био у касарни, значи он је претходно био у касарни «Душан Силни», обишао је касарну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све ја то разумем, али да ли Ви знате зашто је дошао код вас ту у Комунално предузеће? Да ли Ви имате сазнање зашто је дошао? Да ли је то било битно да он Вама саопшти све то што се догодило, Вама, Вама као аналитичару, јел' тако?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Мени сад то не. У том тренутку то није битно, ја сам то касније правио извештај на основу оних извештаја, то мени није било битно и то није била тема разговора. Он је ту свратио успут, значи знајући да ће ту команда да буде смештена свратио вероватно да види докле је то стигло, то је успут свратио, тако сам ја то доживео, а иначе ово што Ви говорите, значи командант није командовао тако што је увек био са јединицом на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то Вас нисам питала.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ово што је трајало, трајало је на широком подручју тако да командант не може да буде на лицу места. Значи, он је и у Призрену на лицу места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ко је још био ту?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ту је био официр овај Радисав Миленковић, кажем возач рекао сам да је био испред и био је ту и то сам рекао директор овог предузећа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Не знам како се зове. И ту је био, разговор је текао око тога јер то Комунално предузеће, будући да је имало неку дизалицу, требало да пружи помоћ око расчишћавања објекта у касарни. Међутим, та дизалица је била мале тонаже, а велика је штета била касарни причињена, она није била довољна и у том смислу они су и о томе разговарали. Ја сад не могу да кажем да је он ради тога дошао, али знам да је то био садржај разговора између осталог. Значи, тај разговор није имао свој дневни ред и неку одређену тему која се наметала. Био је и успутан једним делом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам, да ли знате, да ли сте присуствовали том разговору?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Да, да, да, јесам са командантом, с тим што кажем ја нисам присуствовао свим деловима разговора, нити сам имао прилике да све на вези чујем, на његовој вези, јер сам излазио и разговарао са возачем, јер, и обилазио ону просторију тамо. Ја нисам схватио то да је он дошао код мене, па, ето, између осталог, ту је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је говорио нешто везано за везисте, где је лоциран тај систем веза, да ли Вам је нешто причао о томе?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Да, госпођо судија, ја сам то између осталог питао сам и за везисте и за лекаре. Везисти су били тамо код «Метохија Вино», на том платоу Широко или барем то под њим сматрам и они су тамо били смештени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су били смештени, да ли тачно знате како је то функционисало, где су везисти били смештени, како је то изгледало?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Госпођо судија, значи, везисти на терену они имају своја возила која користе, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам опишите, објасните.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: И тај систем везе се, ту се поставља антена на том месту где се организује систем везе, они возе са собом возила, тако и опрему у возилима да могу да то све организују сами без неке туђе помоћи и да то тако буде. Та «Метохија Вино», ту је уствари и седиште тог предузећа које се тако зове «Метохија Вино» и имала је ту једну управну зграду, ја се сећам као једна тако солидна зграда, а поред ње имала је једну дугачку зграду, налик на помоћну зграду, шупу или не знам за које намене је служила и везисти су користили, између осталог, и ту помоћну зграду. У њеној близини су се сместили, а у тој помоћној згради касније је вршен смештај и лица код под поштедом, значи, лица која су, рецимо, се повредила или имала неку другу трауму, до транспорта или до оздрављења, док не прођу симптоми тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту у тој згради «Метохија Вино»?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Значи, то су они који не могу да прате јединицу, да, «Метохија Вино», да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је још био у «Метохија Вину»?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Не знам, госпођо судија, због тога што ја тамо нисам отишао да бих видео, него сам се, кажем, обавестио око овог једног детаља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате на ком возилу су били смештени ова средства везе?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Они имају своја карактеристична возила, то су обично ландровер, вози приколицу да би носио те калемове или већ не знам остали материјал, антене и друго. Значи, то је било возило центра везе, оно је препознатљиво, карактеристично, на себи има антене, значи високе антене има, кажем приколицу са цирадом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О лендроверу нисте говорили ни у истрази?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О лендроверу нисте говорили ни у истрази где је било смештено?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Судија, ја мислим да ландровер није ни питан нешто у истрази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питано је за везисте. Какав је то био лендровер?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Видите како, ја тај ландровер нисам видео, а то је ландровер, значи, систем везе давао је нишки Секретаријат унутрашњих послова, значи нишка полицијска управа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: И везисте, било је вероватно и из других полицијских управа, али средства везе су довезена за јединицу из нишке полицијске управе. Ја и тамо из Ништа знам како то изгледа. Ја тако и описујем, значи то је оно возило које одељење везе има. Ја тада нисам одлазио тог дана до «Метохија Вина», возило нисам видео, ја га овако замишљајам. Када сам после неколико дана добио прилику да тамо одем и када сам тамо био, ја се нисам изненадио, нити због врсте возила, нити због његовог облика, нити због састава посаде, значи мени је то деловало сасвим уобичајено. То је возило које центар везе ја мислим да има и дан-данас или га је скоро расходовало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви били у «Метохија Вину»?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: У «Метохија Вино» сам био на једном састанку који је одржан поводом једностраног прекида ватре, једностраног прекида ватре који је био, ја мислим проглашен 05. априла, а да је ступио на снагу 07., тако се сећам, али не знам, то јавност зна, мислим то је држала СРЈ, прогласила, једнострано прекид ватре на подручју Косова и Метохије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која возила је имао 37. одред?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Мени није познато која су сва возила имао 37. одред, јер мој задатак није био да о возилима се старам и водим рачуна.

Возила 37. одреда су била возила која су упућена из њихових полицијских управа, значи из њихових секретаријата, тако да се врањска чета се снабдевала возилима, значи, опредељивана су возила за ту намену, у оквиру врањског Секретаријата унутрашњих послова. Тако је било и са свима другима, Крушевац за себе, Прокупље за себе и та су возила била укључивана на терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која возила, дајте нека возила, која возила су укључивана на терен?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Па видите како, то су биле две врсте возила – једна возила су била она која су иначе из састава Посебних јединица полиције, а било је и возила, пре свега, камиона који су била мобилисана, значи, то су она возила која предузећа дају у случају рата војсци, па ето и Посебним јединицама полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте неки тип возила која су била.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Па, возила су шаролика, било је ту возила свих типова, било је, рецимо доста «Лада Ниве». «Лада Нива» је преовлађивала као теренско возило у употреби, колико се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, осим «Ладе Ниве»?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ја већину тих возила нисам никада ни видео, јер су се она директно упућивала јединицама на терену. Возила ми нисмо поправљали, возила су се поправљала и то је био задатак да логистику пружи Полицијска управа у Призрену, односно Секретаријат унутрашњих послова у Призрену, а подршку је давала и војска која је имала велику ауторадионицу у оквиру касарне «Душан Силни», али та је радионица била доста удаљена од оног нашег павиљона, тако да ми о томе нисмо водили евиденцију, нити списак возила, нити ко које возило има на задужењу, тако да ја о томе заиста не могу да се одређено изјасним. Ако ме питате о типовима, ето то су били ти типови возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Знам да су јединице полиције врло често и возила онај УАЗ, то је украјинско возило, није цип, али тако налик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато да је некада чета имала плави лендровер?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Није ми познато да је некада чета имала плави ландровер, не знам на који тип мислите, у истрази сам питан за један тип ландровера, ја се не сећам да је нека чета имала, могуће да јесте, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питани сте, добро сте се сетили, питани сте.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Да, не могу да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заменик тужиоца Вас пита, да ли је Митровић некада користио неки плави ландровер, Ви кажете, плави ландровер, плави ландровер користио је командант 87. одреда, колико ја знам, а

нисам био у честом контакту, значи то је био територијални одред. Сада не говорите о томе.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Да, то је то. Командант Митровић никада није користио плави ландровер, он је 1998. користио «Мицубиши Пајеро» беле боје и командири чета су користили идентичан цип беле боје, значи сви су такве користили. Користио је касније «Нисан Патрол», такође беле боје, већи је мало од овог «Мицубиши Пајера». Ово што сам говорио, то сам рекао грешком, значи, он је користио пуха, а не ландровера, једноставно ја те марке и не разликујем сасвим довољно, ни овако у приватном животу, не обраћам довољно пажње на то. Поуздано тврдим сада и не мењам исказ, значи користио је пуха командант 87. одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате, где је био лоциран Зоран Ранђеловић, командант 87. одреда, где се налазио у то време, дакле од 26. када сте Ви дошли у Призрен?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ја то тачно не знам, али када се сетим интерпретације, ово одакле је дошао Радислав Миленковић, ја мислим да је командант 87. одреда, али без великог степена извесности говорим, налазио у Ораховцу, али у то нисам сигуран или у близини Ораховца, али то кажем, немам, немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте овако, оптужени Митровић, он је овако рекао, описује где је све био, да је био до касарне, да је отишао у Комунално предузеће «Хигијена» да би нашао директора и особље и с обзиром да је он имао и дизалицу и тежу механизацију, а тамо је био измештен и део његове команде, његов други помоћник за аналитику Зоран Илић, кога је тамо затекао и попричао. Ако сте Ви други помоћник за аналитику, ако сте Ви задужени за све ово што сте побројали за шта сте задужени, чак сте били и за 87. одред и бројно стање и где се налазе, како Ви не знате и немате сазнање као његов други помоћник, у команди сте, не знате где се налази командант 87. одреда Зоран Ранђеловић. Ја Вас не питам за заменике, помоћнике, командири чета, него Вас питам за команданта. Како је могуће да Ви то не знате?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ја то сада не могу да се сетим. Могуће да сам ја у том тренутку то и знао, али ја сада, са ове временске дистанце, стварно не могу да се сетим. С друге стране, као и командант Митровић, тако и командант 87. одреда Зоран Ранђеловић, он није боравио у команди, значи он јесте припадао команди, али команда је углавном радила и боравила у месту где је смештена, без обојице команданта, без обојице њихових возача. Значи, они су углавном били на терену, друго, малочас када сте ме питали око команданта Митровића и доласку његовом у Призрен, то се није чинило нимало чудним због тога што је

он иначе, по природи свог посла имао задатак да сарађује и да координира своје активности са начелником Полицијске управе у Призрену, значи то је он морао, он је ту долазио на састанке, такође свакодневно, сигурно свакодневно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно у редовним приликама, ја Вас питам зато што је акција кренула, задатак чишћења терена?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: И у ратним приликама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у ратним приликама?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Да. Видите, акција је кренула на широком подручју. Командант је био на лицу места и када се налазио у Призрену, значи он није могао да изабере тамо, мислим могао је, али није то од битности неке велике било, то је двадесет километара распона, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, пошто сте Ви били одговорни за аналитику и евиденцију, испричајте Ваш посао, како и шта се све дешавало, од кога добијате извештаје, како су текли ти извештаји, коме достављате извештаје, да ли ти извештаји сачињавају, дакле, о размештају јединица, о положају јединица, о напредовању јединица, о губицима, испричајте нам како је Ваш посао текао у то време, дакле, од 26. марта. Да ли сте тог 26. марта било какав извештај добили и од кога?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Да, госпођо судија, овако је то текло. Тог 26. марта нисам никакав извештај добио ни од кога, значи разговарали смо само о оним догађајима који су мени из Ниша били познати да су се десили, бомбардовање касарне. Никакав извештај даље нисам добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте сачинили?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Нити сам очекивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, молим Вас, да ли сте сачинили извештај, добили сте, касарна је бомбардована, имате извештај да су лица погинула, да је једно лице повређено, шта Вам Митровић каже, шта је са тим лицем које је повређено?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Лице које је повређено је било смештено у болници у Призрену, значи официр оделења полиције, Ненад Милојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте сачинили тог типа извештај, дакле, бомбардована касарна, погинули, повређени, да ли сте то сачинили, такав један извештај?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Да, госпођо судија, значи то је овако текло на терену. Ја сам водио дневник, значи настојећи да у тај дневник унесем све важније догађаје до којих на било који начин сазнам будући да нисам био на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ово важан догађај?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Важан је догађај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сачинили?

Сведок ЗОРАН ИЛИЋ: Извештај нисам сачинио, јер ја не могу то напамет, него морам да имам неки извештај из кога ћу то да изведем. Извештаји из којих сам ја то изводио су извештаји које је формирала увиђајна екипа, а њу су чинили истражни судија, а затим и лица задужена за увиђај на терену Полицијске управе у Призрену, значи Секретаријат унутрашњих послова у Призрену има своју увиђајну екипу. Код мање значајних ствари по одобрењу истражног судије, они сами врше увиђај, а по важним стварима истражни судија непосредно присуствује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте причати ту редовну процедуру, молим Вас, него ја Вас питам, да ли сте онда добили, пошто је све обављено и све, да ли сте добили?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ја сам касније добио тај извештај, касније сам од крим. технике призренског СУП-а добио и фотографије, интересовало ме је, јер ја нисам видео, видео сам касарну, али нисам видео како је изгледао Бараћ, погинули Бараћ и како је изгледао, рецимо, Репић и тако даље. Интересовало ме је то, па сам чак од крим. технике призренског СУП-а добио чак и фотографије о томе, али то је све било касније. Значи, ја сада не знам колико, али после неколико дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта би то значило касније, шта би то значило?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Кроз неколико дана. Друга ствар коју хоћу да Вам кажем, значи, ја сам пратио све те догађаје на терену и ту их је било две врсте, значи, једна врста догађаја тицала се у том периоду НАТО напада и напада шиптарско-терористичких група. То је једна врста догађаја и једна врста евидентирања. Значи, о томе се, ја о томе нисам посебно извештавао, нити правио неки извештај и друга ствар је била, те акције које су за контролу простора, комуникације и тако даље, када се такве акције поведу, онда се ту правио посебан извештај који се те акције тицао, значи дневних задатака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, у моменту када Вам Митровић то све саопштава, Ви нисте дужни да евидентирате као неки дневник, чисто да запишете, да прибележите да се то десило у касарни што се десило, па да чекате званично да направите извештај?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ја сам сваку прилику користио да то прибележим. Ја у том тренутку нисам имао ни где, ја нисам имао свеску, значи то је било само што сам стигао, тако да ја нисам тада имао ништа, ни свеску где бих то забележио, у том тренутку, ако за то питате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте Ви било какве евиденције водили о томе, ко је где рањен, погинуо, да ли сте водили такве неке евиденције?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Да, госпођо судија, ја сам такве евиденције водио. Значи, водио сам такве евиденције, задатак је био команде и да

сачињава чак и повредне листе, оне имају свој специфичан значај и тако даље. Будући да ми нисмо били на терену, тај задатак нисмо у потпуности испуњавали, што се тиче повредних листи, али је било прилика када смо требали код погибија да одемо до ових матичних књига и тако даље, да то комплетирамо. У том смислу значи ми смо водили те евиденције и у дневнику догађаја, евидентирани су све погибије које су се тичале НАТО напада и напада диверзантско-терористичких група, шиптарских, а у посебном извештају, а и у дневнику су се евидентирале све погибије, рањавања, које су у току акција, преузимања контроле на одређеним подручјима, комуникацијама и тако даље, дешавали. Значи, они су се дешавали у тим извештајима. Не знам да ли сам довољно малочас појаснио, значи ово се пратило као догађај и евидентирало као догађај, а када се радило о активностима 37. одреда на комуникацијама, простору и тако даље, да се он преузме од група које су га држале под контролом, то је био предмет посебног извештавања и садржао се у посебном извештају, тако да сам пратио и једно и друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, Ви знате да је била акција, како је овде називају, чишћења терена. Да ли знате који је то терен требао да се деблокира?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Знам, мене је затекло, значи, молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то терен био, који потез?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Да, госпођо судија, то је значи мене затекло, када сам дошао, значи ја сам затекао да је то у току и да је то био потез између Ораховца и Суве Реке. Ту постоји једна посебна комуникација која та два насељена места повезује, путем тих насељених, има и других насељених места на том путу и акција је била у току на том потезу. Тај потез је био под контролом полицијских снага раније, међутим, у току зиме док су били и ови припадници Европске безбедности и Вокер, користећи околност да су наше снаге тада биле смањене, шиптарско терористи су се приближили најпре тим комуникацијама, очистили ровове, преузели их и спустили се на те комуникације, тако да то више ни тешким патролама се није контролисало, непосредно, односно са тешкоћама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте добијали дневне извештаје?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Дневне извештаје ја нисам добијао, нити је ико имао обавезу да њих шаље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте добијали извештаје након завршене акције?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Након завршене акције ја сам добијао извештаје од командира чета о њиховом дејству, значи за време те акције

који се тицао њихових припадника и повезивања, увезивања са суседима и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та акција која је била спроведена у том временском периоду, колико је трајала, када је завршена?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: То прецизно знам. Она је трајала од, она је трајала од 25. рано изјутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Мислим да јединице нису све у исто време извршиле покрет, али већ од раних јутарњих сати, три сада па наниже, већ је то кренуло, а завршена је мислим 28. марта, значи трајала је у периоду од 25. до 28. марта. На њу се сада надовезала једна друга акција која је наставила, значи, али мислим да је она текла 02. априла и да је ова била до 28. марта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, небитно је то сада.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Тешко је то раздвојити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, 28. марта је завршена та акција. Када Ви добијате од командира чета извештаје о тим акцијама које су трајале, дакле, три дана?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ја добијам то после тога, ја сада не знам тачно и не једнако, значи неки доставе то раније, а неки касније. Било је тешкоћа и у достављању извештаја, значи, они су били на широком простору, увек је било потребно око тих ствари извештавања, знате, увек постоји одређена инерција, да не кажем, лењост, њих је увек требало подсећати на те извештаје да доставе. Некада се дешавало да то са закашњењем доставе, али од тога сматрало се никаква штета не постоји, тако да ми нисмо били везани за неки посебан рок у вези са тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, ако извештај прати фактички, колико сам ја схватила, од почетка акције до краја акције, каква Ви сазнања имате, шта се десило 26. до 28. и шта сте Ви урадили са тим извештајима које сте добили од командира чета, шта сте Ви урадили? Дакле, да ли сте Ви правили један синтетизовани извештај, да ли сте тај јединствени синтетизовани извештај некоме достављали, коме сте достављали, па нам испричајте мало о томе.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Да, судија, ти извештаји након што се доставе, ја те извештаје објединим. Обично имам и карту, кодирану карту, значи мапу тог подручја, детаљну ону војну карту, где су кодирани, односно посебним бројевима обележене одређене топографске тачке. Ко нема ту карту, уопште не може да чита, нити да прати тај извештај куда су се јединице кретале. Уз помоћ такве карте које су имали и командири док су били на терену, значи, када су поступали, на основу које су вршили међусобну комуникацију и на основу оних њихових извештаја, ја сам у тај посебан извештај, значи који се тицао значи сваке од тих акција,

уносио најпре задатке, онда са којим снагама је, са којих подручја су кренули на извршење задатка, које су биле тачке окупљања, где су се постављале линије развоја, у ком правцу је трајало дејство, како су се уводиле снаге на споредне правце, на шта се наилазило током трајање те акције, где су биле отпорне тачке шиптарско-терористичких група, које су биле последице, значи тог дејства. Нормално обавезан садржај тих извештаја је био и да ли је неко рањен, погинуо, значи о томе је била посебно јединица извештавана, у оквиру тог извештаја, како је функционисао систем веза, какви су били метео услови, какав је био терен, на које су препреке наилазили, одрон на путу, стрм терен, која су средства борбене подршке могла да се користе, а која нису могла због лошег терена или због.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причате све уопштено, јако уопштено говорите.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Тако сам схватио питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми причамо о овој акцији од 26. до 28., дакле, да ли сте имали евиденцију да је 26. марта неко или погинуо или био рањен?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Видите како, што се тиче тога, значи то је акција која је мене затекла тамо и долазим тамо 26. Ја сам знао за два податка, добио сам мислим о томе информацију о два податка – 25. је била бомбардована касарна и имао сам податак о томе да је Бараћ погинуо и овај Репић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте се понављати, то сте све испричали, ја Вам говорим на терену.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Извињавам се, али ја користим прилику док причам да се подсетим. Друга ствар која се десила, значи пре мог доласка, која је била предмет овог извештаја, је био 25. април. Тада је код села Оптеруша на правцу свог кретања, пиротска чета је имала, имала на улазу у село Оптеруша губитке, имала је два рањена полицајца. Са пиротском четом и борбена група Војске Југославије је такође имала ту губитке, мислим да су била тројица рањених полицајаца, пиротски, ја не могу да се сетим сада имена, на «ов» се презивао, Ђорђов или тако нешто слично, а од ових рањених припадника Војске Југославије, знам да је један био рођен у Сенти, један је имао неко, налик на мађарско презиме, то су они детаљи којих евентуално могу да се сетим. Све се то десило 25. Мислим да сам податке о томе добио дан после мог доласка, 27. и да бележећи те податке, запазио сам да 26. није било губитака, 26. је била та ситуација о којој сам малопре говорио, коју сам ја, за које сам делове чуо док је командант Митровић био у команди. Међутим, ту је главно после било током вечери око преузимања тих положаја, значи изнад села Оптеруша, а и у току ноћи користећи боље познавање терена и шеме тих ровова, Шиптари су то покушали да поврате те ровове и

наступила је борба око држања тих положаја, али ми је пало у очи да, рецимо, тада није било губитака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било рањених?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ни рањених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто Ви водите евиденције и о томе?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Зато и говорим, да, ни рањених није било, значи у том сукобу изнад брда Врљиште, није било ни рањених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите, Сикетићев извештај, у Сикетићевом извештају стоји да је било рањених и то.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Госпођо судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте, молим Вас, да ли сте чули ко је Миленовић Срђан?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Миленовић Срђан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Не говори ми довољно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Активни полицајац ОУП-а Трстеник.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Не говори ми довољно само име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, стоји значи у Сикетићевом извештају, дакле има погинули, теже рањени, лакше рањени.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Дозволите само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да завршим, молим Вас, дакле стоји да је 26. марта теже рањен, па онда Миљковић Сашомир, активни полицајац, Крушевац.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Сада ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крушевац, да ли сам Вас подсетила?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такође, 26. марта у Добродељану да је теже рањен?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега сте се сетили?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Госпођо судија, дозволите, да, сетио сам се, сасвим прецизно. Ово о чему говорим је било 26., ја сам податке о томе уносио 27. и остајем при томе да 26. губитака није било. Чак ми та, ова лесковачка чета која је имала тај проблем, није трпела губитке, а Сикетић наравно није ни слао извештај за лесковачку чету, он је говорио о свом, да ли је тако, о својој чети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, да ли сте чули, да ли сте евидентирали да постоје три рањена?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Акција је даље овако текла, евидентирао сам то и постоје та три рањена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сетили сте се?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Да, али они нису били 26. Значи, након што су наишли на проблем код Оптеруше, они су се ту задржали, јер ово је била извидница која је налетела на утврђене објекте у селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, молим Вас, Ви кажете није било 26., а 26. је извештај Сикетића, да је 26. било, разумете?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Враћам се у контекст, извините, само мало стрпљења, ја ћу то све појаснити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Много нашироко, изгубите се од онога што Вас ја питам. Дакле, сетили сте се да су тројица била рањена?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Да, али сада ћу Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, ко је Пантић Горан?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Пантић Горан, такође ми не говори, али Сашомир име је карактеристично, ја се сећам, да су тројица била. Двојица су тешко рањена, а један је лакше рањен, не знам ко је од те тројице је лакше рањен, да је то било на улазу у село Добродељане и да је то село Добродељане северно од Самодраже, а да не може да буде да је 26., због тога што су јединице биле заустављене у постављању линија блокаде према селу Самодража, где је била најјача концентрација ових група.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд сада Ви то знате, ако сте Ви у Призрену?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Из извештаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из извештаја? Ево, ја Вам извештај предочавам, ја Вам извештај предочавам. Ја ћу Вам показати, то је службена белешка, ево сада ћу Вам овако показати, Република Србија, Министарство унутрашњих послова, трећа чета 37. одреда ПЈП, дана 07. априла 1999. године је сачињена службена белешка, па стоји: дана 26. марта око 14 часова, приликом обављања борбеног задатка на територији Сува Река, приликом уласка у село Добродељане отворена је ватра на извиђаче првог вода треће чете 37. одреда ПЈП и том приликом лакше су повређена три припадника – млађи водник прве кладе Миленовић Срђан, да не читам које прострелне ране, резервни полицајац Пантић Горан и Миљковић Сашомир. Дакле, стоји у службеној белешци, имамо и службену белешку коју је потписао Сикетић Зоран и имамо извештај, дакле и извештај, и у извештају то стоји, дакле, стоји 26. марта. Мислим, и то може да се провери, наравно, тражиће се извештај званично, али само ми реците, да ли се Ви сећате? Накнадно сте се сетили? Хајде, да ли сте се још нешто сетили?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Судија, не, не, не, ради се о томе, ја ћу Вам сада појаснити, податке о томе ко је и какве повреде задобио, црпили смо највише из извештаја Полицијске управе у Призрену, значи, Секретаријата унутрашњих послова у Призрену. Извештај командира

чета нису садржала неке битне ствари, а то је, које су све повреде биле нанете, а нарочито да ли су тешке, да ли су тешке или лаке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас не питам о нанетим повредама, видите, господине Илићу, врло Ви добро разумете када ја Вама постављам питања, врло добро, али Ви идете, скрећете, не одговарате конкретно шта Вас питам. Ја Вам уопште питање нисам поставила о врсти повреда, што ми сада говорите о повредама.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Хоћу да кажем, госпођо судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас конкретно питам.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Да тај извештај у том делу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте се само подсетили да је тога било, али не знате детаље.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Нисам се ослањао на податак из извештаја када се ради о рањеним полицајцима, већ о подацима са увиђаја, значи оно што су садржале депеше, а ово ћу Вам сада рећи, пошто видим да суд обраћа пажњу на то и претпостављам да је то питање од одређеног значаја. Село Добродељане, оно се налази северно од ове комуникације о којој говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је небитно, не морате нам о томе говорити.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Јединице су изашле на село Добродељане, тек након што су савладале отпор шиптарских терориста у селу Самодража, а пошто се то у селу Самодража догодило тек 27., значи и онда су се одређене групе из села Самодраже повукле северно у село Добродељане. На Добродељане се ишло, није ишло 26., значи ја то тако памтим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви то поуздано знате?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ја говорим о ономе што знам, извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, само што знате и чега се сећате. Још нешто бих Вас питала: да ли сте добили извештај да је у тој акцији која је трајала од 26. до 28. марта 1999. године, била придодата нека борбена група, да је и војска учествовала у томе?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ја се извињавам, само једну малу дигресију да направим. Ја се тога сећам доста јасно, јер сам тада дошао, знате, и онда прву прилику сам имао да уписујем те догађаје, 27. и онда сам се интересовао, значи, код призренског СУП-а шта има од извештаја и тако даље. Због тога се те акције као прве након мог доласка, сећам доста пластично и то за Добродељане се такође сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то била борбена група, да ли сте сачинили извештај у том смислу?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Видите, извештај је садржавао учешће борбених група и борбена група, наводило се само да је придодата борбена група Војске Југославије и обично се додавала њена снага,

значи колико је имало тенкова, колико је имало минобацачких одељења, борбених возила пешадије, чак се није наводио број војника. Значи, извештаје које сам ја правио, садржали су само податке да је група борбена учествовала и садржали су податке на ком је подручју значи она деловала и где се она налазила. Даље податке, и њена снага, значи, у погледу одлуке за подршку. Њена снага у погледу броја припадника и која је то борбена група Војске Југославије, наш извештај није садржао, ја се нисам трудио да о томе прибављам податке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте добијали податке са терена, дакле од командира чета, водова, одељења, да је вршена претрага терена, у смислу, претреса кућа, да су евентуално нешто пронашли, оружје, било шта, неке локаторе, да ли сте такве неке извештаје у том смислу добијали?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Госпођо судија, један од елемената извештавања је било и то. Значи извештаји командира са терена су обавезно требали да садрже шта је пронађено од оружја, шта је пронађено од муниције, шта је пронађено од хране, извештаји су садржавали и ког је порекла та храна, да ли је то из Немачке, које је марке оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте конкретно Ви добили у та три дана?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: У та три дана? Ја сам то наравно добио касније уза све и мислим да је то овако било, да је, сада се ја тачно не могу да сетим, сећам се по једном детаљу. Тада се доста, тада се десило, дешавало се, мислим то оружје је и раније узимано. Међутим, обично је било застарело и тако даље. Ја сада не знам да ли у Добродељану или овамо код Самодраже, је било пронађено нешто, да је пронађени неки снајпери или нешто од оружја, да је једна од тих ствари чак била задржана за употребу Посебних јединица полиције. Сада ја не могу тачно да се сетим шта је то било, не могу тачно да се сетим шта је то било, али су нека средства, значи, неко оружје је било ту одузето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били извештавани о томе, да су биле запаљене неке куће на том потезу, да је било исељавања становништва, да су се евентуално формирале неке колоне које су кретале према Албанији, да ли сте такве извештаје добијали?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Госпођо судија, ја такве извештаје нисам добијао и ту проблематику нисам пратио. Значи, ја сам пратио оно што се тиче, значи, рад у поступању полиције, оно што је њихов задатак и у којој мери и на који начин су они извршавали и како је окончано и хронологију, наравно, тих догађаја. О овоме то није био предмет извештаја према мени и ја нисам те извештаје добијао. Лично ми је познато да ту је било становништво које се кретало и један од праваца њиховог кретања је био баш поред наше команде, то је био пут који је

даље водио за гранични прелаз Врбница и даље према Скадру горе, кроз Албанију, значи, виђао сам лично да су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, добијате све те извештаје, Ви синтетишете, да ли је тако, направите један јединствени извештај?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме тај јединствен извештај прослеђујете?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Тај јединствени извештај чувам код себе, чувам код себе и дајем га команданту Митровићу када он тај извештај затражи. Командант Митровић је, колико је мени познато, те извештаје носио на састанке када је одлазио у штаб МУП-а. Он то није чинио редовно, знам да ми није редовно тражио те извештаје, него периодично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Извештај и оно на основу чега су они сачињени, остајало је у команди и остао је један примерак извештаја да би имали ми, а мислим да сам команданту Митровићу давао само један примерак извештаја. Не могу поуздано да кажем, али мислим да само један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, тај извештај само команданту Митровићу дајете?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Да, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико ме више?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Нико ме то другоме нисам давао, нити је ко то тражио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте говорили у истрази, извештаје смо прослеђивали штабу МУП-а.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Да, госпођо судија, али ово је начин на који смо прослеђивали штабу МУП-а извештаје, значи посредством команданта Митровића, јер извештаји су намењени били штабу МУП-а. Радило се о акцијама које је штаб МУП-а планирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, то није био Ваш задатак, то је био задатак команданта Митровића, да проследи штабу МУП-а, да ли Вас добро разумем?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Давао сам команданту, он је добијао одређени задатак од штаба МУП-а и он је штаб МУП-а извештавао кроз тај мој извештај, како је тај задатак испунио, значи то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте у претходном поступку, такође када сте били саслушани код истражног судије, говорили да сте Ви пратили и 87. одред почев од бројног стања, па преко свега?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте, испричајте нам о томе, шта сте пратили тих дана, где, бројчано стање 87. одреда, где су они били смештени, да ли су имали губитака, испричајте нам, пошто сте пратили и о томе?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Да, госпођо судија, значи што се тога тиче, бројно стање 87. одреда знатно сам слабије пратио него што је то било у периоду 1998. године, а то из овог разлога, што тада 1998. године били смо смештени у касарни «Душан Силни» где се налазио и магацин, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Илићу, морам да Вас прекинем, јер стварно отићи ћемо јако у ширину, Ви сада спомињете 1998. годину.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас конкретно питам за 1999. годину, јер овде код истражног судије Ви сте рекли, нико Вас није питао ни 1998., ништа, ниједног тренутка Вам није споменута та година, него сте рекли, 87. одред прати почев од бројног стања преко свега тога.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Да, да, дозволите, значи бројно стање је током НАТО бомбардовања слабије праћено и они који су долазили по храну, они су долазили са требовањем и обраћали су се директно месту где се врши дистрибуција хране. Није ишло преко команде, значи, ми из команде тада фактични нисмо због специфичних услова ни давали та одобрења. У том смислу је то стање било праћено знатно слабије. Био је рат, а циљ праћења тог стања је са једне стране да снабдевање буде уредно, а с друге стране да не дође до неких злоупотреба у вези са тих снабдевањем. У условима рата то је било знатно слабије. Значи, возачи који су долазили по храну они су се сами јављали, у команди се то слабије и достављало, команда је то слабије и пратила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно, јасно, уопштено, а 87. одред конкретно?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: За 87. о њему говорим, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте рекли за 87. одред, уопштено?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Уопштено, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа не знате конкретно колико је било бројчано стање, где су били смештени, када су вршили запоседање те територије, када је 37. одред напредовао, када су они запосели те територије, до када су били ту, да ли је неко погинуо, да ли је неко рањен, то сте причали о 37., пратили сте 87., хајде сада и о томе испричајте.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Поводом неких конкретних питања, рецимо, ја бих се многих ствари што се тиче 87. одреда сетио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али овога се не сећате?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Чега, 87. кажем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Сетио бих се конкретних ствари за 87. одред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема ништа значајно да би било да би се Ви сетили за 87.?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: За тај дан и за тај период?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За тај период Вас питам.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Не могу да се сетим, јер 87. одред, 37. он се слабије кретао, једноставно и оне позиције које су они запосели, они су држали дуже време и знали су се утврђене, значи планом МУП-а морале су да се предвиде тачке које се контролишу и они су се на тим подручјима задржавали дуже времен. 37. одред се кретао и због тога, ја сам то посебно извештавао, наравно да се онда о томе боље сећам, а оно где су они били стационарани људи из 87. одреда, знам рецимо да је прва чета била у Ораховцу 87. одреда, тамо је била смештена, а овамо неке детаље не могу ту да, мање детаља могу да изнесем за 87. одред једноставно због тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је команданту 87. одреда, Зорану Ранђеловићу био непосредно надређени?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Госпођо судија, мени то, тада у то доба није било сасвим јасно. Номинално, ми смо команданта Митровића сматрали као командантом старијим од команданта Зорана Ранђеловића. Међутим, командант 87. одреда имао је посебне, одвојене и специфичне задатке у односу на 37. одред, тако да у том смислу, колико ја то видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Различите задатке.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Да, различите задатке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ја Вас питам, ко је надређен команданту, сами ми то кажите, 87. одреда, а о задацима, јасни су нам задаци, то сте детаљно причали о томе и Ви и многи, него, ко је надређен команданту 87. одреда?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Рекао бих формално да је 87. одреду надређен штаб МУП-а директно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте подразумевали под тим?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Али, то не могу да тврдим, јер ја не знам једноставно то устројство Посебних јединица полиције. О томе сигурно постоје документа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте подразумевали под тим, он је имао свог команданта који је био потчињен Митровићу, али не у правом смислу, јер је имао потпуно одвојене задатке, тако да је од штаба МУП-а добијао сопствене задатке. Шта то значи, не могу да протумачим, шта то значи, имао је свог команданта потчињен Митровићу, а опет одвојени задаци, шта, како мислите то потчињен Митровићу?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Госпођо судија, значи овако. Тај 87. одред деловао је тако што је штитио територију. Коју он територију штити и којим снагама, које су значи тачке контроле, где се налазе пунктови, то се утврђује по плану МУП-а, значи 87. одред је, на пример, за одређено подручје, одређена комуникација, од МУП-а добијао план, мора ту и ту да постави такав и такав пункт са таквим и таквим снагама. Значи, на те

задатке командант Митровић није могао да утиче, значи то је он добијао од штаба МУП-а. При томе, у извршавању задатака на терену, командант Митровић је у том смислу био старији, што је био командант овог оперативног одреда, тако да у том смислу, пошто када постоји потреба за ангажовањем неким, десио се неки напад на неки од тих пунктова и тако даље, интервенише 37. одред, да се уклони та опасност и тако даље.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Не знам да ли сам довољно био јасан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, у то време који је Ваш позивни знак био?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: У то време мој позивни знак је био «Чегар 3».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је «Чегар 4»?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: «Чегар 4» формацијски припада официру који је задужен за законитост рада. У том тренутку «Чегар 4» као формацијско место није био попуњено. Колико ја знам, «Чегар 4» се попунио тек доласком једног од официра полиције из Ниша, тек 05. или после 05. априла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је «Чегар 4», то Вас питам?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Официр за безбедност, за законитост рада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Није било у команди «Чегар 4» у то доба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Официр за безбедност сте рекли?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Официр за законитост рада, за безбедност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не знате како се звао?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Није га било, а касније је дошао 05., значи нико није био задужен тим пословима. 26., 27. није у команди није био задужен тим пословима. Тим пословима је био задужен овај рањени официр полиције, Неша Милојевић, између осталог, али после његовог рањавања, тим пословима нико није био задужен. Попуњено је то место тек после 05. априла, да ли 05. априла, 06. или 07., али не после 07. априла и мислим да је официр за законитост рада онда био или Милуновић или Божа Аранђеловић, један од њих двојице. Дошли су из Ниша обојица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, уопште није било официра за безбедност у том периоду?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: У том тренутку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико није вршио ту функцију?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Нико није вршио ту функцију у том тренутку, нико није био «Чегар 4».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте говорили, мислим да сам у то доба добио баш позивни знак «Чегар 3», «Чегар 3», за позадинске послове «Чегар 4», официр за безбедност и тако даље.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто сте Ви спомињали онда, ако није био тада?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ја сам то спомињао у контексту, да мој позивни знак није био, сви су имали сталне позивне знакове, зна се да командант «Чегар 1», заменик «Чегар 2» и тако даље. Ја, пошто нисам припадао формацији Посебних јединица полиције, ја нисам имао формацијом установљен позивни знак. Е сада, када је слободан «Чегар 4», када сам био 1998. године, па «Чегар 4» нико не врши функцију «Чегар 4», ја морам да имам неки позивни знак. Онда се мени да да будем привремено «Чегар 4», због позивног знака, а не због задатака «Чегар 4», јер ја нисам припадао полицији у том смислу, нисам могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте тако говорили, зато Вас питам, господине Илићу, ја Вас питам и предочавам оно што стоји, што сте код истражног судије изјавили, што је снимана Ваша изјава, дакле, ја Вам само то предочавам, ништа Вам ново не предочавам, али Вам тражим разјашњење, разумете. Ако Ви кажете, ја сам тада имао «Чегар 3».

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Да, «Чегар 3», то сам сада рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете «Чегар 3», за позадинске послове «Чегар 4», официр за безбедност и тако даље. Дакле, Ви кажете сада да у то време, ако кажете у то време, на које време мислите, март?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Мислим на период док сам се налазио у току НАТО бомбардовања, од 26.03. до 24.05.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште није постојао официр за безбедност?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Не, госпођо судија, нисте добро разумели, ја сам био «Чегар 3» у том периоду, ако ме то питате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте јасно.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: А официр за безбедност «Чегар 4» је дошао у јединицу између 05. и 07. априла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам да ли је било марта месеца официр за безбедност?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, тако ми кажите. Ко је био начелник везе у то време?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Госпођо судија, значи у формацији Посебних јединица полиције није било начелника везе, али је било људи задужених значи за послове везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било начелника везе?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Начелника везе не, то је јединица која је радила на терену, значи у том смислу начелник везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шеф, хајде можда није начелник или неку функцију је имао?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Да, они нису били ту близу мене и све време нисам боравио заједно са њима, али мислим да је Аца Стојановић тада руководио том групом везиста која је у то време била. Да ли све време током НАТО бомбардовања не могу да кажем, али мислим да је Аца Веселиновић, мислим да се звао, из нишког одељења за везу. Значи, ту је увек био један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се он сада налази?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се налази, на којим пословима је?

Сведок ЗОРАН ИЛИЋ: Где се сада налази?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Он је био везиста све до свог одласка у пензију, а мислим да је пре две године отишао у пензију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где он живи, у Нишу?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: У Нишу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Још бих Вам поставила питање везано за Милојевића, вратила бих се на Милојевића. Ви сте говорили да сте имали разговоре са командантом Митровићем, да Вас је он известио о свему томе, шта се догодило, да ли Вас је известио како и на који начин и када је транспортован Милојевић?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Да, госпођо судија, мислим да, ја се не сећам да ме је известио како је транспортован Милојевић, ја сам у истрази на те околности питан, у оквиру, склопу као и сада тога о чему сам разговарао са командантом Митровићем. Мени је било познато, то ми је рекао и Радисав Миленковић, да се он после рањавања налазио у болници у Призрену. Ми нисмо имали током, значи НАТО бомбардовања, збрињавање рањених припадника, вршила је Војска Југославије, чије су екипе радиле у призренској болници и они су имали могућности за транспорт, тако да је транспорт Неше Милојевића извршила та екипа лекара војне болнице. Ја ни тада у истрази, а ни сада, се не сећам тачно када и кога дана је то било, изнео сам једну претпоставку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Не сећам се ни сада ког је дана то било. Ја само знам, извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код истражног судије сте се сећали.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: И тада тек после дужег овог размишљања, а рекао бих и ово, мени се сада то што сам рекао у истрази, не чини сасвим вероватним, јер био је период рата и у периоду рата очекивао се велики број рањених. Зато је био принцип, не знам да ли је и тада, на почетку рата то био принцип, да се сви они који су рањени што брже

транспортују из призренске болнице. То се рецим, опет помињем 1998. годину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, немојте, немојте, ја Вас питам, код истражног судије сте се сетили када би то било, па сте рекли, мислим да је ту прошло барем четири дана?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Да, такав сам утисак имао у том тренутку, ја то нисам знао ни тада, не знам ни сада, не знам када је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни сада не знате?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ни сада не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али тада сте тако мислили, тада сте тако мислили, а сада, да ли можете да објасните сада то, како је могуће да тада кажете, мислим четири дана, а сада кажете нисам сигуран?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Да, госпођо судија, то је због тога што сам на почетку рекао, да је велики временски распон између самих тих догађаја и времена када сам ја питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Као друго, када ми суд, истражни судија и Ви поставите питање, ја немам довољно времена да се присетим у детаље, у сат, у дан и тако даље, неких догађаја и може да се деси да у том смислу сећање омаши, то је сасвим природно. Ја размишљајући о свом одговору тада, кажем да у том периоду се журило са евакуацијом рањених у центре у Нишу и то је логично, значи није то моје сећање, него то је логично, због тога што се очекивао велики број рањених припадника и пошто је транспорт увек одређени ризик за пацијента. У ранијим периодима се није журило, а тада у доба рата се журило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам, господине Илићу, предочити одбрану оптуженог Митровића који овако каже: други део команде био је смештен у просторијама Комуналног предузећа «Хигијена» у једну мању зграду где су били смештени његов помоћник за аналитику «Чегар 4», помоћник за законитост «Чегар 5» и још један или два полицајца. Ви кажете да у то време није било, како је могуће, да ли можете то да прокоментаришете, Митровић ређа ко је све био?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ја, госпођо судија, да Вам кажем, значи ја сам тада био «Чегар 3», могуће да се командант Митровић није јасно сетио тога, а официра за законитост рада могуће да је сматрао Радиславом Миленковићем, ако му је такав задатак дао, али Радислав Миленковић је вршио позадинске послове за 87. одред и када је овамо прешао у 37. одред из Ораховца у Призрен, ја га нисам тако доживљавао, али могуће да му је командант Митровић дао такав задатак, ја сада то не могу да коментаришем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Да Вас питам, у сачињавању ових извештаја, да ли сте, на пример, евидентирали нека уништена средства, као што су аутомобили и тако даље?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ја, само, извините, појасните питање, мислите на аутомобиле Посебних јединица полиције?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Па, Ваше аутомобиле, наравно, наравно.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Да, када је то био предмет напада и када су возила оштећена, то се евидентирало. У то доба је било нападнутих возила од стране НАТО авијације.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Мислим на ову акцију, само на ову акцију, значи било да су уништена од стране Ваших непријатеља, доле са земље или из ваздуха?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ја се не сећам да је било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Добро, да ли би евидентирали?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Евидентирао бих, уколико би било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Да Вас питам.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ако бих о томе примио извештај.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: А цивиле, људе, уколико има пострадалих у акцији?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Видите како, извештаји нису садржали податке о цивилима, јер то није ни био задатак команде Посебне јединице полиције. Ми смо тамо били на терену са одређеним специфичним задацима, а све што се тицало послова становништва и слично, било је и даље у надлежности Полицијске управе, односно Секретаријата унутрашњих послова у Призрену. Значи, Призрен је задржао своје надлежности у сваком погледу и они му нису ничим одузете, значи нико није одузео надлежности Секретаријату унутрашњих послова у Призрену. Она је и даље вршила своје надлежности и у том смислу старало се о евидентирању података и о вршењу увиђаја у случају страдања цивилних становника.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Ви те податке из увиђаја, из СУП-а Призрен или из СУП-а Сува Река Ви не би унели у извештај?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Да, нико није имао обавезу да мени доставља те податке, јер ово се тицало само припадника Посебних јединица полиције. Малочас сам питан о припадницима Војске Југославије, ја чак и детаљне податке о околностима њиховог рањавања или погибије, у мој извештај нисам уносио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Али би унели податке о томе да је неко убијен или неко од војске рањен?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Извињавам се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Да ли би унели податке у извештај да је рањено пет војника, на пример?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Уносио сам, малопре сам и поменуо да су три војника била рањена, тада баш када сам ја дошао, значи пре мог доласка.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Добро, да Вас питам, да сам ја седела са својом другарицом на клупи и да сам рањена, да ли би то унели у Ваш извештај?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: А да ме нико други није евидентирао, да СУП није изашао на увиђај, нико, једноставно, тако смо остале нас две погинуле на клупи, ко би то приметио?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ја немам основа да унесем то у мој извештај, нити сам ја имао такав податак. Ја никада нисам имао такву дилему, јер ми се то никада није десило.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Ко би то унео у извештај, где бих ја била евидентирана?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ја заиста не знам, ја сам правио извештаје којима сам био задужен на основу онога, а ја на терену нисам био, значи ја сам правио извештаје на основу онога што сам добијао од командира са терена. Нисам ја у том смислу нити био на лицу места, нити сам ја такве извештаје прикупљао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: А нека сазнања ако добијете, а не званичан извештај?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Нисам био у прилици.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Па, кажете, на основу сазнања, разговора и тако даље?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Нисам био у прилици да таква сазнања имам, заиста не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Добро, хвала.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Додуше, да се исправим, ја сам имао само једну прилику када је бомбардован репетитор Цвилен у Призрену, будући да се ради о тачкастом циљу, авиони НАТО пакта су неколико дана гађали тај репетитор, оштетили га, тек га после неколико дана срушили. Ја мислим да је било преко десет налета НАТО авиона. Ја сам после у дневнику само као догађај, пошто сам га очима видео, а промашујући тај циљ, тај репетитор, они су погодили село, село мислим да се звало Јасеново или тако нешто слично и у том селу Јасенову или се

слично зове, погинуло је више цивила, то су били људи муслиманске националности, Муслимани и ја сам то евидентирао, рецимо, у дневнику тада у том тренутку као догађај, ја се рецимо тога сећам, али и тада, нити тачан број људи, нити о којим се повредама ради, него као, ето само један догађај који се тада збио. То је оно што знам о цивилним жртвама. Цивилних жртва на нашем подручју било је још у једном случају, а ту се радило о бомбардовању НАТО пакта код села Кориша и то је било 13. маја, то се сећам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Добро, и то сте евидентирали?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: То сам евидентирао као догађај, али без да сам евидентирао колико је ту људи било, како се зову и слично. Мислим да се сада сећам да је ту било око осамдесет погинулих и да сам то тада и уписао, али не у посебан извештај према МУП-у, него у дневник догађај који је пратио живот, рад јединице, тако да ни онима који су у Кориши настрадали, а било је кажем много погинулих и рањених, ја нисам извештај правио. Чак ни о тако флагрантној ствари, него територијалне снаге СУП-а Призрен, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само бих Вас још питала, Радослав Миленковић, којем одреду је припадао?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Он је припадао 87. одреду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада када сте објашњавали за Митровића, па можда је мислио, па је могуће да је дао Радославу Миленковићу тај задатак да буде «Чегар 4» или да буде надлежан за ту врсту посла, како је могао онда Митровић да му да ако су они потпуно одвојени, 37. одред је одвојен од 87., откуд Вам та помисао?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Па, та помисао ми је због тога што сте рекли да је тако изјавио. Па сада, трудим се да видим зашто је тако изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам само Вама предочила ко је све био тамо, како је Митровић рекао, а Ви кажете да није био «Чегар 4», па кажете, објашњавате да једино ако му је Митровић дао такав неки задатак. Сада Вас ја питам, а ако је Радослав Миленковић при 87. одреду, како је могао Митровић да му да такав задатак, откуд Вам та помисао?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Да, госпођо судија, сада ћу Вам, видите, Ви сте рекли да сам ја «Чегар 4», односно командант Митровић је тако рекао у извештају овде. Ја сам био «Чегар 3», нисам био «Чегар 4».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, уопште Вам нисам тако предочила, немојте сада тако говорити, уопште Вам нисам тако предочила.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Он је тако изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ни тако изјавио, чак ни тако није изјавио. Ево ја ћу Вам поново предочити, уопште није тако изјавио.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Хајте, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Други део команде био је смештен у просторијама Комуналног предузећа «Хигијена» у једну мању зграду, а где су били смештени његов помоћник за аналитику «Чегар 4», помоћник за законитост «Чегар 5» и још један или два полицајца. Ниједног тренутка он није рекао да сте Ви, дакле.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Госпођо судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно што сте Ви рекли, Ви сте рекли да у том периоду «Чегар 4» није постојао, да није постојао официр за безбедност, него тек априла месеца, па када сам Вам ја предочила, Ви кажете, не знате, али могуће је ако је Митровић Радославу Миленковићу дао тај задатак. Дакле, моје опет је питање, понављам Вам, ако је Радослав Миленковић при 87. одреду, како може Митровић њему да да задатак?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: У сваком случају, госпођо судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командант 37. одреда?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ја сам у прилици да то само евентуално интерпретирам, јер ја то не знам, значи морате да питате њега, али је мој позивни знак био «Чегар 3».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја питам Вас, зашто сте то помислили, Митровић није о томе говорио, ја питам Вас зашто сте Ви помислили да му је дао задатак, како Вам је то пало напамет?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Па, пало ми је напамет, госпођо судија, због тога што полазим од претпоставке да он боље зна какве је задатке дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Нисам Вас још питала.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Јер њему не даје задатке преко мене, да бих ја то знао и тако даље, него даје директно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој униформи сте Ви били тада 26. марта када сте дошли?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Госпођо судија, ја сам био у пастелно плавој, малопре када сам помињао, значи разликовале су се оне челично-плаве, односно метално-плаве и пастелно-плаве. Ја сам био у пастелно-плавој униформи, пошто фактички нисам ни припадао полицији и униформу сам носио само тамо док сам био на тим задацима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А 87. одред, у којим униформама је био?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: А 87. одред је носио, значи, током зиме је носио те, мало се разликују по тоналитету, другачије плаве униформе, нешто другачије, за нијансу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су плаве униформе биле?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Плаве, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Плаве униформе? Искључиво плаве униформе 87. одред је имао?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Па, носио је и ове, носио је и ове маслинасто-зелене, сада не знам тачно, у ком периоду, о томе постоји Правилник, знате, када се мењају униформе, постоји Правилник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да су сви говорили да су плаве.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ја стварно не знам када су са зимског комплета прешли на летње, ја сам носио ту униформу коју имам, не могу тачно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још само да Вас питам, да ли Ви познајете овде оптужене Репановић Радојка, да ли познајете?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Репановић Радојка, не говори ми ништа име, не могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа Вам не говори?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јовановић Ненад?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Не могу да кажем да га познајем, не знам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чукарић Слађан?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Чукарић Слађан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чукарић Слађан?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нишавић Милорад, звани Мишко?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петковић Мирослав и Петковић Зоран?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Папић Рамиз?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала, питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Илићу, ако сам ја добро схватио, Ви рекосте да је Митровић дошао у то Комунално предузеће негде око 13 сати, пола један, један?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Да, између пола један и један.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И говористе о томе да сте причали о рањавању овога Милојевића?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ја ћу Вам сада предочити Ваш исказ из истраге, то је страна 14. Ви кажете ту да сте разговарали са Митровићем о степену повреде Милојевића?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Знате да је један од послова позадине био и да се брине о оним рањеним, да се стара о транспортима, да у то време се нисмо старали о транспорту, јер је дошла екипа војних лекара, тако да су отпочетка рата надаље транспорт организовали из војне болнице у Нишу, упућени лекари. Њих је било две екипе током

априла и маја месеца, док је трајала агресија. Та екипа се састојала од ортопеда, хирурга и тако даље. Између осталог, они су се старали о транспорту, а за то су имали боље могућности, јер су имали аутобус, подешен за транспорт рањених лица и лица која су фактички припремљена за операцију у овим другим медицинским центрима у Приштини, Нишу, Београду. Зато је он, Митровић, помињао потребу за транспортом овога Неше Милојевића, али мислим да је тај задатак прихватио Раде Миленковић, значи други официр штаба и транспорт нисмо ми на крају ни обавили, него ова екипа војних лекара.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Да, сећам се свог исказа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Сећам се свог исказа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли стоји ово што сте Ви рекли?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Стоји, ја ни са чим нисам то сада демантовао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: С тим што не можете то сада да лоцирате временски, да ли је он транспортован касније, након четири дана можда, по Вашем сећању?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: По мом сећању у том тренутку, учинило ми се да је то било после четири дана. Размишљајући о ономе што сам рекао, касније, ја и сада не знам када је то, али ја мислим да је то лако проверити податак, да у том смислу нисам ни био обавезан на неку прецизност.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Видите, господине Илићу, не можете Ви ову причу да причате са Митровићем тада у један сат поподне, јер је Митровић већ испратио Милојевића хеликоптером у Београд, знате, о овим детаљима не можете причати тада, он га је, то је његова одбрана, он каже, био је у болници, договарао транспорт са лекарима хеликоптером, дошао хеликоптер у касарну, испратио га хеликоптером из касарне за Београд, а потом се вратио, између осталог, и овамо у «Хигијену» где је причао са Вама. Дакле, слажете се да је то било, по његовој причи, после његовог транспорта, али не можете причати о овоме о чему Ви причате у истрази, а рекли сте да и данас при томе остајете?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Господине судија, делује ми као флагрантно неслагање, заиста, не могу да коментаришем како, заиста не знам. Ја овакав утисак имам, заиста.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Искрено Вам кажем, остаје ми мало нејасно, откуд Ви тако детаљно памтите чак и детаље типа где се која чета налази по размештају, у простору борбеном тог 26., када сте таквих акција, ако ја добро схватам, имали и током 1998. и током 1999. и бомбардовање у том смислу није ништа ново, оно је само појачало

притисак у коме сте Ви, неспорно и Ваша јединица били, све време изложени, па ми остаје нејасно, кажем, како то баш памтите да су 26. чете су размештене ту, ту и ту?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Господине судија, то могу да објасним, памтим то због тога што тај размештај тих јединица је био логичан и налазио се у близини места где су оне иначе биле смештене и што би оне у свакој акцији управо са тих позиција и кренуле. То се дешавало, значи на потезу између Ораховца и Суве Реке.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нишка је била смештена код Вас у касарни, па је овамо на потезу Широко.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: И други разлог.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ови су у Сувој Реци, па су овамо иза Рештана.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Да, дозволите, та иста чета, на пример, која је била смештена код нас у касарни, па је после била измештена пред бомбардовање, отишла је на исту позицију, на коју је била, на којој је била и 1998. године, када је тим истим правцем трајала иста акција. Значи на том правцу је већ трајала једна акција. Августа месеца 1998. године распоред јединица се није нешто посебно много разликовао. Значи ова јединица, на пример, која је била смештена код нас у касарни, врањска чета, она је кренула истим правцем којим је ишла и тада, 1998. године, тога се сећам. Друго, сећам се пластично тога зато што су то били први дани мог доласка, а будући да је то било у условима рата, та импресија је доста јака. Значи, ја сам тада дошао и тада сам први пут са тим упознао се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Такође ми је остало нејасно, ова прича Ваша о униформама, знате, па Ви објашњавате ове разлике у Вашим казивањима тиме, да сте у међувремену размишљали, знате, да сте размишљали о томе, па сте сада дошли до закључка да је Митровић тог дана имао плаву униформу. Значи зашто бисте Ви размишљали о нечијој униформи уопште, у било ком контексту после толико времена, зашто бисте размишљали о томе да ли је Митровић имао овакву или онакву униформу, зашто је то важно?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Да, господине судија, ја сам на те околности питан.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Питани сте били у истрази и рекли сте, зашто бисте после тога размишљали о томе?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Да, исто сам рекао како сам се тада сећао. У току истраге, мени су биле показане и фотографије. На тим фотографијама које су ми у току истраге биле показане, униформа се разликовала од оне како сам ја имао представу и онда сам ја размишљао о томе, како је код мене тај утисак био комплетиран у оном смислу и

схватио да је сасвим вероватно да има, мислим сасвим логично да је имао ту униформу, јер је била зима, значи још увек је био март месец, само што сам малопре покушао да објасним, покушавајући да објасним доста речи трошим, изгледа да грешим у томе, али.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Председник већа Вам предочи Ваше казивање из истраге везано за Ваше тврдње у односу на Ранђеловића, да ли сам добро рекао.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ранђеловић Зоран, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да је он имао плави ландровер, да ли је тако?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А Ви данас рекосте да је он користио, да командант 87. одреда је користио плавог пуха. У једном моменту рекосте, ја се баш у то не разумем, ни у ове цивилне ципове, па како се сада разумете, није ландровер него је пух?

АДВ.МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Судија, ја се извињавам, да ли могу само да ставим приговор, с обзиром да је у току истраге, након два, три питања, он детаљно објаснио и сетио се да је био пух. Можете на следећој страници прочитати.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У том случају ми је јасно.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Јесте, ја сам и у току истраге објаснио да је пух, плави пух и он је користио плавог пуха. У току испитивања, као и сада, на питање судије, односно тужиоца, да ли је то био неки ландровер, да ли је постојао неки ландровер који неко користи и то плаве боје, ја сам се сетио да је овај користио плаве боје пуха, помислио сам можда да је ландровер и тако сам рекао, једноставно, оно што ми је одговарало томе, одмах сам се исправио потом, значи у току.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Реците ми само још ово, када је први пут погођен предајник на Цвилену?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Предајник на Цвилену је гађан по мом утиску почетком маја и тада није био погођен, он је гађан неколико дана, када вратим ту меморију.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Први пут, први пут тај репетитор је гађан почетком маја?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Не могу прецизно да кажем, али је прошло доста времена, значи, није одмах након, ево и ово да кажем, значи, репетитори ако се, неких се детаља сећам, неких једноставно не, репетитори у Србији су после НАТО бомбардовања гађани одмах, значи већ 25., 26. су гађани Јастребац и тако даље. Овај репетитор Цвилен је дуго стајао, то знају сви, о томе сигурно постоје подаци, он је чак неочекивано дуго тако стајао и у неко доба, ја чак мислим да је то, по

мом утиску, из неког доба почетка маја, можда се у томе преварим и за читаву недељу и више, он је гађан, он је гађан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Споменули сте да вероватно постоји податак за Милојевића када је рањен и када је транспортован. Ја Вам нисам то предочавала, Ви сте говорили о томе свему какво је Ваше сећање, али ја ћу Вам предочити да је Милојевић у 11 часова тог 26. марта већ био на ВМА, за Вашу информацју.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: У реду, примио сам то на знање, госпођо судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада знате, дакле већ је био у 11 часова на ВМА, друго.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Само да додам томе, то стварно делује чудно. Могуће да сам био у заблуди, да ли сам о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, то је лет Призрен-Београд, ја Вам само то предочавам.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Схватам Вас, можда сам о томе разговарао са Радетом Миленковићем када сам се са њим срео испред «Путника», можда сам у том смислу помешао, разговоре са командантом Митровићем и разговор са Рајком Миленковићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је објашњење.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Не знам да ли је Раде Миленковић о томе знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви када сте говорили о униформи.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: И могуће да се ради о таквој врсти, ја сада стварно не могу да другачије то објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем Вас. Када сте говорили о униформи Митровићевој, дакле говорили сте код истражног судије, спомињали сте плаву униформу, да сте га видели, да је био у плавој униформи, да ли је тако?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Да, то сам сада рекао, да, тада сам рекао да је у зеленој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је у питању, Вама је адвокат Горан Петронијевић предочио, када је у питању униформа коју сте описивали као зелену, ова фотографија број 6. која Вам је била предочена, коју смо Вам показали, на којој сте препознали Милојевића и команданта Митровића, по овим подацима та фотографија је снимљена тог дана. Да ли сада дозвољавате могућност да је Митровић имао ову униформу на себи или тегет-маскирну са зеленим прслуком, дакле, Ви сте описивали Митровића да сте га видели у зеленој маскирној. Тек када сте видели ову фотографију, да је у плавој, за коју Вам је рекао да је сачињена тог дана, онда сте већ променили и мислите, можда, чинило ми се да је зелена, а не тегет, да ли можете то мало да објасните?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Госпођо судија, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, Ви говорите о моменту када сте видели да је био у зеленој маскирној униформи?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Да, да, ја се тако сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када Вам је предочена фотографија за коју Вам Петронијевић говори да је тог дана сачињена, Ви одмах кажете, чини ми се, можда је тегет била, па нам то мало појасните.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Па, појашњавам тиме, што ако ми је показао фотографију, пошао сам за тим а и судија истражни, када је речено о којој се фотографији ради, тог дана је снимано, ја сам онда узео за истинито да је он био у тој униформи, па сам се управо зато што ме је судија, члан већа малочас питао, зашто сам о томе размишљао, ја сам после о томе размишљао, како је могуће да се ја сећам да је он био у зеленој униформи, такву слику сам пред собом имао, а да на фотографији, у чију веродостојност нисам сумњао, јер ми је речено овде у суду, тада је снимана, да буде у плавој униформи, ето то, а борбени прслук је стајао, значи, борбени прслук.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам само још предочити исказ једног сведока.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ја сам сада у дилеми, извините, да ли да кажем, да се држим онога што сам говорио у истрази, па да сада и даље тврдим да је био у зеленој, иако ми је фотографија приказана или да сада на основу те фотографије кажем да сам имао утисак да је био у зеленој, али да је изгледа био у плавој и да додам да у то време, значи почетком године то једноставно су се такве униформе користиле. Ја сада не знам како да Вам објасним, да ли да се сада тврдоглаво држим онога што сам у истрази рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, објаснили сте, само ми реците, да ли сте уопште видели Обрадовића за све то време док сте ту били са Митровићем, видели сте, причали сте са Љубишом, возачем, шта је са Обрадовићем, где је он?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Он је, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он био?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ја стварно не знам, ја се не сећам њега, ја сам са овим Љубишом и разговарао, а Обрадовића се у том тренутку не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Заиста, добро сте поставили питање, да је он увек пратио команданта Митровића, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још ћу Вам само предочити, за овај временски период.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Можда се не сећам, зато што нисам са њим разговарао, заиста не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За ово време за које Ви говорите да је Митровић био у Призрену, да сте разговарали са њим, да сте о свему коментарисали, да Вам не предочавам детаљно, постоје сведоци који говоре да је баш у то време Митровић био у Сувој Реци, у Сувој Реци, да је дошао плавим ландрровером, да је био испред полицијске станице, да је виђен и да је, дакле, био у том временском периоду за који Ви говорите да је био тамо. Ја Вам предочавам само исказе сведока. Да ли можете нешто да прокоментаришете?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Не знам шта да кажем, немам коментар на то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чак је и разговор вођен, чак је и оптужени један рекао да га је видео, да му је рекао, шта се овде ради, ајде крените, дакле, ја Вам сада предочавам, и оптужени и два сведока која су тврдила да су га у то време видела да је био у Сувој Реци?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: То су, не знам искази других људи, ја сада не могу то да коментаришем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да је дошао плавим ландрровером, да је рекао, шта је овде, шта се овде ради, сео у ландрровер и отишао?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ја уопште не знам да је он икада користио плави ландрровер, заиста не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Бели цип, ја сам у истрази погрешно код марке белог ципа, рецимо, ако је то битно, сада сте ме питали који бели цип, исто сам видео фотографију у истрази, он јесте био беле боје, јесте био цип, али је био «Нисан», а не «Пајеро» као што сам мислио да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Илићу, направићемо једну паузу од двадесет минута ради одмора.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Предкида се главни претрес ради паузе.

Настављено у 12,15 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позовите, молим вас, сведока. Сви смо ту? Добро. Да ли сте позвали сведока Илић Зорана? Добро, господине Илићу, можемо да наставимо?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Можемо, изволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан, само једно питање. Ако сам добро разумео, униформе плаве или зелене су се делиле по томе, да ли је било зимско или летње доба, да ли сте то рекли?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Не, госпођо судија, нисам то рекао, да су се делиле по томе да ли је било лето или зима, али сам рекао да су у употреби биле и једне и друге и да су у одређеном периоду преовлађивале једне, а у другом друге, значи оно летње доба 1998. године користиле су се зелене униформе, током зиме плаве униформе су преовлађивале у употреби, то сам рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, зими плаве, а када је топло, зелене, то сте рекли?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Госпођо судија, ја сам рекао да током, значи, лета, тако је било, су се користиле зелене, значи да је правило било да се током лета, сваког лета и увек користиле зелене, не знам какво је правило било, али су се користиле биле зелене, а ово су се користиле те плаве униформе, преовлађивале су у употреби. О томе постоје наредбе које ће се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хајде да завршимо брзо, када су се вратили са терена припадници 37. одреда, у којим униформама су били?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Госпођо судија, када су се вратили са терена, они се нису вратили код мене у Призрен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, да ли сте некога од припадника видели ко се вратио, у којим униформама је био?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Не могу прецизно да одговорим на ово питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја ћу само да Вам предочим извештај МУП-а Републике Србије, Ресора јавне безбедности, депеша од 09. марта 1999. године, где стоји, о ангажовању припадника 37. и 87. одреда, па каже, припаднике ПЈП упутити у интервентној униформи за урбане услове, а са собом да понесу интервентну униформу за теренске услове. Хоћете ми објаснити, какве су то униформе? Значи, не спомиње се ни летња ни зимска, па ми то мало објасните, за урбане услове, то је, која?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ја сам још почетком овог сведочења рекао да ја нисам припадао полицији и да сам у састав одреда додат као шеф Одсека за аналитику и евиденцију, који нисам био у том одреду, него сам ја то био у Нишу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, немате сазнање?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Да, тако да мени нису биле те депеше познате, ни те наредбе, нити, ја знам какву сам униформу ја носио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не, ја Вам не предочавам зато што је то депеша, него униформе, па Вас питам, да ли знате, које су за урбане, а које за интервентне, ето само то, иначе депеша?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: У настојању да што потпуније одговорим и у намери да помогнем суду, не желим да уђем у ризик да сада кажем нешто, ја не знам то, ето тако ћу одговорити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате о униформама?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: О томе имам претпоставку, али сада да не бих западао у контрадикторност, не желим да одговорим на то питање.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Председник већа је предочила сведоку да је рекао у истрази да је униформа била зелена и да је то објашњавао детаљно, е сада, сведок је овде, како сам ја разумео, објаснио да је он после тога, после те изјаве, размишљао и дошао до закључка да он тада није могао да има зелену униформу. Да ли је то разлог што је данас рекао да је плава, то што је он закључио, не оно што је опажао, да ли је то што је рекао опажање?

АДВ.МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Судија, морам да ставим приговор, с обзиром да је сведок објаснио након тога из ког разлога је након што је видео фотографију дошао до.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, објаснио је.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, није што ја хоћу, можда ја не умам да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, предочена му је фотографија била, и онда када је видео фотографију, господине Тодоровићу, била му је предочена фотографија и када је видео фотографију и када је видео Митровића у плавој униформи, онда је рекао.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Али га није видео, али то није фотографија из комулаланог, тако да то нема значаја за моје питање. Нема значаја јер ја питам, оно, да ли је истражном судији рекао на основу свог опажања, без гледања фотографија, без размишљања о томе, које униформе се носе, које су топлије, које су хладније, које су градске, које су герилске, које су урбане, које су ове, оне?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, одговорите.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: То, да ли је то говорио на основу опажања а данас говори на основу фотографије, коју је видео у болници на основу тога што је размислио, на основу тога које су топлије и тако даље. Е то је, да ли ме разумете Ви?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како да не.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па ако може.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Да одговорим на питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Када сам био питан у истрази, ја сам.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сте говорили у истрази на основу опажања Вашег, без узимања у обзир свега овог што сам ја изреко.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Обраћам се судији, госпођо судија, када сам у истрази рекао, ја сам рекао на основу онога како сам ја ту слику имао пред очима.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не треба више, не треба да ми објашњава.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: И то ме се сведочење мене као и сваког сведока ослања се на меморију, која је, а сећање селективно ето тако, при томе ја данас онда нисам могао да игноришем фотографију коју сам видео у истрази.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснили сте.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Све је у реду, мени је јасно али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На страни шест код истражног судије, баш стоји да говори о униформама. Јесте.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ово сам задовољан, што је сад рекао, ја. Добро, без обзира што је све рекао судија Крстајић, што сте му Ви, све испредочавали у вези са хеликоптером, ја сам овде забележио да је он рекао, овде, данас, на главном претресу рекао је на Ваше питање, «да му је Митровић рекао да се Милојевић налази у болници у Призрену», ја питам да ли му је то рекао Митровић или није? Имајући у виду каснија предочавања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Односно да ли остаје при томе?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, да ли остаје при томе што је рекао је у хигијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ја ћу сад и то појаснити, али мислим да сам то већ и рекао.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не морате да појашњавате само да кажете да ли остајете при том, да ли Вам је он рекао или није, да је он у болници у Призрену?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел имате још.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Је ли Вам у хигијени рекао или није?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ја не могу да одговорим на то питање са да или не.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, не можете и у реду. Не можете да одговорите, не може да одговори и шта ја знам. Он и каже да је имао извештај.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Извињавам се, могу да одговорим на ово питање, али не са да или не.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па не са да или не, него рекли сте тако судији, јел остајете при томе што сте рекли?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Судији сам тако рекао, да.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Е па добро, не треба.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Али сам и касније појаснио из чега може да извире та моја заблуда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, објаснили сте све.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Овде је говорио сведок да постоји, и то је био дијалог са председником већа, рекао је да постоји извештај командира чета, али сам разумео, мислим чуо сам, али нисам добро разумео да има још неки извештај, да не црпи све из извештаја командира чета, него има неки други, па не знам који други, јел реко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорио је да је и дневнике водио.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, кажете Ви па добро како то, ја имам извештај Сикетића, пише доле, а он каже није само из тог. Па нисам разумео из чега другог?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ево појаснићу и то, судија значи, детаље о месту догађаја када се нешто деси, о околностима и све оно што садржи увиђај, добијао сам од призренске, Секретаријата унутрашњих послова, и у том делу се ослањао на те белешке и извештаје, јер су оне потпуније, исцрпније, и тачније од онога што садрже извештаји командира чета. Јер командири чета нису вршили увиђај у том смислу, ни мерења, нити су опредељивали врсту и тежину повреде. А, не само да сам црпео од Секретаријата унутрашних послова Призрен, него и из болнице у Призрену.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, добро, разумем, хвала.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Јер лекари тек након прегледа могли да кажу да ли се ради о лакој или о тешкој повреди. Тако да је то трећи извор који нисам ни поменуо мало час, а постојао је.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Није одговорио ко је надређен Ранђеловић, јел имао Ранђеловић неког надређеног?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Шта је рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Штаб, штаб.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Казао је да зна да Митровић није користио ландрöver. Откуд зна кад многе ствари око тих аута не

зна, да ли сигурно зна или га није видео он у ландроверу, или зна да није користио?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Судија, ја сам и приликом саслушања рекао да га ја нисам видео у ландроверу никада ни пре ни после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, да тако је.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Не само то, него сам га виђао увек у белом ципу. Не ни у неком трећем.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, ја сам записао да сте рекли није користио, то категорички јесте рекли да он није користио ландровер, то откуд знате, то питам. Али добро, Ви кажете да га Ви нисте видели, сад сте то појаснили, добро. Нема више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Јел можете да нам кажете на основу, ко вам је све достављао извештаје који све командири чета, водова, за прављење извештаја када је у питању ова акција, успостављање контроле на потезу Сува Река-Ораховац-Призрен?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Судија, што се извештаја тиче, извештаји су рађени тек када се добију извештаји са терена, они у једном смислу треба да буду комплетни, да буду сви, значи да постоје сви извештаји, свих ових командира чета. Колико су они комплетни у једном другом смислу ја то нисам мога да.

НАТАША КАНДИЋ: Па да, али ја Вас питам, ко Вам је све доставио извештаје?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ја одговарам, командири чета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам разумела командири чета да су достављали, сви командири чета.

НАТАША КАНДИЋ: Па да видимо који сви командири чета, односно ко је све онда, ајде да видимо, на основу тога ко Вам је доставио да ли то онда значи да су те чете, водиви учествовали у тој акцији?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ја госпођо судија, када се ради о четама, водовима, значи извештаје смо добијали од командира чета, јер су чете углавном са свим својим водовима примале задатак, и задатак је тако обично и гласио, дешавало се да се водови приликом добијања задатка раздвоје, али то је била ређа прилика. Значи нису доставили командири водова, него командири чета за све своје водове.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, командири чета, који командири чета су Вам достављали?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Командири чета који су учествовали у конкретној акцији, ако се ради о овој акцији.

НАТАША КАНДИЋ: О овој конкретној акцији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите по имену и презимену кога се сећате из тог периода да Вам је доставио извештај?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ја сам Вам рекао мало час да у том смислу су се често мењали командири били одсутни и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко име кажите од кога сте Ви добили, без обзира што су се мењали у том периоду после два, три дана након завршене акције од кога сте Ви добили конкретно извештај?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Па командир рецимо, I чете, а сад опет не могу да кажем да је он тад био присутан ту, можда је био одсутан, можда га је неко замењивао, Мишковић Саша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то, стално Вам говорим име, презиме, од кога сте добили.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, и на ком је он делу био, где је био, где је та чета била?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Видите како, ја опет и кад сам сведочио нисам могао прецизно да кажем тачну локацију где је он био и то је трајало, и то је трајало, значи више дана, не знам на који период се односи Ваше питање.

НАТАША КАНДИЋ: Па када је, у ком периоду је акција, траје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Од 25.

НАТАША КАНДИЋ: Па зато што сад поставља питање у ком је периоду, па.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Од 25-28.

НАТАША КАНДИЋ: Па на тај период мислимо.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Како се ја сећам да је трајало од 25-28.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, ако се тачно имена не сећате, реците нам, само, опишите нам та, наведите нам та села где су све биле чете 37.одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На почетку је говорио о томе, говорио је појединачно на моја питања, где је нишка чета, где је била врањска, све је говорио о томе.

НАТАША КАНДИЋ: Није ни по селима.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Није да се не сећам имена командира, имена командира знам, али.

НАТАША КАНДИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше питање је које?

НАТАША КАНДИЋ: Да нам наведе где се налазе све те чете у том периоду од 25?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том периоду нишка чета од села и од «Метохија вино», па онда крушевачка село Рештане, лесковачка чета од Ораховца северно, тако даље, говорио је све о томе.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите нам, када, која чета пролази, иде од села Новаке према селу Трње у Лешане?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: У ком периоду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто.

НАТАША КАНДИЋ: Па у том периоду, у том периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све што Вас питамо, питамо Вас за тај период.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Не могу одређено да кажем која чета је ишла тим подручјем, јер ја када сам извештај правио, правио сам на основу оних полазних позиција. Значи задатак који сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се, немојте објашњавати, Ви се не сећате тога.

НАТАША КАНДИЋ: Добро.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Да, ја сам пошао од полазних позиција, пре тога нисам ни у извештају описивао.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, да ли знате, сећате ли се податаке из тих Ваших извештаја јесте ли Ви правили или извештаја командира, ко све долази, ко се све скупља на брдо Граб?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Нека ми само понови питање?

НАТАША КАНДИЋ: Било из извештаја командира чета, било из Вашег интегралног извештаја, да ли се сећате податка ко све долази, ко се све скупља на брду Граб?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ја не могу и на ово питање одређено да одговорим, али брдо Граб, колико ми се чини се налази код Пећана, између Семетишта и Пећана, тако се сећам, не знам у ком смислу ко све долази на брдо Граб.

НАТАША КАНДИЋ: Па зато што на основу ових сведока које смо чули, ту сад долази, скупљање на том, неки долазе на то брдо, па се онда са тог брда спуштају у Студенчане, у нека села, Слапужане, па Вас ја питам, која од тих чета долази све на то брдо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли зна.

НАТАША КАНДИЋ: То је чини ми се, то је неки податак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, да ли сте добили такав извештај, да ли Ви то знате?

НАТАША КАНДИЋ: Који сасвим сигурно да је постојао у тим извештајима?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Не сећам се ко је долазио на брдо Граб.

НАТАША КАНДИЋ: А има такође нека позиција, Грата, јел Вам то нешто говори?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Судија, не сећам се позиције Грата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тако одговорите, оно чега се сећате.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, да ли се сећате са којих позиција делују тенкови, пошто смо чули да су не знам два, две праге биле?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Мало час сам у сведочењу рекао да је предмет извештавања било само опис која је борбена група и са којим средствима Војске Југославије, учествовала. Извештај није садржавао, па се ја због тога и не сећам, јер ни тада нисам знао са којих позиција, којим оруђима, у ком трајању и у ком правцу деловано.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли у тим подацима, како сад кажете, ипак се наводи у тим извештајима подаци о оружју које се користи, оруђе или која се средства користе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате Ви?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ја се не сећам у конкретној ситуацији која су све средства подршке коришћена, али знам шта је извештај садржавао, значи само опис тих средстава, али се ја не сећам тих детаља.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли имате, када је реч о тој акцији, значи Сува Река-Ораховац-Призрен, да ли сте добили, сазнали, да је било неког страдања ове друге непријатељске стране?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: У смислу ових диверзантско-терористичких група?

НАТАША КАНДИЋ: Непријатељске стране.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Непријатељска страна?

НАТАША КАНДИЋ: Да.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Извештаји су садржавали број, ако се наиђе на припаднике тих група који су погинули, извештаји су садржавали њихов број.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, јел Ви то хипотетички кажете сада, или јел било неког сукоба лицем у лице. Јел било борби између српских снага безбедности и непријатељске стране, јел било непосредног сукоба?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Било је, то је и садржај ове акције.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Садржај целе акције су те борбе, да ако се наиђе на те групе.

НАТАША КАНДИЋ: Па ми нисмо чули да је било и једног директног контакта.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Госпођо судија, у модерно време борба се врши са одстојања средствима, а не лицем у лице, то се ретко догађа да се лицем у лице, може човек два рата да води а да ту не доживи такву ситуацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте у Вашим извештајима наводили, односно или су Вам достављали податке, да ли су та села у која су ови снаге безбедности улазиле, да ли су, кога су затицале ту? Јел било некога у селу.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Извештаји су се тицали само утврђених тачака отпора и у свом кретању јединице да ли наилазе или не наилазе на такву ситуацију.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли су, јел има у извештајима, да ли су наилазили на такву ситуацију да наиђу на људе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На које људе?

НАТАША КАНДИЋ: Па цивиле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На цивиле.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Па ја нисам тако разумео питање, ја сам разумео питање за ове припаднике ДТГ.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Нисам Вас тако разумео.

НАТАША КАНДИЋ: А за које припаднике.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: ДТГ.

НАТАША КАНДИЋ: А шта је извините ДТК.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Диверзантско-терористичке групе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сам и ја разумела, зато Вас питам на које људе мислите.

НАТАША КАНДИЋ: Али ја уопште не разумем то кад каже диверзантско-терористичке.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Па мислим да је суд за све ово време овладао терминологијом.

НАТАША КАНДИЋ: Јер мислите на непријатељску страну?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Госпођо судија, дужност је свих учесника у поступку да владају терминологијом овог предмета. Заборавио сам питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поновите питање.

НАТАША КАНДИЋ: Па ево, јел треба да поновим.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Молим Вас.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли су српске снаге безбедности у тој акцији имале сусрета, долазиле у контакт са цивилима?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Не знам јер извештаји то нису садржали, не знам да ли су долазили у сусрет.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте 26., када разговарате у Комуналном предузећу, кад разговарате са оптуженим Митровићем, да ли разговарате и о току те акције, да ли Вам он износи неке податке, или је само разговор онако како сте рекли, дневници, фонд, рањавање, Бараћ?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ја сам још и приликом сведочења рекао да он није мени то представио у форми извештаја, него сам се ја поводом конкретних неких ствари бирао прилику да га о томе питам, да би се сам информисао, јер он није имао разлога да мене о томе информише детаље.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро, али с обзиром да Ви пишете те извештаје.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Наша комуникација није била таква, значи он је мени командант, али таква комуникација није узајамна, да сад ако ја њему морам да подносим извештаје и он мора мени, значи не бих тако то представљао ствар.

НАТАША КАНДИЋ: С обзиром да је акција у току, то је други дан те акције, природно је очекивати да значи, кад сретнете неког главнокомандујућег да га питате нешто о томе. Па ја Вас питам, да ли Ви нешто питате, осим што га питате о дневницама и што Вас он обавештава о догађају у касарни? О току акције, докле су стигли.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Он није имао потребе да мене у том тренутку о томе обавештава, јер ја сам већ више пута рекао да извештаје правим након што се акције све окончају, и уопште није журно да ја у том тренутку знам шта се догађа. Значи то уопште није неопходно, полазећи од тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислим да ли је то било у форми да Вас он извештава, него да ли у неком неформалном разговору Вам говори о томе?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Само у оном једном тренутку, мало час сам поменуо када је на вези било мало више комуникације, иначе извештаји се праве касније, ја ћу то добити, а он је самном разговарао о оним темама које су мени блиске, значи то што сам ја водио тај фонд, и то је сасвим природно, кад са неким разговарате, разговарате о њему, ако је дете питате га како је у школи и томе слично.

НАТАША КАНДИЋ: Ја само морам да приметим, али ово је Ваш, све што он каже је у оквиру онога што је Ваш неки делокруг рада, а то је извештавање о кретању 37.одреда, тако да значи, свако питање у вези са акцијом има везе са оним што је Ваш задатак. Па ми није јасно како га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И које је питање?

НАТАША КАНДИЋ: Па да поново питам, да ли нешто у том разговору је било што претставља нешто и неки податак у односу на развој те акције. Да ли је на пример, 26., да ли на пример следећег дана од некога добијате податак, да ли има повређених, да ли је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па говорио је о томе, он је детаљно говорио како на који начин су сачињавали те извештаје, дакле после неколико дана од завршетка. То је његов одговор.

НАТАША КАНДИЋ: Реците нам, за то време док сте Ви тамо и раније значи и 15.марта и после од 26.марта, да ли Ви долазите до података или сазнања о томе да има неких, да су почињена нека кривична дела, да има страдања цивила, албанских цивила у том подручју Сува Река?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Госпођо судија, ја до таквих података нисам долазио, нити сам за такве податке чуо да има страдања албанских цивила, има страдања албанских цивила током НАТО бомбардовања је било, мало пре што сам помињао, значи од НАТО авијације, ја за никакав случај страдања албанских цивила од дејства Посебних јединица полиције, никакав извештај нисам имао нити сазнање.

НАТАША КАНДИЋ: А у међувремену јесте ли дошли до неких сазнања?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: У међувремену ни до каквих сазнања нисам дошао.

НАТАША КАНДИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Ви сте овде код истражног судије изјавили, ја сам био шеф одсека аналитике и евиденције при овом одреду. Интересује ме само аналитика, које књиге за аналитику сте Ви водили, или папире?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ако сам тако рекао, могуће да сам био непрецизан у изражавању. Ја сам шеф одсека аналитике и евиденције био у Полицијској управи у Нишу и као такав сам био упућен, зато што је то област блиска потреби извештавања, и као такав био сам упућен у Посебну јединицу полиције, више пута сам рекао своје формацијској место нисам имао, и у оквиру Посебних јединица полиције, никаква аналитика и евиденција као формацијско место, а не ни шеф, није постојало, ја сам то био у Нишу.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морам да се надовежем, Митровић је рекао, његов други помочник за аналитику је Зоран Илић?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: За аналитику као за тему госпођо судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не знам зашта, ја Вас питам.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Који су то послови које сте Ви радили, без обзира на формално решење? Одговорите ми које књиге аналитике сте водили или папире, ајде да скратимо причу?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Да, одговорићу, ја сам то у истрази и рекао, од тога сам чак и почео, да Посебне јединице полиције нису имале правилником утврђене врсте евиденција, као што и полиција у мирнодобском саставу значи и у Секретаријату унутрашњих послова има. Где је прописан њихов облик, садржај, рокови у којима се воде.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Шта сте водили господине Илићу, немојте шта нисте. Реците ми водио сам то, то, то, једна, две, три, пет ствари. Кажите ми шта сте водили, не питам Вас теорија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доста широко говорите, знате, доста широко говорите, конкретно одговорите.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Конкретно ми одговорите шта сте водили, или нисам ништа водио?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Мислим да сам и на то питање одговорио, али поновићу, значи водио сам дневник битних догађаја током ангажовања јединице.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: То је једна књига, даље шта сте водили?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Једна књига. Даље сам правио извештаје на основу извештаја командира чета.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: То је друга књига, шта сте даље водили?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Даље сам водио податке о бројном стању.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: То ме више не интересује. Е сад, овако.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Трећа ствар, водио сам.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не треба, хвала Вам, ово ме интересује, не евиденције него ове књиге. Реците ми књига дневних догађаја на основу чега је прављена?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Књига дневних догађај прављена је као, она је садржавала у себи, ове податке из ових извештаја и ако сам ја те извештаје добијао касније, ја сам се кроз датуме враћао и по хронологији њиховог догађања уносио их у дневник, без обзира што сам сазнања потпуна о њему имао касније.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро хвала. Реците ми, те податке из књиге дневних догађаја се неком достављали?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Судија, дневник тих догађаја, никоме нисам достављао јер је то била помоћна евиденција коју сам ја устројио тамо на терену која би ми олакшала извештавање на које сам обавезан.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хвала. Да ли сте дневно извештавали штаб МУП-а о активностима неким или о догађајима?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Нисам имао задатак нити сам дневно извештавао штаб МУП-а о активностима и о догађајима.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хвала. Ови други извештаји које сте нам поменули, посебни извештаји како сте рекли, када су, рекли сте да су прављени после акција, реците ми ко је Вама достављао те извештаје и како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је ко је, али како?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: То су извештаји, командири чета достављали су се различито. Дешавало се да они буду окупљени на састанку на коме и ја присуствујем, па су то користили као прилику да ми те извештаје дају, а упућивали су и путем других својих припадника полиције, када они ради неке потребе долазе у Призрен где сам се ја налазио претежан део времена. Тако да у том смислу то је био фактицитет, није постојала никаква друга, нити су се они на књигу предавали.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Господине Илићу, да ли је Ваше седиште све време рата било у Призрену? Ваше службе.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ја сам се све време налазио у Призрену и део команде се такође у Призрену налазио, с тим што делови команде су били и на терену и неки који команди припадају по формацији налазили су се значи ван Призрена.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, не, ја за Вас питам, значи Ви сте били све време у Призрену?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ја сам био до 24.маја, када сам повучен.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, у реду, до 24.маја у Призрену. Сад ме интересује, ко је, ако нисте присуствовали, где су одржавани састанци команданта одреда са командирима чета после завршене акције?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ја тим састанцима нисам присуствовао нити сам био обавезан да на њима присуствујем, нити сам на те састанке позиван. Састанке је.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јесте ли икада присуствовали неком састанку, таквом?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Присуствовао сам.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Где?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Присуствовао сам у објекту «Метохија вино» састанку који је био, ја сад не знам тачно датум, али мислим 06.априла, поводом престанка, поводом једностраног прекида ватре која је, о чему је одлуку донела Савезна Република Југославија.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: 06.априла, које године, извињавам се?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Априла '99.године.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: О прекиду?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Тад је априла.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: О прекиду рекли сте чега?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Тад је био једнострани прекид ватре који је прогласила Савезна Република Југославија.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро. И, јесте ли присуствовали том састанку, јесте, кажете да јесте. Јесте ли тад добили извештај командира чета за акцију која је била од 25-28., или сте то добили раније, и како сте добили?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Госпођо судија, ја сам извештаје о тој акцији добио са одређеним закашњењем, не могу тачно да кажем да ли су том приликом сви доставили, или неки од њих, ја не могу да се тог детаља сетим, јер ништа ми не би било карактеристично дал ми је неко дао извештај, људи су то чинили. Не могу да одређено одговорим на то.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Господине Илићу, ми смо имали, сами сте реки акцију од 25-28.?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Тако је.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ако је акција завршена 28., значи командири чета су морали команданту у неком разумном року да поднесу извештај. Сад Вас питам, који је то неки разумни рок или да ли се сећате а требали, у ком року после завршене акције Ви добијате извештаје на основу кога Ви правите неке синтетичке извештаје, колико сам схватио? СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Тај рок није прописан, нити је постојао неки уобичајен рок, све је зависило од заузетости командира чета, да ли су они у наставку те неке одређене акције наставили са неком другом, овде им је приоритет.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, да ли се сећате или не, кад сте правили тај извештај од 25-28? То је прва акција, значи прва акција од почетка рата коју је предузео 37.одред, а Ви сте дошли 26., јел се сећате кад сте добили извештаје?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Тај извештај сам правио у размаку од неколико дана, значи не одмах непосредно после акције.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па шта значи неколико дана, јел можете да нам прецизирате, јел то може да буде 15 дана?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: 15 дана не, али може да буде пет дана или шест.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Пет или шест, добро. Јел се сећате ко Вам је донео извештаје командира чета и где су Вам дати?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: То се не сећам, нити може да се очекује да се сад с ове дистанце сетим тога, говорио сам о начину како се они достављају и да је он био ствар фактицитета.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па мени није јасно како се доставља, ево да оставимо то, јер испада да је курир био командант Митровић, да је он био курир који је доносио Вама извештаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јесте, па јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, уопште нисам разумела тако.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Госпођо судија, ако је у интересу поступка, он није доносио, него сам ја рекао.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па добро, ајде реците нам технику достављања извештаја?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Кад сам припремао извештаје, извештаје сам припремао и давао команданту Митровићу, јер је он мој наредбодавац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, све сте то објаснили, немојте се понављати.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, молим Вас, ја не питам то ко је носио у штаб Приштина, то је друга ствар, ја питам за појединачне извештаје командира чета. Ко ме се достављају и како он добија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како добијате, куриром, поштом, како?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ако згодна прилика постоји и сам командир чете донесе, али углавном по лицу које он упути. Некад не само ради тога, него ради неког другог задатка па ми он донесе.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Значи на месту где се јединица, чета зауставила он шаље неког да колима Вама донесе тај извештај у Призрен. Јел тако?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Извештај није сачињаван непосредно после акције, него су и они сачињавали извештај једно време после тога. Значи кад се акција заврши, нису се извештаји правили одмах, то сам сигуран, то је природно, значи он не прави извештаје одмах, он их прави мало касније.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, Ви мене не слушате или нећете да ме слушате. Завршили су акцију у селу, то смо јуче чули, Добродељане, јел тако се било?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Добродељане, да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: И ту су остали нису се померали одатле с те линије припадници те чете 37.одреда, Вама је неко донео извештај о акцији која је завршена и они су ту остали. Како Вам је донео, ко Вам је донео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније, касније.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па касније, па то, знам да је касније.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећа се.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Значи јел Вам куриром долазио извештај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећа се.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Некада да, некада не, не сећам се заиста.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јел тај извештај долазио команданту Митровићу или је долазио Вама па Ви давали Митровићу извештаје?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Тај извештај је најчешће долазио мени. Али можда не у свакој прилици, могуће да ми.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја Вас питам по правилу. Јел тај извештај долазио у једном или у два примерка?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Тај извештај је долазио у једном примерку и по правилу кажем, ту није постојала, то је ипак рад на терену, ја нити сам могао да обраћам пажњу нити сам био у прилици да инсистирам на извршењу те обавезе командира чета, добијао сам их, па онда кад их добијем, па комплетирао извештај након што добијем задњи.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Поред тог извештаја, јер се шаљу из чета још неки папири у вези борбених активности Вама?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Не шаљу се други папири, не знам нашта мислите конкретно.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: На пример службене белешке, јел се шаљу из чета Вама, то Вас питам?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Догађало се да уз извештај, да извештај прати и службена белешка, али се догађало и да не прати, ређе су биле ситуације када су извештаји праћени службеним белешкама. На крају крајева и сам извештај је некада достављен у форми белешке, он је имао свој посебан назив, него, и садржај и извештај, а како ће га назвати то није од пресудног значаја, битно је да обухвата читав период и све задатке који су били у том периоду извршавани.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Рекли сте нам да извештај одреда иде у штаб МУП-а, а да ли иде и примерак извештаја командира чета у штаб МУП-а или не?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Примерак извештаја командира чета не иде у штаб МУП-а.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро. Реците ми документација 37.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ја само да се ограничим, не знам да ли су они то достављали можда али не преко мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то сам хтела да Вас питам.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате Ви да ли су можда они директно доставили штабу?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је друго.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јел могуће било какво извештавање одреда мимо Вас, из одреда да иде?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Апсолутно је могуће извештавање мимо мене, јер ја сам имао само један део задатака у вези са последњим извештавањем, то је само један сегмент, ја и нисам био тачка окупљања и извештавања, него је то била подручна Полицијска управа, што сам више пута рекао, јер она има надлежност за укупно стање.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Милим Вас господине сведоче, ја Вас питам о делатности ПП-а а не о делатности СУП-а и ОУП-а подручног. Значи питам Вас само за ПП у коме Ви радите послове аналитике. За те извештаје Вас само питам, да ли, Ви кажете да је могуће да чета мимо команданта и Вас, шаље извештаје неком трећем, јел то кажете?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ја мислим да то није могуће, али ја то не знам.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Е па то ми одговорите. Хвала.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: То по природи ствари није могуће.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па није могуће, добро.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ја као сведок то нисам видео и опазио.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Значи не може да буде правило, може да буде екцес, хвала Вам. Интересује ме, та евиденција коју сте Ви водили, јел она, пошто смо чули да су то Посебне јединице аћок се праве Посебне јединице полиције, јел имају оне неко, свој фон где се чува та

документација посебно од ОУП-а које су давале јединице или не, или конкретно, за 37.одред, где се налази документација, архива 37.одреда?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Одред је постојао и деловао на терену, ван терена то су били припадници резервног састава полиције, као такви они су били везани за одељења полиције својих секретаријата, у одељењу полиције сваког секретаријата поред начелника одељења, постоји официр задужен за попуну и остале послове.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, не разумете ме, Ви сте то што јесте у 37.одреду, где се чувају папири 37.одреда? Разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Делови тих евиденција су предавани одељењу полиције, али.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па сад Вас питам, евиденције које сте Ви водили као члан штаба 37.одреда, где се налазе, где су предати, јесте ли их предали негде?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Део тих евиденција ја сам предао по доласку и мислим да сам дао податке који се тичу баш и погинулих, рањених припадника, јер одељење у полицију за те податке интересовало.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Господине Илићу, питам Вас за дневник догађаја књигу коју сте рекли овде, и за ове извештаје које сте добијали од командира чета, извештаје које сте слали штабу, где сте кад сте завршили, Ви кажете неком сте нешто предали, где сте предали, где су положени ти документи?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ја документе нисам са собом враћао када сам се повлачио 24.маја, него је после мене дошао Михајло Костић, други радник аналитике и евиденције који је моје послове наставио. Све евиденције које сам у вези са тим имао ја сам њему предао и оне су остале у Призрену, а ја сам Призрен напустио.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Е па то, значи нисте Ви предавали него неко други, ако је предавао. Добро, господине Илићу, ми овде имамо неки извештај који је стигао наводно из, ја мислим из Крушевца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците на који само извештај мислите?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ово од 07.априла '99.године. Па ми реците, јел могуће да акција буде готова 28.марта, а да извештаји командира чета, стигну после девет, десет дана?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Управо сам рекао да је то било могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, рекли сте.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А јел знате ако се Ви много добро сећате, јел се сећате где су били 07.априла 37.одред и шта је радио?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Госпођо судија, молим да ме заштитите од тона овог питања, ја се неких ствари сећам јасно, а неких.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ево ја ћу да Вас подсетим, Ви сте овде децидирано рекли.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ево ја ћу да Вам кажем, 07.априла, само дозволите да се мало подсетим, неких се ствари сећам. 07.априла, је било управо завршено, 07.априла су управо завршене акције због једностраног прекида ватре, која је текла на Будаково.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: На Будаково?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Е, сад ми реците, јел могуће да је завршена и друга акција на Будакову и да тог дана, значи кад се завршава та акција Ви добијате извештај од командира крушевачке чете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да, стоји Вам у извештају, извештај о борбеној акцији у периоду од 24.марта до 01.априла.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па знам судија, папир све трпи, а сад смо добили то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте, па стално Вам говори о томе да је касније и касније.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ми имамо овде изјаву Сикетића да му је у Будакову погођен цип и да му је цела документација уништена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците сада, изјаву Сикетићеву тек требамо предочити, сад ове извештаје.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, то ћу тек после да га питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: То ћу после да га питам. Јер, пазите, од завршене акције 28., формално, значи није било састанка код моманданта одреда, није било извештаја, кренула је и друга акција а онда нам стиже у току те друге акције извештај.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Госпођо судија, ја сам као сведок најмање позван да чиним корекције у вођењу поступка, али ја нисам овако рекао. Ја нисам рекао да није било састанка, питање је било да ли сам ја састанцима и коликом броју састанака присуствовао, на то сам ја одговорио, ја састанцима нисам редовно присуствовао, нити да је то било обавезно. Кад сам питан да дам пример, да ли сам неке присуствовао састанку, ја сам рекао да сам присуствовао.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Господине Илићу, да завршимо па ћемо после, вратићемо се. Када, јел знате од кога је командант одреда добијао задатке?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ја ни о чему не могу нешто прецизно да сам ја видео.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јел знате или не знате, кажите не знам.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Али, задатке је командант одреда добијао од штаба МУП-а.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, јел знате, јел Вам познато, шта је, у ком облику је добијао те задатке?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Судија, могу да кажем, оно што је мени из тог периода познато.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па то Вас питам, шта Вам је познато?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: А из тог дела ми је познато да је добијао мапе са кодираним топографским тачкама, да је добијао полазне положаје својих јединица, и да је добијао правце њиховог дејства.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, е сад ми реците, претпостављам кад се заврши акција, да ли те папире Вама доставља командант за архиву, за чување, за документацију, за основу извештаја Вашег?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ми на терену нисмо имали прилику да водимо и чувамо архиву. Нама је било препуштено, конкретно мени у погледу тих извештаја, шта ћу, колико и на који начин чувати, јер то ништа није било прописано. Ја сам те карте добијао зато да би помоћу њих могао да пратим кретање јединице. Јер ако извештаји садрже.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас господине Илићу, само сам Вас питао, да ли Вам је на крају акција предавао све то што је добио као наређење господин Митровић, да на основу тога правите извештаје и да оставите у архиву, само то треба да ми одговорите?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Госпођо судија, он није увек предавао, ја сам некада те карте добијао, када не добијем од њега, чак је можда то и била најчешћа ситуација, од командира чета, да ми доставе на одговарајући начин, да би ја то могао да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ма господине Илићу, задатак је примио командант одреда и он је добио неке папире, питам Вас после акције, кад је све завршено, те папире које је добио командат од некога, рекли сте од кога, да ли је Вама предавао за чување, прављење извештаја и чување у архиву?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Мени није предавао ради чувања, стављања у архиву и прављења извештаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако, конкретно одговорите.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Да, у реду.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Значи, Ви не знате шта се дешавало са тим картама и евентуално тим правцима које је он добијао?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ја не знам шта се дешавало са тим картама, не само онима које је он имао, него које су и командири чета.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А ко је Вама давао кодирану карту за прављење извештаја?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Добијао сам је, ако је добијем пре него што се, што започне а то је била ређа ситуација, добијао сам је и од команданта, не могу тачно да се сетим.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, не, Ви сте нама рекли у току акције да Ви имате кодирану карту и да пратите шта се дешава. Па ко Вам даје ту кодирану карту?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Некада добијам од команданта а некад од командира чета.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јел Вам сви командири чета дају кодиране карте пре акције?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Обично, ако немају унапред, ја се сам постарам да је добијем, ја онда тражим од некога од њих да ми то да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, господине Илићу, ко разрађује те карте које се добијају за акцију, ко прави разраду, командири чета или командант?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Не знам на коју разраду.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Имамо карте.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Оне су разрађене већ.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Значи доноси их командант, доноси разрађене карте?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Разрађене карте.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: И Ви добијате, од кога добијате карту ту на основу које пратите кодирану карту, пратите кретање?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Не могу тачно да се сетим, ал те се карте умноже и добију у одговарајућем броју, а ја сам најчешће имао у облику фотокопије.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, ту фотокопију ко Вам даје?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Не знам какву имају командири и ови.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро. Док сте Ви били на Косову, да ли је било неких проблема у извештавању из ових чета, дакле имате проблема неких око документације, било какве у вези извештавања?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Госпођо судија, због прилика на терену које су владале и заокупљености командира, бригом о људству и о извршењу задатака као и у сваком извештавању, и ово је извештавање њима деловало као споредна ствар. Тако да је ту стално било одређених проблема око рокова израде и доставе извештаја.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, не, ја Вас друго питам, не рокови, него да имају, да немају документације, да је уништена, да је ово, јел Вам се жалио неко за време док сте Ви били па да не може да Вам пошаље због тога извештај?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Не сећам се да се ико жалио.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Е, па ја ћу конкретно да Вас питам. Сикетић каже, да је на Будакову, граната погодила његов цип и да је уништила документацију, сигурно је тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сигурно није тачно, уништена је његова документација, он је уништио своју документацију, али откуд Ви знате да ли је он проследио његову.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па његову, па зато и питам да ли је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па документација, то не значи да је сва документација уништена.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ако је Сикетућу уништена његова документација није могао да га извештава. Јел разумете шта га питам. Да ли Вам се Сикетић жалио да му је уништена четна документација?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ја се не сећам да се Сикетић жалио да је уништена четна документација нити то њега, или било ког командира може да осујети у прављењу плана.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па то Вас питам, хвала.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Тај се план иначе правио у сећању.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Е сад ја даље да Вас питам, да ли би Сикетић морао да напише извештај, уништена ми је документација не могу да Вас известим о акцији која се завршила у Будакову, због тога што не постоји, што је уништена?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ја такав извештај нисам примио.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, не, ја питам, да ли би морао да каже уништено ми је све, не могу да те известим, немам шта да известим јер немам документација ми је уништена?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Не знам да ли би морао, али због тога што је мали проток времена од акције до извештавања, без обзира колико дана он био увек дозвољава тај период.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово што говорите у Будакову, о томе је говорио Стојковић Ненад, када је возило налетело на мину, након освајања Будакова, разнет је, тек после два дана сведок је добио други плави ландровер, а о уништавању документације. Сикетић Зоран.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Чете, да му је погодио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сикетић Зоран и каже, молим Вас. У извештајима о којима је напред говорио обавезно је стајало о губитцима са наше стране, док у свим акцијама у којима су учествовали нису наилазили на губитке супротне стране. Иначе, углавном су извештај сачињавао у два примерка, где је један примерак ишао команди одреда, а други је остајао у команди чете. Такође је објашњавао да са супротне стране није било губитака.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Судија, ако већ читате ајде прочитајте моја питања Сикетићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морате тачно да кажете шта.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па то ја и говорим на моја питања, не што сте Ви. Ја сам се надовезао да би питао где су извештаји, да их нађемо, и он је рекао Будаково му је погодило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стојковић.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Извињавам се, али Ненаду је командир био.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Сикетића нађите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Ненад Стојковић је о томе говорио.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ненад Стојковић је командир лесковачке чете био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А не, ја питам за извештаје ове крушевачке чете. Јел они треба да пишу извештаје, они су на овој линији. И да Вас питам, јел Вама нешто уопште познато у вези неких наредби о уништавању архиве, документације?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ја знам да смо ми документацију коју смо имали у облику у коме смо је имали, уништили били док су трајали преговори у Рамбујеу или у Паризу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само реците, коју врсту документације, да ли.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: У Рамбујеу и Паризу, то је.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: '99.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте све уништавали?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па ја Вас питам за ратни период.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Тада нисмо то, за време док сам ја био ми нисмо добијали наређење да се документација уништи. Ја сам ту документацију у облику у коме сам имао предао Михајлу Костићу, након што је он дошао у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али да ли имате сазнања да је нека документација била уништена?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Због таквих питања, извињавам се госпођо судија, долазим у грешку да Вам много објашњавам. Ја сам чуо да је нека документација, да ли по наређењу или због тога што не може да се носи, јер то је значи ипак много била уништена, а нешто је прешло у облику дискета. Значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате ко је Спасић Горан?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Спасић Горан, имена иначе слабо памтим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заменик командира III чете 37.одреда, постоји записник који је он сачинио о уништењу документације III чете 37.одреда ПЈП, да ли је Вама нешто о томе познато?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Из ког периода само, извињавам се?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Период ово о коме говоримо. Овде стоји да је тај записник сачињен 10.јуна?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Да, 10.јуна то је било након обуставе непријатељстава и ја тада нисам био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али да ли знате, да ли сте чули?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ја сам се после интересовао за стање тих евиденција, пошто сам их дуго времена водио, и кажем, јесу оне биле уништене, из ког разлога, да ли је такво било наређење, или оне нису могле да се носе, јер, постојао је тактичан проблем да се оне носе, а део тих евиденција сам чак и добио у формату, односно Михајло Костић је донео у формату у дискетама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево видите, овде стоји да су уништене радне карте, привремени именик корисника радио-телефонских веза, редна листа, службени извештаји?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Да, то су документа која се праве, њих је много, редна листа кад ће ко да дежура и тако даље и ови разговорници су се мењали, значи, разговорници нису биле.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Господине Илићу, сад сте поменули неко име и презиме да Вам је донео на дискети, хоћете нам рећи ко је тај господин и где ради и шта је на тој дискети било?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: То је господин, то сам мало пре помињао, то је Михајло Костић, који је био после мене у Призрену од 24.маја.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: А шта је било на дискети?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ту су углавном били имена, оно што сам мало час покушао да кажем рањених и погинулих припадника Посебних јединица полиције. То су биле дискете те које су то садржале, он је то сматрао значајним, водило се у формату табела, у ворду, на компјутеру.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: А извините, ако се онда, јел погрешно закључујем да сте ви имали компјутер у штабу одреда?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Не закључујете погрешно, нисмо имали, него смо користили, ми смо компјутер имали као компјутер штаба одреда док смо били у касарни «Душан Силни», када је бомбардована касарна тада смо остали без компјутера, без великог дела тих евиденција, и без свих оних дискета које смо ми пребацили значи у ту форму, у форму дискете кад смо се припремали за евакуацију касарне током, да ли Рамбујеа дал париских преговора. Значи већ тада смо ми те евиденције претворили у те формате. Након тога био је уништен тај компјутер и команда, односно ја била је препуштена сама себи, како ће где и на који начин да штампа те изјаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Команда, односно Ви?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Односно ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто сте Ви део команде?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Јер пошто сам био део команде, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Био сам препуштен сам себи у том погледу.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, сад бих Вас ја питала. Да ли сте Ви добијали неке извештаје од стране чета 87.одреда?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Судија, ја сам извештаје од чета 87.одреда, добијао у оним ситуацијама када су се догађали напади на њихове позиције, и посебно у ситуацијама када је било ту и повређених, рањених, односно погинулих припадника Посебног одреда, Посебних јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се добили, рецимо од командира III чете 87.одреда ПЈП, капетана Миливоја Гркајца, извештај о ангажовању III чете 87.одреда ПЈП, на Косову и Метохији у току '98.-'99.године, да ли сте Ви добили такав извештај?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Госпођо судија, само ми реците када је извештај сачињен, за кад постоји претпоставка да ми је достављен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај извештај који је сачинио Гркајац је био 28.октобра '99.године, сачињава извештај о ангажовању чете у току '98., '99.године, на Косову и Метохији.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Октобра '99.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је сачинио извештај.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Да. С јесени '99.године, тражило се да се сачини извештај који обједињава ангажовање јединица полиције, а Специјално не толико хронологија догађаја, колико искуства које је јединица полиција имала током свог деловања, а то је обученост припадника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тражио?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Делеша је стигла из Министарства унутрашњих послова, не знам ко је био адресар, мислим да је упућено Одељењу полиције била, или можда команданту, то такође не знам, значи она је дошла из Министарства унутрашњих послова, та делеша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд знате?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Знам зато што сам и по њој радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, шта значи овај извештај команди 37.одреда ПЈП, шта то значи?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Па то значи да он правећи тај извештај онда је он у функцији командира чете, и он прави тај извештај, доставља команданту, односно команди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, кад се каже команди 37.одреда ПЈП доставља команданту?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Команданту, с тим што команданту то непосредно и не може, него вероватно преко одељења полиције, ја то имам само претпоставку, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, овде стоји баш овако таксативно побројано, распоред јединица, зона одговорности задаци, ангажовање јединица, е сад да ли Ви имате.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Али и санитетско збрињавање и све оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто сте Ви у свему томе, да ли Ви знате и да ли имате податак, ако су то две одвојене да кажем формације, 37.одред, 87.одред, зашто командир III чете, 87.одреда, доставља извештај команди 37.одреда?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Судија, ја се не сећам јасно, али мени се чини да та депеша сама по себи није била јасна у старту, и мислим да је за њом ишла и нека друга која је то мало појашњавала. Ја се тих детаља не сећам, али говорим о ономе значи што памтим. Та депеша се тичала значи, сва су се дејства већ завршила и већ је наступио период мира и потрајао. Ту депешу у време кад је она стигла, ја сам доживео као обавезу да известимо о проблемима јединица у условима у којима су оне тада биле ангазоване. А то значи почев од попуне, мотивационих фактора, техничко опремање, обученост.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте молим Вас, али ако командир III чете 87.одреда, Гркајац, ако је рецимо њему непосредно надређен штаб МУП-а јел тако?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Не, командир чете је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Команданту Б формације, зашто онда тај извештај није директно ишао штабу, него иде команди 37.одреда?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Заиста не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако су они одвојени формацијски, јел тако, и командант А формације, Митровић командант Б формације Ранђеловић. Зашто Ви као команда 37.одреда добијате тај извештај, да ли то знате, зашто то, зашто непосредном надређеном штабу није отишао тај извештај, а не команди 37.одреда? Да ли то знате да ми објасните?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Па ја опет ту могу, али логично да претпоставимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте логично, само оно што знате, шта мислите?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Па не знам, не знам, нисам ни разумео баш потпуно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, добро. Питања.

АДВ.МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Да ли можемо фотографију број 1 да предочимо сведоку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте фотографију број 1 молим вас. Добро. Погледајте ову фотографију број 1.

АДВ.МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Да ли можете да нам кажете шта видите на фотографији број 1?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: На фотографији број 1 видим Љубишу Стојановића, који је био возач команданта Митровића, како је ослоњен на цип беле боје марке нисан, чија регистрација се не види добро.

АДВ.МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Добро. Реците ми тога дана 26., када сте видели команданта Митровића, да ли је и то возило и ова особа која стоји поред возила, возило и осона које сте видели да су довели команданта Митровића?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Госпођо судија, то је та особа и то возило. Њих су двојица дошли овим возилом.

АДВ.МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Добро, хвала. Реците ми сада да ли се командант Митровић према Вашем сећању у то време, дакле '99.године, марта месеца и тих месеци, превозио управо тим возилом? Према Вашем сећању.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Према мом сећању, он се возио тим возилом, нарочито у овом периоду о коме говоримо, за то сам сигуран, сад за даље не знам.

АДВ.МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Добро, реците ми да ли сте икада видели команданта Митровића, да самостално управља неким возилом, односно да се возилом креће, самостално управљајући без присуства возача и личног обезбеђења?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ја никада нисам видео у целом периоду у коме сам тамо боравио да је он самостално управљао возилом, мислим да то и мере безбедности захтевају да то тако не буде, излаже се ризику отмице и слично.

АДВ.МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Добро. Ја се извињавам само да нам не остане недоречено. Помињали сте извесног Љубишу, ако сам ја добро записала Михајловић Љубишу, па само да ли можете да прецизирате ко је та особа, да ли знате ко је то?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: То сам био упитан у контексту када се помињао састав команде и учешће команданта и другог персонала из састава 87.одреда, тај Љубиша Михајловић по мом сећању је био, у ствари да, сад сам као код оног пуха погрешно. Мислим да је он био ипак возач заменика команданта 37.одреда.

АДВ.МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: А возач команданта Митровића је био?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Је био Љубиша Стојановић, а Љубиша Михајловић док га није заменио млађим, а онда остаје све ово друго ту сам ненамерно, извињавам се направио грешку. Значи заменика команданта Грујић Предрага.

АДВ.МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Хвала, да ли можемо сведоку да предочимо и фотографију број 6.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево погледајте ову фотографију број 6. Хвала режији.

АДВ.МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Реците ми, кога видите на овој фотографији. Да ли препознајете неког?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: На овој фотографији видим команданта Митровића и официра оделења полиције Нешу Милојевића. То је она фотографија коју сам гледао и у истрази и која је изазвала моју забуну о томе шта треба да говорим овде на главном претресу. Светло пада с леђа али ипак је јасно да носи ову плаву униформу.

АДВ.МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Реците ми, према Вашем сећању, командант Митровић да ли је овако изгледао марта '99.године?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: По мом сећању он је управо овако изгледао марта '99.

АДВ.МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Тог дана и тих дана?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Тог дана и тих дана, па и касније, а и пре, није његов изглед се у том смислу нешто мењао, бар ја такав утисак немам.

АДВ.МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Реците ми, да ли сте га икада видели потшишаног на, ако тако могу да кажем јединицу, дакле готово ћелаво?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Не, он никада није тако био потшишан и то је било карактеристично за целу ту нашу старију генерацију, значи сви официри и командир међу њима није било никада, јер и Неша Милојевић носи сличну фризуру, такву сам носио ја и тада и сад. Он је овако се увек шишао.

АДВ.МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Наведено Вас питам из простог разлога што судија Вам је предочавала, али бојим се да Вам није предочила до краја. Имамо исказ сведока који каже да је одређена особа за коју каже да је «Чегар 1» не наводећи по именично име и презиме, управљајући самостално моторним возилом тегет боје, марке ландровер, ошишаног на ћелаво, односно на јединицу, изашао из аутомобила, тог критичног дана. Да ли је то могао бити господин командант 37.одреда Радослав Митровић?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Да одговорим. Према опису који сам чуо, то никако не може бити командант 37.одреда, јер је он увек управо овако изгледао. Мислим да је и сада, мада га не видим.

АДВ.МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Хвала. Само још једно кратко питање, не бисмо Вас више задржавали, реците да ли сте икада и да ли имате неких посредних или непосредних сазнања, да је командант Митровић или евентуално неко од њему подређених лица издао неко наређење или задатак, како год Вам драго, који укључује убијање цивила, паљење кућа, пљачкање или било коју другу незакониту радњу?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Такав задатак ја нити сам чуо, нити такав задатак може да се ефикасно изда, јер свако од припадника полиције, зна да такав задатак не би могао ни да изврши, на ту тему, ако ми суд дозволи, ја бих рекао још пар речи. Значи о приликама ја из тона из ових

питања и уопште из мог испитивања видим да се тај општи контекст не познаје довољно те ситуације која је тамо владала. Значи и из ових мапа које смо мало пре видели, из праваца дејства, начина наступања и остало, видело се да су јединице полиције усмерене на потискивање, а не на уништавање ових диверзантско-терористичких група, такав је мој утисак у команди где сам имао довољно времена да о томе размишљам био, а то је произишло из околности што су те диверзантско-терористичке групе стварајући стање терора на подручју Косова и Метохије том терору подвргле и сопствено становништво. Тако да су међу припадницима оружаних формација врло често била лица шиптарске националности која су насилно примили оружје. Из тог разлога Посебне јединице полиције су увек опрезно ишле и наступале, гледало се да се предаје добровољно оружје, значи било је акција добровољне предаје оружја, тако да је и војно и полицијско и државно руководство Републике Србије и за време тих дејстава те Албанце, чак и оне са оружјем сматрало својим грађанима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте толико нашироко.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ја сам се то једно време чудио али, значи датих наређења то једноставно ја то не могу ни сада да замислим да могу да се издају.

АДВ.МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате више питања?

АДВ.МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Немам, немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има још питања? Нема, оптужени да ли имате питања? Немају ни оптужени. Да ли Ви имате господине Илићу још нешто да изјавите?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Ја могу само оно што сам госпођо судија на почетку рекао да имате једноставно у виду, да трудићу се да будем користан сведок, можда сам и говорио више од онога што је требало, али то је у настојању да будем користан, а да ето могуће у два наврата се и доказало овде, сад током поступка да ми је сећање склизнуло, тако да није било баш сасвим поуздано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви долазите из Ниша, да ли тражите трошкове превоза?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Трошкове не тражим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не тражите трошкове превоза?

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам лепо можете ићи.

СВЕДОК ЗОРАН ИЛИЋ: Хвала.

Сведок трошкове не тражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете молим Вас позвати сведока Илић Срђана. Изволите.

Констатује се да је адвокат Вељко Ђурђић по одобрењу председника већа напустио судницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко се јавља уместо Вељка Ђурђића? Ви сте се већ јавили, јел тако.

Уместо адв.Вељка Ђурђића, адв.Горан Фолић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Јовановић, јесте ли сагласни са тиме, јел тако? Добро. Изволите.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ако могу само краћи коментар поводом сведочења Илић Зорана. Он је цивилно лице, био је, значи завршио је Правни факултет, радио је на пословима привредног криминалитета, па је онда отишао на аналитику, тако да је онда из тих разлога био ангажован код нас познавајући ту област и компјутере а не, није из полиције, тако да ове неке ствари које сте га Ви питали апсолутно су човеку непознате, рецимо као неко ваше техничко лице, кад би питали шта ради тужилац, па да наброји све послове које тужилац или председник већа ради. Тако да мислим да у том делу да га разумете што није знао неке детаље и командовања и руковођења и униформе и много чега тога. То је само мој. И око 37.одреда извештај сте добили од Гркајца, ако дозвољавате сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде реците.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Значи МУП је тражио депешом, ситуација је већ била компликована према копненој зони безбедности и вршена су искуства да се узму за евентуално наредни задатак који јесте био следеће године. Ја сам од 25.јула, начелник у Алексинцу, отишо сам, значи више нисам, али 37.одред у Нишу има свог официра, мој заменик, он је на то место остао, има канцеларије, има техничко лице Зорана и сви ти извештаји, и значи, то је неки центар за Југ Србије био за 37. и 87., и ти извештаји су стизали или команданту 87. или 37., знају они где су канцеларије, јер су они на те састанке, то је само била пошта, адреса, а одатле се правио извештај према, како је 37.одред радио, значи иста екипа је радила, то је већ други задатак био, други циљ да се прикупе искуства и како смо спремни, јер се већ вршиле припреме за наредни задатак, а следеће године смо отишли у копнену зону безбедности. Толико хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Тако да не испадне да сам ја био командант и 87., то је само техничка ствар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА ИЛИЋ СРЂАНА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Режију бих молила да нам уклони ову фотографију са монитора.

Добар дан господине Илићу.

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете рећи Ваше пуно име и презиме?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Срђан Илић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Срђан Илић, Ви сте рођени које године и где сте рођени?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: 19.07.1965., у Врању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Радосава и мајке Наде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где Вам је пребивалиште?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: У Врању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Јована Хаџи Васиљевића 62, улаз I, стан 11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Дипломирани правник, смер безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте позвани у својству сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину. Нисте дужни да одговарате на питања уколико би својим одговорима изложили себе или неког Вашег блиског сродника тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Дакле дужни сте да нам испричате све што Вам је познато о догађајима. Лажно сведочење је кривично дело. Да ли сте разумели?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Разумео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вас молила да прочитате текст заклетве која се налази испред Вас.

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок опоменут, упозорен, заклет, изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте саслушани код истражног судије 22.12.2005.године, да ли се сећате тога?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете у свему код исказа који сте дали?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Па да Вам кажем, дуги период је прошо, значи сигурно се нешто и слегло око тога, и неке нове чињенице, али у суштини остајем при датом исказу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви знате због ког догађаја смо Вас позвали. Овде је предмет суђења ратни злочин против цивилног становништва. Да ли Вам је ишта познато о масовном страдању породице Бериша 26.марта '99.године?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Да Вам кажем, ја сам то само преко средстава јавног информисања чуо, кад је у тој фази већ било у јавности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре тога ништа нисте чули?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Пре тога не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Па чуо сам да је дошло до, од стране појединих полицајаца да је породица Бериша употребом ватреног оружја која је ликвидирана у самом граду Призрену, односно у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Март '99.године, где се налазите?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марта '99.године, где се налазите?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: 22.марта, ја сам добио наредбу да са остатком јединице кренем у јутарњим сатима за Призрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле да кренете?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Из Врања. Значи са делом јединица који се прикључио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам све о томе?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Значи, ујутру у осам сати са делом јединица која је била у Врању ја сам кренуо и негде између 14 и 15 стигли смо у Призрен, тада смо били смештени у објекту касарне «Душан Силни» у новом објекту са фасадном циглом. Значи ту је и остатак јединице мој био са старешинама који су ту били, након тога они су већ пружали разне патролне делатности у граду Призрену, тако да сам ја са својом јединицом која је ту, значи се докомплетирала по претходном распореду који је ту направљен, држали покретне пунктове у Призрену на правцу ових виталних објеката који су ту били, пошта, теранда, онда хотел «Путник», тако да су ту сменски са овим возилима вршили контролу и фактички обезбеђивали те објекте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко још креће из Врања, осим што сте Ви кренули са остатком јединица, да ли још креће, је ли то?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Не, не, то је део јединице који је био кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Део јединице. То је тридесет и?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: 35. чета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који одред?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: 37.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 37.одред.

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Пета чета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тог дана 22.март '99.године, кренула и нека чета 87.одреда?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Не, они су касније се прикључили, не знам тачно, пар дана после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, наставите.

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Доласком у Призрен, значи око, између 14 и 15 сати, значи активно су узели учешће на патролирању по граду, онда смо колико се сећам имали састанак у поподневним сатима са командантом на околности да сачувамо људство, пошто прети опасност од агресије евентулане у наредне дане. Тако да смо упозорили све људе који нам раде у касним сатима да воде рачуна на расутост јединица и на личну и колективну заштиту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Сутрадан 23., такође смо покривали пунктове по граду са својим јединицама патролно, и негде у поподневним сатима такође смо имали састанак са командантом који нам је пренео да постоји вероватноћа да објекти где смо били смештени, војске и полиције буду од стране НАТО снага бомбардовани и да потражимо могућност дислоцирања из поменуте касарне, тако да смо ми непознавајући сам град Призрен, уз помоћ матичних служби, односно полицијске, тада СУП-а Призрен, пронашли одређене објекте, што се тиче конкретно моје јединице, ја сам имао објекат да се сместим код Робне куће, у самом центру, па је то било неадекватно, и онда смо добили један бољи објекат у близини Дома војске Југославије, мало је већи био по површини на приземљу доле, такозвани, бинго су га звали, значи малтене у близини Дома војске.

Ту смо сместили на подметаче све људе који су ту били, и после тога смо имали задатак да све то дислоцирамо из касарне 23. и 24., и имали смо тада задатак сви старешине да заштитимо комуникацију Призрен-Сува Река, према Дуље горе и према Ораховцу, јер је постојала, неки подаци да је гро албанских наоружаних група, на подручју Малишева и околним селима, на подручју Суве Реке, Ораховца, тако да је постојала опасност и за локално становништво да буду нападнути и одсечена комуникација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам саопштава тај задатак, да се заштити та територија?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Командант нам је пренео те задатке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где Вам је пренео те задатке?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Ја мислим 23., у касарни још увек, нисмо се дислоцирали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте били у касарни још увек?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците на којој функцији сте Ви били тада?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Ја сам командир чете био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које чете?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Пете чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир пете чете?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су сви командири били?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Мислим да су сви били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта се дешава?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: После тога, сутрадан 24., имали смо такође покривање града пунктовима и добили смо задатак да извршимо потпуно дислоцирање из касарне, што смо и урадили, ја мислим негде до 19 сати, али претходни дан, тог 24., смо имали, добили задатак да извршимо извиђање на правцима на којима требамо да покривамо комуникацију, тако да смо ми, имао сам задатак са командиром чете да одем на правцу изнад Бирач, према Дуље горе је била база урошевачке једне јединице, где су нас чекали командант, у ствари један потпуковник, мислим да се звао Љубиша, дал беше Стојановић или Станковић, не знам и још један мајор, и после тога смо са њима ту изнад у шумовитом делу, значи извршили извиђање, јер су доста тих наоружаних група било на подручју Граба горе, кота 666 551, и с правцима села Слапужане, Пећане и Семетиште, али међутим ту се са тог дела само видело Слапужане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, 24.марта Ви идете само да извидите терен?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Да, око 12 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким сте Ви кренули, јел то цела Ваша чете?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Не, не, само старешине, ја, заменик командира чете и горе су нас чекали и представници војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је заменик командира?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Ивковић Часлав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме сте кренули?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Мислим да је било неко од теренских возила, ја сам имао и пајеро и УАЗ, мислим и дефендер, блиндиран, једно од тих возила, да кажем заштићених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас је чекао све тамо?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Горе нас је чекао тај потпуковник Љубиша и са борбену групу, мислим да је урошевачка јединица била, и тај мајор, не знам како се звао, и са својим старешинама ту који су нам показивали те се налазе ове групе наоружане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ОВК?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте се задржали тамо?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Па не знам, ја мислим да је било сигурно једно сат можда и нешто више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у које време се враћате?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: У поподневним сатима смо се вратили, јел смо имали задатак да готовост напуштања ових наших база из Призрена буде негде око 4.30 устајање, у 5 да би напустили позиције, јер кажем постојала је опасност јер смо били малтене у близини Дома војске и касарне која је била сигурно на 500, 600 метара, да сви напустимо те локације и да горе на путном правцу Сува Река-Дуље, на десној страни покријемо тај правац, да не дође до спуштања ових наоружаних група.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи сви, који сви?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Јединица моја, значи којој сам ја командовао на том правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Пета чета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је пета врањска чета, јел тако?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је Ваша чета бројала људи?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Па она је по формацији негде око ститињак била али сам имао ту који су претходно били на терену и остали су ту у самој бази, значи у том простору бинго, од разних да кажем повреда, уганућа, рана од чизама и тако да је ту део остао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, са колико људи Ви крећете то у јутарњим сатима?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Ја мислим да је било негде око три вода, онако у пуном саставу, негде око 70, 80 човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, када сте спомињали 24., да сте ишли тим неким возилима, шта Вам то значи дефендер?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Па то је возило беле боје, енглеске, ако пише дефендер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па које је то возило, тако пише?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Па теренско возило, значи дефендер пише. То је ландровер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је ландровер?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Ландровер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питам?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Али дефендер пише, значи фактички.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је боје био?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Беле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Беле боје. Добро, крећете у раним јутањим сатима, шта се дешава са осталим четама, шта се дешава са нишком четом?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Па сваки је добио свој задатак на ком правцу ће да то заштити. Ја колико се сећам они су ишли лево, значи овамо једна од јединица правац Рештане-Студенчане, према горе Зочиште, према Ораховцу и тако су биле распоређене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле у јутарњим сатима, осим Ваша три вода, како кажете, врањске чете, да ли креће и нишка чета са вама, у исто време?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Не, ја сам највероватније да су сви добили готовост пет сати да крену, с тим што су сваки имали своју локацију где су били дислоцирани, ја не знам где су били дислоцирани, али готовост је била за свију да се крене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је кренула лесковачка чета заједно са Вама?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Не, ја мислим да су они смештени били са крушевачком у објекту хотела Суве Реке, колико се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пиротска?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Не, у ствари Пирот и Крушевац мислим да су ту били, а не знам лесковачка где је била смештена. А нишка и ми смо били у граду смештени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи у тим јутарњим сатима крећете само ви?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Не, не, целе јединице крећу, али кажем у различите правце, ја сам кренуо тачно у пет сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али из Призрена крећете сви, то Вас питам?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Не, не, па не знам сваки, неки су већ били смештени на подручју Суве Реке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ови који нису били смештени на подручју Суве Реке?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Па и они су ваљда добили задатак да сви кренемо у пет, са својих позиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешава са командантом?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Не знам, са командантом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли и он креће у тим јутарњим сатима?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Не, сваки смо имали своју локацију, нисам га приметио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и испричајте нам где сте кренули?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: После тога, значи негде после пет сати, распоредили смо се горе где је војска имала, значи испод њих је шумовити предео био и због авијације и због расутости терена, ту је била нама придодата ова борбена група урошевачка, са одређеним бројем, мислим да су била четири тенка, три праге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то борбена група?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Урошевачка, не знам, мислим да је 243. била бригада тада, са одређеним бројем старешина и овим који је руководио, потпуковником.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тачно ваш потез који је био?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Наш је потез био изнад Бирача, горе према Дуље, шумовити део у правцу Слапужана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то удаљено од Суве Реке?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Па да Вам кажем, пар километара је удаљено, али се не види Сува Река одозго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Види се?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Не види се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не види се.

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Не види се, јер је у ували колико се ја сећам, знам да је маркантан објекат била једна школа и одозго су биле, та ката са кршем, каменитим делом, доста су дејствовали одатле, и из правца једног брдашца, где такође постоји шумица и уочена су два објекта за противградне ракете, одатле су исто дејствовали из села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, док сте дошли до тог потеза, где Вам је била уствари одредница, реците, да ли сте трпели нека ватрена дејства?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Јесте, доста гађано је са ове висинске тачке, објашњено ми је у карти да је то ката 666 и из куће, из села, изнад села, та тачка 551 где су биле две противградне станице, ту је и шума била, и доста је било уочљиво ископа и у селу највероватније да су имали укопане траншее и заштитне бункере.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте се Ви тачно налазили када сте трпели та ватрена дејства?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Ми смо горе у шумицу били изнад, значи од правца Бирача према тој комуникацији како би могли овај најдоминантнији врх 666 да освојимо, одакле је била највећа ватра, јер не може да се приђе никако, одозго су могли каменити је део, не види се, да цео део и увалину контролишу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали рањене, страдале?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Том приликом нисмо имали. Нисмо имали, али после тога до вечерњих сати, негде око 17-18, они су се повукли са тих ката, и онда су отишли у правцу Пећана са друге стране. Горе кад смо дошли на ове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, док нисте стигли још до овог потеза, да ли сте прошли кроз Суву Реку?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Не, не, уопште немамо везе са Сувом Реком, то је изнад горе било са десне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код истражног судије сте рекли да «ја сам само кроз Суву Реку у транзиту прошао, у раним јутарњим сатима са јединицом»?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Е у транзиту, тако, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па значи прошли сте кроз Суву Реку?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Не, не, али то ујутру, 24., у пет сати, кад сам кренуо из Призрена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О 25., и говоримо?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Па да, 25., у јутарњим сатима сам само у транзиту кренуо према Дуље горе где су нас чекали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питам, и тад сте трпели та ватрена дејства?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми нисмо дошли још, ја Вас питам за 25., кад сте кренули, разумете?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Па 25., нисам трпео никакву ватру у транзиту до горе, до фактички до тог Бирача и према Дуљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док нисте стигли до Бирача, дакле никаква ватрена дејства нисте имали?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пролазите кроз Суву Реку?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим путем идете, да ли пролазите главним путем?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Главним путем, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се искључујете?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Горе према Дуљу, шума је са десне стране, значи испод базе војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли пролазите поред полицијске станице?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Па прошли смо, али мрак је, ноћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел идете Рештанским путем овим или не?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Не, не, навише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Навише?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Навише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте, да ли је ту било мирно тог 25.марта, да ли је било пуцњаве, да ли се нешто дешавало?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Ништа није било примећено, комуникација је била безбедна колико се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим возилима сте све кренули?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Па ишли смо, имали смо пајеро, ова два дефендера, УАЗ-а, и две ТАМ 110, оклопљене војне. И онда смо их горе распоредили по шумама да не дође до оштећења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешава тог 25., како се завршава дан?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Па негде, активност коју смо трпели, ватру, негде у вечерњим сатима, тад смо се пробали горе до, такозвану коту Граб 666, и код ових двеју противградних станица на 551, ту смо затекли доста ових ровова и одбачене опреме од наоружања, у неким платненим врећама, ранчевима, и повучени су сви, они су били то напустили ту, али кажем, малтене доста јако упориште за кружну одбрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вечерњим сатима сте ту стигли?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Да, да, тек око, у поподневним тако, сатима, пред мрак, око пет, шест сати, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се чујете са неким од Ваших, ко је Вама надређен, да ли се чујете, да ли јављате за ова ватрена дејства?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Ништа, то смо обавестили команданта када се дошло до трпљења ватре, где су нам стварно подршку пружили припадници војске, и онда смо ту организовали кружну одбрану, значи прекинута је активност, јер ноћу ни они нису смели да дејствују.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је све 25?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: 25., да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се Ви лично чули са командантом тог дана?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Само сам известио да смо на ту позицију дошли, на 551, где је он пренео да се организује одбрана како треба, људство заштити максимално, и онда смо селективно користећи ове заплене њихове претходно урађене и шуму, расеци, то са припадницима војске се организовали у кружну одбрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се командант тада налазио када сте га Ви обавестили о тим ватреним дејствима?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Немам податке где је био, али сам се чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате где је било његово командно место?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Командно место ја мислим да је било на улазу «Метохија-вино».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте пролазили туда?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Не, не, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте улазили у Суву Реку?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Када се улази, али то је са десне стране, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилике да видите, јел било ту полиције када сте долазили?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Не, он је удаљен од главне комуникације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Удаљен од главног пута?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ништа нисте видели?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Ништа нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пункт неки да ли сте видели, који је држала полиција?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Па могуће, да Вам кажем, имале су можда неке патроле као што смо ми у Призрену држали, али кажем, то је великом брзином и због саме безбедности морало да се тако прође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте дакле преноћили на том потезу?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Да, да. И увече је касарна бомбардована била око 20, мислим да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам све о томе?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви то чули?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Јесте, види се и из правца граничног дела, доста је било оних светлећих, осветљавајућих бомби, цео простор се, и онда је дошло до страховите експлозије, и после преко радио-везе који су имали, и моји и остале старешине и онако велико осветљење, и кажем претпостављамо да је највероватније погођена наша касарна, значи објекат где смо смештени претходно били, војска и ми припадници МУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви зовете да се интересујете?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Ништа око тога, малтене тајац, тек после тога путем комуникација, неко од ових колега интересовали су се, па шта је, како је, онда смо чули да је у том тренутку значи погинуо припадник нишке чете Бараћ Драган, који је био у команди, мислим да је био у позадини, и још један резервиста, припадник призренског СУП-а, и колега један, знам да се звао Неша, он је официр из нишке чете, био рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље шта се дешава?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: То је било ту, значи што кажем, ипак мало пометња, ипак што кажем ми нисмо професионални борци око тога, сви смо завршили неке друге и школе и све. Ту смо преноћили и у јутарњим сатима 26., требали смо да кренемо да се одржи овај део изнад Пећане, међутим страховиту минобацачку ватру смо имали, значи 26., то је било према, из Дубодолине Пећана, према нашим позицијама, из правца почетка села Семетишта. Срећа што смо ту имали ове тенкове и транспортере па између њих смо се заштитили, ова шума која је била у

близини, страховиту ватру смо трпели ту, дејствовало се, међутим јака је ватра била, тако да смо једва на тим позицијама се одржали и остали ту, значи до даљег 26., смо цело време на тим позицијама били. Нон-стоп су користили минобацаче, и дуго наоружање и бровинге, аутоматско наоружање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тог 26., били у контакту са командантом?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Нисам, нисам ја, ни моје, јер смо кажем ту на тим позицијама почетним били да сачувамо људство, јер кажем и из самог Пећана и са рубних делова завршетка села, односно почетка Семетишта, јаке снаге су биле и дејствовале према нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали страдалих тада, тог 26?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Не, тек 27., сам имао, кад смо, кад је дошла, ја мислим да је тад дошла и додатна наша јединица из 87.одреда, која је преузела те позиције 551 и 666 горе и онда смо десним боком кренули према Семетишту, и онда сам негде око 18 сати, мој један је полицајац рањен од противпешадијске мине у пределу груди, око 18 сати, тако да смо и ту, ипак први пут рањен човек, знате како је, хитно са једним од ових из наше јединице пребачен за Призрен, јер му је гелер пробио и заштитни прслук и, тако да је пребачен за Призрен. Сутрадан 27., такође смо кренули према Семетишту, жестока ватра, такође, сећам се испод гробља су нека била, да су и са џиповима налетели, не знам из ког правца гледано изнад села Семетишта ту, трпели смо такође жестоку ватру, ту сам цео дан био, малтене на тим почетним позицијама и у 18 сати ми је погинуо Спасић Ивица, директно поготком у главу и након тога 20 минута, још седам припадника из III вода су ми рањена, од стране минобацачке мине. Тако да, што кажем додатни колапс у јединици и паника, три сата овог момка нисмо могли да извучемо, негде тек око осам, пола девет смо успели да дођемо до њега. Дечко 24 године, јединац, иако смо имали ту и лекаре из војске, није му било помоћи, директан погодак је у главу био. Након тога са њим и овим седморицом су пребачени блиндираним возилом од стране наших возача до Призрена, после су неки прабацивани за Врање, неки за, зависно од повреда за призренску болницу, за Ниш и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Пошто сте били у садејству са војним снагама?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били командир пете чете, ко је био командир те војне борбене групе?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Љубиша овај, ја мислим да је био Стојановић, потпуковник, бркове је носио, потпуковник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тако, Љубиша. Да ли сте чули ко је Коњиковац Стојан?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Коњиковац он је био међу првим старешинама генерала Делића и још једног, ја мислим да је за оперативне послове био, сигурно други или трећи човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где је он био?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Пуковник, ја мислим да је он лево био, доле са другим јединицама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коњиковац?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Стојан. Јер ја сам, то је призренска јединица, а ја сам са урошевачком био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас је командант обилазио док сте били на тим положајима?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Не, ја сам тек после погибије овог мог полицајца и ових рањених тек 28., имао контакт са командантом, 29., лажем, 28., је погинуо, 29., у поподневним, тако вечерњим сатима. Где смо морали да се попуни ова умрлица око тога, и око ових рањених, да би се то касније преузимале мере лечења и остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој униформи сте Ви и Ваша чета били за време те акције?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: У зелене униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да опишете шта сте све имали? На глави шта сте носили?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Па у зелене униформе, па беретке, они качкети су били, класично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то зелена маскирна?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Зелена маскирна, популарно су је звали НАТО униформа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта сте од оружја имали?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Па од оружја лично наоружање, и аутоматско, оно по формацији што иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, како је гласио Вама задатак пре него што сте кренули у извршење?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Значи, задатак је гласио, значи да не дозволимо, да обезбедимо проходност комуникације и заштитимо локално становништво на том делу Призрен-Сува Река, горе према Дуљу, да се та комуникација не би пресекла. Јер кажу да су доста ти неки подаци наше службе указивали, да је доста наоружаних ових група било, посебно да је главно упориште према Малишеву и да се тај обруч потисне према Малишеву, у садејству са другим јединицама и одредима који су били на другим позицијама ван зоне одговорности Призрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај потез био насељен, да ли је било цивила, ту где сте Ви били?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Па да Вам кажем, села су била, али уопште није било позиције где сам ја био цивила, све су били ови наоружани, који су се повлачили из села до села, и кажем доста је ту пронађено било и одбачене опреме, и војне опреме, оне шарене и доста ових правила неких, које су користила војска тадашње СРЈ. Правило, пушке, једно, друго, у неке ранчеве, значи оно кад су се повлачили да су одбацивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што сте кренули на извршење овог задатка, да ли сте добили нека упутства како поступати са цивилима?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Јесмо, на састанку не само ту, и раније, командант је увек говорио да се, ако се наиђе на старе и изнемогле, на децу на жене, посебно се примењује то правило, ратно правило, поступак са заробљеницима, са рањеним, увек је указивао посебно да не дође до неких крађа, малтретирања, и других да кажем елемената која садрже кривична дела у таквим ситуацијама. Значи увек је на то указивао и говорио да ће да се предузимају максималне мере према таквим лицима, кривично гоњење и остало што следи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим овог задатка који сте добили, да ли је био евентуално и задатак да се протера албанско становништво?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Не, не, јер ту где смо ми били ни једног становника нисмо видели да је дошло до бежања, то су све биле куће, гледајући кроз оптичке уређаје напуштене, са овим изграђеним траншеима, бункерима, заштитним деловима дуж, на почетку села бочно. Тако да се све видело да су припремани за борбу и ове групе које су биле у тим селима након јаким активности и њихових и наших прелазили из једног села у друго, где су имали одступницу и уређене положаје за борбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели запаљене куће, да ли сте чули за нека пљачкања?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Па нема, да Вам кажем, ми смо са стране дошли, свако је мислио да сачува своју главу и да сачува живот, и опрема и све, носило се, то су теренски услови, нико није ту дошо својом вољом, него задатак је такав био, нити смо ми професионални војници око тога, него да се заштити то становништво, без обзира да ли је било које националности и да се на неки начин омогући та комуникација која је веома битна на том делу, да нормално функционише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се завршила та акција и када?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Да Вам кажем, ја сам у Семетишту од 27., ту био и трпео страшну ватру и ту сам пет, шест дана остао на овим позицијама, након погибије, тек после тога кад су дошли припадници

војске, са додатним деловима наоружања што се тиче оклопних возила, и ја мислим да ми је пружио помоћ и колега из нишке чете са десне стране, тек смо тада прошли то, значи они су се упутили дубински тамо, према другим деловима, и након тога смо добили задатак да се дислоцирамо на другу страну, негде 03., 04.април, према правцу Мушотиште-Мачитево, да се обезбеди та комуникација, јер су доста јаких снага били на подручју Будакова горе, тако да сам ја са јединицом се дислоцирао тамо, и држао горе изнад Мушотишта на путном правцу Мачитево, на једној кривини, те положаје, да се они не би одозго спустили евентуално. И после тога сам ја био на викенд 17., 18.,и 19., колико се сећам и 20., сам се вратио, 21.смо били горе, трпели страшну ватру, и у јутарњим сатима 22., у шест сати, око 20 минута, сам био рањен, малтене погођен сам с бровингом у леђа, након тога је командовање преузео мој заменик командира чете. Мене су хоспитализовали до Призрена и сутрадан пребацили за Врање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте за то време, док сте били на том потезу, имали састанке са командантом?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Имали смо састанке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Састанак ја мислим да је био исто овамо у овоме делу, у «Метохија-вино».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када први пут од кад сте кренули у ту акцију, кад сте?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: 29.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то је први састанак?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Тек 29., да, дан након погибије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, којим путем Ви долазите и којим возилом долазите на састанак?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Блиндираним возилом овим дефендером сам дошо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дефендером?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тај ландровер?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Да, да, два су ми оба била блиндирана, што не мора да значи никаква није заштита ако налети на мину. Али што кажу играли смо се животима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел пролазите поред Суве Реке?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Ја пролазим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кроз Суву Реку?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Кроз Суву Реку смо прошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта видите том приликом, да ли видите запаљене куће, да ли уопште сте нешто приметили да Вам је остављало тако неки карактеристичан утисак?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Прошли смо ту у поподневним сатима, значи кад пада мрак овако, и због нашег рескирања и због њиховог да не може да прати све, значи у пролазу, само се онако највећом брзином прође и док се изађе из тога и онда је мало већ другачија прилика била према Призрену, јер се са десне стране налазио објекат «Метохија-вино», значи зграда за прераду вина, шта ли је, управна зграда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се евентуално свратили у полицијску станицу?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некада свраћали у полицијску станицу?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Раније сам свраћао, ранијих периода кад сам био на терен, ту дођемо у пролазу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: '99?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Па '99., јер смо имали раније нападе горе изнад Дуља, један пут сам ту свратио да се телефонира и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код кога сте свраћали?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: У канцеларије старешина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то био?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Ја се сећам Раденка, он је после био командир и код нас на испомоћ, са командантом Митровићем, 2000., кад се дешавало на подручју Бујановца и Прешева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте евентуално имали неку координацију са њима, као локалном полицијом?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Па не, да Вам кажем, ми смо конректно добијали податке од команданта, имали смо те активности које нам је команда додељивала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада када сте отишли на састанак, тог 29., на командном месту у «Метохија-вино», да ли се видели ту полицију, војску, да ли сте имали прилике да видите тај шири потез?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Па да Вам кажем сви смо били старешине ту, командири чета из 37.одреда, значи где смо извешавали шта је, како је било, ја кажем морао сам да дођем због тога, да решим статус и око овог погинулог полицајца и ових седам рањених, то је било што се тиче мојих активности ту, остали су сви по својим плановима радили. Тада сам кажем, тек видео команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где је фабрика «Дампер»?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Знам, доле, не «Дампер», него како се зваше у Сувој Реци, «Балкан».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Балкан»?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: «Балкан», да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате ко је био ту стационаран?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Не могу да се сетим, ја мислим да су били неко или из Крушевца или из Пирота, у хотелима мислим ту да је, али нисам сигуран. Пре овога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је возио ово возило марке ландровер, ко је возио, ко је био возач тог возила?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Мојег?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вашег?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Па да Вам кажем, мењали су се ту возачи, зависи све који су, јер неки су снабдевали храном, ја сам имао само возаче који су имали и Ц категорију и Б, значи проверене људе који су возили, значи имао сам, не могу тачно да се сетим али из јединице који су стварно искусни били, и ко се први нађе ту, да није неко на положају или било шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још нека чета имала ландровере?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Па имали су, ја колико знам мислим да је и крушевачка чета имала, то је колега после, ја сам био рањен, чуо сам да је погинуо, да је налетео на мину, сви су скоро имали те беле те дефендере.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилике да видите плавог ландровера?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим белог што спомињете?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Не могу, могуће да је било, али не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате ко је из крушевачке чете возио ландровере у ком периоду?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Да Вам кажем, сви смо били дислоцирани на те положаје, тако да смо тек имали виђење кад смо позвани били од стране команде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је пиротска чета имала ландровере?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Мислим да су сви имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да су све чете?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Мислим да су сви имали, да су све чете имале, кажем, ја сам користио пајеро бели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А командант Митровић које је возило?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Он је возио Нисан бели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко га је возио?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Мислим да је саобраћајац Љубиша се звао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад кад сте дошли на састанак, тог 29., колико је било људи?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Па били су ту, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви командири чета?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Сви, па махом су сви ваљда били, евентуално ако је неко био одсутан, да је дошао од заменик и командант чете, значи командант, заменик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим командира, осим команданта, да ли је било још полиције?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Па и ови ту из команде, из команде одреда, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само из команде?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Других нисте видели?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Па нисам приметио друге, да Вам кажем, добијемо задатак и одмах се напушта, ноћ је, што пре да се вратим на позицију, људи су ми горе, и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте видели војску ту?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Не могу да приметим, могуће да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која средства везе сте Ви користили?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Имали смо једну са танком везом, која је била са командантом, и мој заменик и са дебелом везом, где смо користили ја, заменик и командири водова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, од возила, шта затичете у «Метохија вину»? Дакле дошли сте Вашим возилом, паркирате.

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Па имало је доста ту возила, значи сви ови који су долазили ту код команданта су користили сваки своје возило, оно што је имао у јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али чисто Ваше сећање, која возила сте затекли?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Па да Вам кажем, било је неких дефендера сигурно, Пајера не знам, сваки је имао Пајеро, значи ноћ, велики онај паркинг, ко се где снађе, и нема ни много кретања ноћу и авијација и снимање ових и Авијана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте виђали том приликом везисте, да ли знате где је био тај лоциран тај систем везе?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Не знам. Канцеларија горе на спрату, ту смо имали састанак, мислим да је то део управне зграде «Метохија-вино» била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали неки позивни знак?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: «Чегар 50», али се мењало, зависно од ситуације и активности које су се мењале, али стандардно је био тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Ранђеловић Зоран?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: То је покојни командант 87.одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га виђали у том временском периоду?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Раније да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он био, где је био стационаран?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Па да Вам кажем, то је друга јединица, 87.одред, тако да су они били фактички територијални одреди који су покривали са четама наше позиције које су након дејства напуштали ови, наоружане групе и доминирали да не би у даљим активностима били изненађени и нападнути.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, сад ћу Вам прочитати имена оптужених, па реците кога познајете. Репановић Радојка знате?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јовановић Ненада?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чукарић Слађана?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нишавић Милорада, званог Мишко?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петковић Мирослава?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петковић Зорана? Папић Рамиза? Не. Да ли сте чули ко је доктор Бобек Вуксановић?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ништа чули? Да ли знате ко је начелник био ОУП-а Сува Река?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Висок један, онако човек, као проћелав, али не знам му име. Мислим да је, али нисам имао контакта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питања.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само пар питања, господине Илићу. Реците ми, какве полазне претпоставке добијате од команданта када сте кренули на задатак? Полазне претпоставке, не само у смислу Ваших обавеза везано за размештај Ваших јединица, него за снаге, непријатељске снаге, које Вас очекују тамо.

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Па да Вам кажем, то су, не знам из којих команда, сигурно и они од претпостављене команде добијају расположиве.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него Ви, шта Ви добијате, у том смислу?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Па ми добијамо значи да постоји сазнања да се на том делу налазе наоружане албанске групе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, да ли је то конкретизовано у смислу где се налазе, које јачине су и тако даље?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Па јесу, значи фактички из неких обавештајних података се види, да је ту примећено копање разним алатима, техником, све живо, да је у току дана било миграње.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли добијате од команданта тактичке карте размештаја?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Па било је анализа тих карата и позиција које су.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него да ли сте Ви добили као комаднир пете чете?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Која иде тамо, ове друге иду на неке сасвим друге просторе?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Има карте где се евентуално те налазе групе, где су позиције, значи урађено од стране команде, у садејству са војском, где су положаји војске, где су наше позиције, значи било је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, занима ме ово, бојим се да се нисмо разумели најбоље. Да ли од команданта добијате тактичке карте размештаја Ваше јединице у смислу да ћете заузети ту позицију, тај вод ту?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Не, не, имало је на нивоу, фактички на нивоу одреда да се тачно зна где је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Или Ви то радите на терену, зато што сте ишли у извиђање па Ви то сада на терену радите?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Не, не, фактички војска је то имала, и ми смо имали, значи заједничке снаге ја мислим да су то радиле, и војска и полиција и да ми добијамо то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јесте ли имали ту карту?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Имали смо то, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То Вас питам. Шта је Граб?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Граб, то је изнад Слапужане, ката 666.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То је ката 666?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Граб?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јел Ви сте у истрази говорили да сте требали да идете, да се разместите тамо?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Да, да, па одатле су и дејствовали они.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: На Грабово. Добро.

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: И на 551, где су доле биле две противградне станице.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Да ли је кота Граб ближа Сувој Реци у односу на Ваше положаје или даље?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Изнад је горе, изнад села, малтене на врху.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Изнад. А ми смо десно били.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, не разумете ме, у односу на Суву Реку, где сте Ви а где је Граб, да ли сте Ви ближе Сувој Реци, или?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Не, даље.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви сте даље од Суве Реке?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Даље, изнад смо ми били, горе према Дуљу, а Граб је десно од нас био, значи камени, кршни део изузетно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кад се иде путем из Суве Реке, горе за Дуље, да ли је Граб са леве стране тог пута или са десне?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Са леве стране.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Са леве стране?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И Ваш размештај је такође био са леве стране?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Али ми смо одозго обухватно ишли, значи фактички из правца Дуља са десне стране.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па сте Ви ако добро схватам, будући да је најближи пут за Граб, кроз Суву Реку, па лево према Рештану и онда потом десно према Пећану?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Отвор простор, горе је шума све.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па Вас питам, Ви рекосте на питање председнице већа, да нисте прошли тим путем, него сте ишли за Дуље?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Не, не, за Дуље, па смо одозго, зато кажем Вам шума је била.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па одозго заобилазно?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Шума је била, заобилазно значи, доле све отворен простор, ливаде и не дај боже.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И рекосте и ово, 25. је дејствовано по Вама, управо са те коте, међутим поподне, предвече они су се повукли и Ви сте заузели ту коту?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Повукли су се, да и на позицији 551.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: 26.?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: 26., сам ту био на тим позицијама.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли ту трпите дејства?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Да, трпимо дејства из правца Пећана и зарубног дела између Пећана и Семетишта.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли тог 26., будући да рекосте да сте не у визуелном али релативно блиском контакту са Сувом Реком у смислу ваздушне удаљености од пар километара?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли чујете какву пуцњаву, експлозије из правца Суве Реке?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Слушајте ме, не види се Сува Река, али нон-стоп, не види се али кажем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не види се, али је релативно близу?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Али и друге јединице су дејствовале на тим правцима доле, према Ораховцу и све, и плус дејство и.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ово је иза Суве Реке?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Иза Суве Реке, али кажем ништа се не чује, јер ми смо овамо били горе на самом делу, и дејствују, не може да се одреди тачно ни визуелно шта има и како има. Кажем у даљини дим, авиони, томахваке, веома је битно, ту смо искористили оне заклоне и малтене да сачувамо живу главу, јер смо најдоминантнији били ту.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хоћете да кажете да је било те пуцњаве тамо према Ораховцу, па због тога?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Не само према Ораховцу и према Рештану, значи ове друге јединице које су биле, значи од мене лево.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па то је од Рештана?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Да, али није, ја сам кажем на овом делу био, значи појединачно, па рафално, па нон-стоп су нас провоцирали, гађају свим и свачим и минобацачима и овим бровинзима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вас само још питала. Овде имамо једну депешу МУП-а Републике Србије, Ресора јавне безбедности, и кад се говори о ангажовању припадника 37.одреда, увек иде 37. и 87.одред. Дакле, смене су увек на рецимо до 40 дана, и ангажовање истовремено и припадника 37. и 87.одреда. Па мене сад интересује Ви кажете 22.марта да сте са остатком јединице кренули?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је са тим 87.одредом, ако по тим депешама стоји да су у исто време?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: У том времену да Вам кажем, није ишла цела јединица, значи покривали су и део, што се тиче 87.одреда они су имали један вод у Ратковцу су држали, и за време ратних активности, ту су држали, значи увек је било комбиновање јединице, два вода из чете иду са замеником, два одмарају, па после иду са командиром. А ови су исто такође мењали се са по једним водом у Ратковац, значи враћанска, то је 87.одред пета чета, али један вод у Ратковац је био. Значи мењање, па

други, па трећи, па пети, и онда и за време рата се баш погдио један да је био на том делу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рецимо, смена је 15. и 25.02., фебруара, који су упућени на испомоћ Секретаријату у Призрену, па се завршава 16.марта, и ради њихове замене потребно је извршити припреме и наведеног дана у Призрен упутити припаднике 37. и 87.одреда. И сад, све су поређани које су то чете, које водови.

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Дабоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле увек једновремено и 37. и 87.?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Али део снага, да Вам кажем из 87.,је ишо из Врање један вод, а код нас два вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тако, добро. Питања?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нисам чуо на почетку, да ли је писао као командир чете извештаје?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Па да Вам кажем, како да пишем у ратно време, нити услове ни ништа.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сте писали или нисте?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Нисам, нисам писао.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ко ме је, ко је био надређен команданту 87.одреда Ранђеловићу?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Не знам.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ко је био Митровићу?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Мислим да је команда у Приштини, и једном и другом. Мој је ранг комуницирања са командантом одреда.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ко је био командант Посебних јединица полиције на нивоу Републичког МУП-а?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Ја мислим да је био генерал Обрад Стевановић.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате Ви питања? Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тог 29., кад сте дошли у «Метохија-вино» на састанак, у чему је био Митровић, у којој униформи?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Па да Вам кажем, не знам, сви смо носили зелене оне униформе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Маскирне?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Па у њих, фактички што их зову НАТО униформе, значи брао-зеленкасто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али конкретнo Митровић у којој униформи је био?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Па верујте ми, девет година је то, схватите ме, што кажем, рањени, повређени ми смо само по један пар имали, носи прслук плави, носи једно, сналазили смо се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Помињали сте и сада ту коту Граба, онда помињете и неко брдо?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Испод, да Вам кажем испод Граба, значи на завршетку села Слапужане је то брдо ката 551, ту су две градне станице за противградну, онако изграђене од бетонског дела и шумица једна. Ми смо ту, ту је фактички највећу ватру смо трпели, доста ровова било њихових.

НАТАША КАНДИЋ: А шта радите ту?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Ту смо се стационарирали, јер нема даље, напред, да кажем, доминантно је било та тачка у односу на ралај Пећана и на односу Семетишта.

НАТАША КАНДИЋ: А куда идете одатле, јел се спуштате негде?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Нисмо се спустили, значи рубом смо ишли, ми смо после тога, не знам да ли је било 26., или 27., дошла нам је јединица из 87. одреда једна, која је била смештена у пећанској школи ту, и који су преузели те наше позиције и на 551 и на Грабу горе, и држали и даље, да би ми пошто смо трепели ватру од Семетишта, их потиснули.

НАТАША КАНДИЋ: А када долазите на ту коту Граб?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Па ту смо били, Граб пешице, нема шансе возилом да се дође, то је кршевити предео, камен, од камена све, малтене ко у Херцеговини.

НАТАША КАНДИЋ: Па зар нема ту неких тенкова, других ових борбених?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Не може тенк да иде по то, да Вам кажем, то је крш, класичан крш, камен.

НАТАША КАНДИЋ: А која су села испод, шта видите испод?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Испод се види Слапужане, и с друге стране Пећане.

НАТАША КАНДИЋ: Још?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: И тамо у даљини Семетиште.

НАТАША КАНДИЋ: А јел има још неко село ту?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Не, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Па мени није јасно. Ви се ту стационарирате, ту је то брдо, како, куда улазите у село?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Па нема зашто у село да улазимо.

НАТАША КАНДИЋ: Па како ови други улазе у Самодражу, па Студенчане?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Верујте, ми смо, моја јединица уопште ни једног цивила није видела ту, значи све су оне биле наоружане групе које су ту биле и након тога, у вечерњим сатима пређу у друго село. Сутрадан нас поново гађају, провцирају, свим и свачим, у вечерњим сатима пређу према Семетиште. Тако малтене смо ишли за њима.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, јел Ви долазите да бисте успоставили контролу на том делу?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Јесте, зато Вам кажем, како смо ми дошли на тим позицијама 551 и Граб, које су најдоминантније и јединице из 87.одреда из пете чете, је преузела те наше позиције, и фактички нам је штитила значи доминантним тачкама и наше положаје и даље напредовање према Семетишту.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али, кажете они Вас провоцирају, па шта је Ваш задатак?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Не, не ми, провоцирају, значи ми смо на тим позицијама дошли, они гађају свим и свачим, верујте ми, ја на тим позицијама од 29., ја мислим до 02 - 03., како ми се десило ово 28., значи ја пет, шест дана нисам смео главу да подигнем, верујте ми. Један мртав, осам повређено, то је за јединицу хаос.

НАТАША КАНДИЋ: Али мени није јасно, ви сте дошли да успоставите контролку на тој територији, према томе.

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Не контролу, фактички да одбијемо ове наоружане групе, да не би угрозили ту комуникацију, фактички постављен је на 551 и на 666 горе, значи никога није било иза да може да угрози ту комуникацију Призрен-Сува Река-Дуље.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, а кад долазите, јел видите доле у Речане, Пећане, јел видите људе?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Ништа ја нисам мого да видим, верујте ми, ја сам на овој позицији, они су већ доле дубоко и немам никакав визуелни контакт.

НАТАША КАНДИЋ: А јел гађате?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: У кога? Па не, кад доле већ јединица има.

НАТАША КАНДИЋ: Добро.

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Друга јединица која је на том правцу, значи ја имам своју зону одговорности где трпим ватру, ја морам да сачувам људство од њих на тим позицијама.

НАТАША КАНДИЋ: Само ми није јасно, нисте ви ваљда дошли да трпите ватру, него ваљда да нешто урадите, да ослободите како кажете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није он тако ни реко да је дошо да трпи ватру.

НАТАША КАНДИЋ: Он каже да трпи ватру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није, каже, децидирано је рекао који задатак је добио и због чега је дошао, а не да трпи ватру.

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Да. Ја нисам дошао тамо да неког првоцирам, да ме гађа, него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, одговорили сте, објаснили сте.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, а где се састајете са неким јединицама?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Нема разлога, значи по позиву команде одреда састајемо се код команданта, ако затреба.

НАТАША КАНДИЋ: Дал са неком борбеном групом имате негде неки контакт?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Па ова што је била самном, значи та борбена група је била.

НАТАША КАНДИЋ: Која је то борбена група?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Борбена група урошевачке јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте.

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Реко сам.

НАТАША КАНДИЋ: Па који број?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Па нема, то је борбена група из 243 моторизоване урошевачке јединице.

НАТАША КАНДИЋ: Да, да. А јел долазите у контакт са борбеном групом 549.бригаде?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Не, ја нисам имао контакт с њом, они су са другим јединицама били.

НАТАША КАНДИЋ: Јел познајете неког капетана Козлину?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Извините, ја бих замолио председника већа, да сведоку предочи, да је овај командир III чете Сикетић, да је он водио дневник. Како то објашњава?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Водио извештаје.

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Да Вам кажем, он можда води свој интеран дневник и све живо, али у таквим ситуацијама где је и киша била и свашта, а на отворено.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па исто је и он био?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Зависи где је он био, у којим позицијама, ја сам био значи нон-стоп на отворено и.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А зна ли за друге?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Па људи.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: За друге командире, да ли он зна за било ког командира чете да је водио дневник?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Не знам, кажем ми смо контакт једино имали кад смо били код команданта на пријем задатака.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања? Браниоци изволите.

АДВ.МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Ја ћу бити мало досадна, фотографија број 6. У међувремену само да искористим прилику, док не стигне фотографија да нам кажете како је иначе Ваше мишљење о команданту Митровићу, као човеку, као старешини, да ли је био коректан, да ли је поступао у складу са законом, у складу са професионалном етиком?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Да Вам кажем, команданта Митровића знам од оног тренутка кад сам ступио у јединицу, увек као професионалца који је стварно са људима знао и да командује и да буде и друг и пријатељ, и сарадник, али и да за неке негативности када се десе да предузме и одговарајуће мере, и предлоге и за кажњавање и све, значи не што је оваква ситуација где је, значи не ласкам никоме, али на сваком састанку где смо имали, којих је било раније, без обзира о каквим се задацима било радило, увек је бирао да се сачува људство без обзира на националну припадност, да се заштите максимално и жене и деца, и старци и сви који буду угњетавани од било којих ових наоружаних група.

АДВ.МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Хвала. Погледајте фотографију. Рекли сте нам да сте имали контакт са командантом Митровићем 29.03., марта, дакле, '99.године?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: 29.марта, и после.

АДВ.МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: 29.марта '99.?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Да, да.

АДВ.МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Добро, у то време да ли је он тако изгледао, према Вашем сећању?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Не могу да се сетим, знам да је имао онај прслук зелени,увек га је носио.

АДВ.МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Добро, невезано за униформу, али кад сте већ код униформе, да ли је носио чинове?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Па командант, он је увек.

АДВ.МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Видно обележје чинова?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Овде се не виде сви чиновни,он је.

АДВ.МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Не, не, питам Вас, по Вашем сећању?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Па не знам, и овако и мимиком он је увек такав био, значи непроменљив, у тишини и све.

АДВ.МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Добро, реците ми да ли сте га, значи то је његов уобичајен изглед, ако ја могу да закључим. Тих, не мора тог дана.

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Да.

АДВ.МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Тих дана, виђали сте га '99.године, да ли је тако изгледао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тако изгледао тог 29.марта кад сте дошли на састанак?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Да Вам кажем, сва еуфорија која је претходно наступила, погибија, рањавање, верујте ми ја сам само, први пут ми се дешава да ја човека три сата не могу да извучем, а јединац сам и ја ко што је он, дошло ми је да смо колико толко правимо, да може леш да се транспортује даље, и да није ми до ничега друго било, да се попуни та умрлица и.

АДВ.МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Мислимо на физиономију, на изглед лица, главе?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Па кажем Вам, командант Митровић увек је такав био, значи малтене фаца без икаквих да кажем неких аномалија и у изгледу и у свему.

АДВ.МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Да ли сте га некада видели ошишаног скроз на кратко, на јединицу или на ћелаво?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Нисам.

АДВ.МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања, браниоци? Нема, оптужени да ли имате питања? Нема питања. Господине Илићу, да ли Ви имате још нешто да изјавите?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате ништа више. Ви долазите из Врања?

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Два дана имате право на трошкове превоза.

СВЕДОК СРЂАН ИЛИЋ: Јуче сам био цео дан па сам се вратио, па сам поново ујутро дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, јесте. Ви сте отишли пре, ми смо мислили да Вам обезбедимо смештај, али Ви сте већ отишли. Добро, по нашој информацији 5.720,00 динара су повратне карте.

Сведок тошкове тражи.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Исплатити сведоку 5.720,00 динара на име трошкова превоза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам лепо господине Илићу, можете ићи.

Добро. Овим би завршили. Да ли имате нешто да предложите, нешто да приметите, нешто да прокоментаришете? Изволите. Адв. Милан Бирман.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Судија ја предлагем да се према окривљеном Зорану Петковићу укине притвор, позивам се на све оне досадашње наводе које сам истицао у предлозима, као и наводе које сам истакао у жалбама на решења о продужењу притвора окр. Зорану Петковићу. Сви ти наводи су потврђени у понедељак од стране саслушаног сведока др Агрона Берише, он је потврдио исказе саслушаних раније сведока полицајаца који су били на том простору, потврдио је тезу одбране од почетка поступка да Зоран Петковић са овим нема никакве везе. Цео догађај лишења живота Бујара Берише, др Агрон Бериша посматра са 7 метара удаљености, види лица и нема Зорана Петковића. Нема Зорана Петковића ни код оног камиона који стално провејава, то је опет неки други цивил кога др Агрон не препознаје. То само потврђује да је основана сумња променљива категорија, да није једном заувек дата јер иначе судовање, суђење и сав овај посао који се врши на главном претресу не би имао никаквог смисла. Да је разлог по тачки 5, а то је посебно тешке околности и начин извршења кривичног дела, околност која се 2 године након подизања оптужнице утврђује управо из доказног поступка који је изведен, нема посебно тешких околности и начина извршења кривичног дела који би био основ за продужење притвора окр.Зорану Петковић. Из тог разлога искрено се надам да ће судско веће након саслушања др Агрона Берише донети решење о укидању притвора окр. Зорану Пековићу.

Хтео бих још нешто што ми је остало нејасно након увида у списе предмета. У понедељај је судско веће имало намеру да исчита неке исказе сведока. Ја нисам нашао увидом у списе предмета ни један поднесак тужиоца којим се он изјашњава да одустаје, да предлаже да се они читају или било шта, а поготово не да су поименичко наведена та лица. Једино што сам нашао то је транскрипт од 08.02. страна 119, где ту тужилац каже «и само би рекао из оног дописа» не каже ког, «ако се сећате прошли пут што смо се обавезали, сва ова лица која су наведена у ставу 2 нашег дописа, ево тужилаштво одустаје. Мислим да сте ви потпуно у праву и да нема потребе да на тај начин одуговлачимо поступак». То је све што сам ја у списима предмета нашао. Тужилац је доставио 21. децембра 2007. године списак са адресама сведока који имају непосредна сазнања о догађајима. На списку се налази 11 лица, у међувремену су саслушана 3 лица са тог списка. Да ли се тужилац позива на тај списак, на неки други, на која лица јер од тога зависи какви ће бити, ја имам одређене предлоге које сам изнео још пре две и по године, а зависиће и какав ће бити мој став по питању њиховог

саслушања и ако тужилац одустаје, онда евентуално мог предлога по том питању. Ето само то да разјаснимо да би ја уопште могао да се изјашњавам. Нећу се данас изјашњавати на претресу, учинићу то писмено између ова два претреса. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. НЕНАД ВОЈНОВИЋ: Ја имам такође неке предлоге, само не знам хоћете прво тужилац да се изјасни на ово, да после не би било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поставите Ви прво предлог.

АДВ. НЕНАД ВОЈНОВИЋ: Добро. Ево овако поновио би предлог онај од раније, од чини ми се претреса који је одржан у јануару месецу, да се из списка предмета издвоји онај записник који је дао, којим је записник о саслушању сведока Велибора Вељковића, који је он дао код јавног тужиоца 22. септембра 2005. године. Ви тада нисте одлучили о том предлогу, рекли сте да ћете одлучивати накнадно па Вас ја молим ето овог пута да то учините из простог разлога што од те Ваше одлуке по мом неком мишљењу директно зависи одлука о другом предлогу, а то је предлог да се према окр. Репановићу укине притвор.

Такође би се позвао на понедељак и на саслушање др Агрона Бериша који је као што сте видели потврдио да су они лешеви на којима је касније вршен увиђај, били у дворишту и 27. марта и поред тврдње опет сведока Вељковића да је тог истог дана те лешеве однео, утоварио у камион како каже којим су касније однети. Он је чак у једном од својих исказа успео да наведе да је на том Рештанском путу покупио и 50 лешева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није тако Вељковић рекао, али добро.

АДВ. НЕНАД ВОЈНОВИЋ: Јесте рекао је да иде камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то је на путу. Добро, наставите.

АДВ. НЕНАД ВОЈНОВИЋ: Да у пром маху да, али је рекао и да. Такође позивам се на оне раније разлоге који су раније били предочавани у овим предлозима и колега Владица Васиљковић ме замолио с обзиром да га мењам данас да ставим предлог да се ипрема окривљеном Чукарићу укине притвор. Он ће и сам изаћи и дати додатне разлоге, ја ћу само у основи навести такође саслушање др Берише, који га није препознао иако је са изузетно мале раздаљине гледао лишавање живота свих ових лица. И такође на јуче утврђену немогућност да се једно лице са толике удаљености сто и нешто метара препозна иако је у маскирној униформи, качкету и тако даље. Остатак ће он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала лепо. Изволите, опт. Чукарић.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Поштовани суде, поштована госпођо председавајућа и чланови већа. Дајем предлог за моје укидање притвора јер сматрам да су се стекли услови за укидање притвора. Као разлог за укидање притвора је то што је сведок др Агрон Бериша овде пред свима

нама децидно говорио да је очевидац и да је са 4 метра до 10 раздаљине гледао лишење двојице Абдулаха и не знам још ког, у лице који су то извршили, која су починила немили догађај. И да су то лица била изразито висока и крупна, исто је то изјавио др Агрон Бериша, а на препознавање мене није препознао и није чуо за моје име и презиме. Исто тако је и идентично говорио др Агрон Бериша што је оштећена Шурета Бериша говорила у сведочењу, а да је његовим сведочењем и сведочењем Шурете Берише говори да сведок «А» не говори истину и није говорио истину пред овим судом. Колико могу да закључим оптужница је она што се мени ставља на терет на основу сведока «А» и Ђорђевић Новице, да је основана оптужница што се тиче мене та два сведока и неких А, Б, Ц тамо анонимуса непунолетних. Што се тиче Ђорђевић Новице, овде смо чули сведока Хисни Беришу и Фејзулах Бериша да се са звоника пуцало и на Фејзулаха Беиршу лично пуцало у двориште са звоника и његову жену, што даје повод Ђорђевић Новици да лаже и тиме брани себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Чукарићу, то разумем Ви то као износите разлоге за укидање притвора, али то више делује као да сад анализирате све исказе ових сведока, па завршна реч.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Не, то ћу тек имаћу анализирање много тога, а ово је само срж неких битних детаља, а ако станемо да алазилирамо онда ћемо све да анализирамо то када буде било завршна реч. А што се тиче видљивости и препознавања у маскирној униформи са качкетом на главу који је и сам Ђорђевић Новица рекао да ме је видео са качкетом на главу, исто смо чули овде како Коњиковац Стојан, војни експерт, да на даљини 145 метара то није могуће. Током процеса и у више наврата па и овде више сведока је указивано на лажна контрадикторна сведочења сведока А, Б, Ц и Ђорђевић Новице. Хвала на пажњи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала вам. Да ли има још неко нешто. Изволите.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Само моменат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ако могу још један предлог да дам који је то у интересу мог браћења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Предлог се, дао би судско веће да се обрати ако може судско веће СУП-у Призрен у Крушевцу, да достави списак са имена радника ОУП-а Сува Реке који су по решењу били распоређени на радна места вође сектора за 1999. годину. У оптужници овде пише окр.Чукарић Слађан, вођа сектора, на основу тога захтевам да ако је могуће, уколико то не буде у могућности СУП Призрен због бомбардовања и уништавања неке документације, МУП Републике

Србије има та решења и имена и презимена свих раника ОУП-а Сува Река који су били вође сектора Сува Реке, ОУП-а Сува Река. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Изволите, опт. Репановић.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Госпођо судија и поштовано веће, придружујем се захтеву мог браниоца да ми се укине притвор и да се браним са слободе. У притвору сам од 26. октобра 2005. године, овде је саслушано много сведока у досадашњем поступку а да ни један исказ не поткрепљује исказ сведока Вељковић Велибора. Једино он тога дана мене види, једино он не види оно што тога дана сви други виде, једино он тога дана је ишао да сакупља лешеве како он то каже на Рештанском путу код тих кућа. Сви сведоци, па и сведок Агрон Бериша који је сведочио у понедељак говори да су лешеве остали код те куће, тих кућа и да је извршен увиђај 30.03.'99. године, те да су тога дана сахрањени на гробљу у Сувој Реци, о чему постоје и писмени извештаји увиђајне екипе криминалистичких полицајаца и крим техничара. Ја као командир полицијске станице у то време не искључујем могућност да тога дана није био укључен и Вељковић Велибор када је вршен увиђај, да се са осталим припадницима полиције укључи на обезбеђењу увиђајне екипе, а не како он то говори на сакупљању лешева. Када кажем ово да постоји могућност да сам укључио тог дана са увиђајном екипом, мислим на 30. ја нисам знао датум, али сад знамо датум сви, 30.03. то ћу поткрепити неким чињеницама из његовог исказа, првог исказа који је дао код истражног судије 05.03.2004. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Репановићу немојте вршити ту алализу исказа сведока, молим Вас.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ја ћу кратко, ево кратко ћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно је Ваш прелог је придружујете се браниоцу да се укине притвор. Ово је већ улазите у једну анализу исказа сведока, мислим да је сад у овом моменту Вам је сувишно.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Госпођо судија ја сам овде због тог сведока. Тај сведок није говорио истину, његове изјаве су све контрадикторне, знате и Ви да сте имали проблема са тим сведоком, да сте га упозоравали више пута да је дужан да говори истину, да сте му чак говорили да нема две истине. То исто је учинио и истражни судија у истрази где му је предочио и рекао «побогу брата схвати да имаш три различите изјаве овде», јер то могу да вам презентирам, али ја ево то сада ми не дозвољавате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нема потребе, ту је веће које ће ценити све те исказе. Сад сам схватила предлагете да се притвор укине.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Јесте, да вам кажем још ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сигурно је да ми сви знамо и имамо у виду те изјаве сведока Вељковића тако да је то све ствар оцене већа, а самим тим сигурно није завршено, сигурно ће поново бити саслушан.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ја се овде налазим само на основу његових закључака, а видели сте и сами сте се уверили какви су то закључци. Он доноси закључке и група за убијање и група за сакупљање лешева и да је то на крају прихватио да је то тако да су то његови термини и ја се налазим овде због таквих ствари. Да вам кажем мени породица живи у Крушевцу под туђим кровом у веома тешкој материјалној и финансијској ситуацији, а ја се овде налазим већ две и по године. Не знам верујте ми никада никоме нисам издао никакву наредбу која је у супротности са нашим законским прописима. То одговорно тврдим и стојим иза тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала вам. Да ли има још неко нешто да изјави? Нема. Нико ништа? Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Противим се укидању притвора свој тројици, кад је у питању Зоран Петковић, ја се сећам да је његов бранилац инсистирао на истом оном на чему је и тужилаштво и суд инсистирало да се чује исказ Ширете Берише која позивајући се на истражне списе једина упира прстом на Зорана. Била је Ширета Бериша 04. децембра 2007. године и ако се сећамо у оном потресном сведочењу је недвосмислено и врло убедљиво показала на Зорана Петковића као човека који је убио једног од њених рођака, тако да не видим сада да сведочење Агрона Бериша који нешто није видео може да такво сведочење Ширете потисне.

Што се тиче Чукарић Слађана, па колико људи треба да у овој судници каже да је видело да је тај и тај Чукарић Слађан звани Јајце убио толико и толико људи да би то било довољно да се остане у притвору.

За Репановић Радојка тачно је да је један од оних основних доказа сведочење сведока кога смо поменули, али то је суд, то је на основу довољно је и један да вас је видео да би тужилаштво имало основ да подигне оптужницу и да тај став док не буде потпуно убеђено да није тако, промени. И због тих разлога ја се противим укидању притвора против све тројице.

Што се тиче оног како каже колега Бирман нејасног дописа или, суд је наложио тужилаштву да се одреди према сведоцима који су наведени на страни 9 тачна Б оптужнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И по том налогу је тужилаштво се изјаснило и рекло за која лица сматра да је оправдано да и даље покушамо да их позовемо да дођу, а за остале нема потребе и значи само за лица

наведена понављам на страни 9 под тачком Б. Поново се суд обратио тужилаштву оним дописом сад се ја не сећам датум који је био и рекли сте да ли и даље остајемо при следећим, па смо проверивши њихове исказ у жељи да се што више скрати овај поступак да ови људи, како не буде тужилаштво криво зашто поступак дуго траје, донели одлуку и обавестили смо суд да одустајемо од саслушања тих сведока наведених у вашем допису.

Што се тиче овог предлога да се прибави извештај из Призрена ко је био вођа смене, не знам, остављам суду на оцену нећу се противити али немам против.

Ја мислим да ако сам добро записао да је то све било, да ли је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само, добро сад био је и предлог да се издвоји записник.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, али то смо се већ изјаснили, ми смо се о томе изјаснили али суд није одлучио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остало је на томе да ће то бити накнадно. Друго, пошто кажете да сте по налогу суда поступали везано за ове сведоке, ево сад нема никаквог налога везано за остале сведоке да ли Ви и даље остајете да се сви они сведоци саслушају? Па не, па Ви знате, преостали?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са које стране, мислите за све ове?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ваљда Ви знате које сте све предложили па рецимо да ли у односу на те остале сведоке све остајете да сви они буду саслушани. За ове имамо ово децицирано.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам предлог да од некога одустанем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одустанете, добро. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А Ви ћете ценитит шта је сврсисходно.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Ја нећу реплицирати тужиоцу на овај део који се односи на притвор, него хоћу само да се прецизира који су то сведоци. Позива се на неки допис, не зна се ни број, ни датум ни која су то лица. Кажете да се од неких одустаје. Може ли тужилац то да конкретизује, да означи име, презиме сведока, кога хоће да саслуша. Па немамо судија, ја немам, ја сам правио увид у спис предмета ја то нисам нашао, нека одреди именом и презименом које сведоке жели да види у судници, које сведоке сматра да исказе треба прочитати, да би ја могао да се одредим у односу на то, јер из овога ја уопште не знам која су више то лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Бирман ја мислим да се он изјаснио на главном претресу.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Јесте судија и ја сам вам то прочитао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Ево изјаснио се у једном ставу, позива се на неки допис други став, нити има датума, нити има који је то допис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, има, имате допис по налогу, погледајте сигурно.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Судија ово је непрецизно, ја Вас молим да наложите тужилаштву да се прецизно изјасни које сведоке жели да види у судници, да буду непосредно саслушани, за кога предлаже евентуално да се прочитају њихови исказ да би ја могао да се изјасним као бранилац окривљеног на ту околност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Децидирано се изјаснио на претходном записнику, претходни транскрипт, тачно имамо од којих је одустао, остало које није набројао остаје при томе.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Поименично?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, јесте. И тачно је било под тачком Б и по допису који смо ми суд који им је упутио и таксативно побројао сведоке да ли евентуално остаје и код саслушања тих сведока, је не бих могла сад стварно напамет да вам кажем који су то били сведоци. Тужилац се изјаснио да одустаје.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Добро, ево ја питам тужиоца његов допис 21. децембар 2007. наведено је 11 лица за која тужилац тврди да имају непосредна сазнања у вези догађаја. 3 лица је у међувремену саслушано, шта је са осталим лицима, је ли он остаје код тих лица или не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Бирман имате у списима погледајте наш допис, допис суда. Имате сигурно, налог који је послат, достављен тужилаштву да се изјасни и таксативно побројани сви сведоци на које је суд указао.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Добро, ајте уреду ја ћу поново направити увид па ћу се писмено изјаснити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате сигурно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако могу да помогнем само у две речи, претпостављам да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако хоћете да тражимо сада, ево ја ћу вам пронаћи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Претпостављам да је то добронамерно, не верујем да је зла намера. Од тих 11 како кажете, ја се сада не сећам кажете 11 сведока је побројано, саслушали смо 3 колико се сећам, а за остала лица вам је Драгољуб Тодоровић рекао ко хоће да дође, ко неће, ко хоће видео линком. Сећате се тога, то је са тог списка сведока колико се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остало је неизвесно за Вјолцу, шта се дешава са Вјолцом, да ли ће се Вјолца појавити? Госпођо Кандић укључите микрофон.

НАТАША КАНДИЋ: Да оставимо отворено, сад у овом тренутку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се изјасните?

НАТАША КАНДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема потребе, нема потребе. Сектора наравно, схватили смо. Добро, веће ће се повући, ви сачекајте немојте излазити.

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈАЈУ се предлози бранилаца оптужених Петковић Зорана, Репановић Радојка, као и предлог опт. Чукарић Слађана за укидање притвора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предлог је одибијен јер веће је нашло да и даље стоје разлози због којих је притвор и одређен. Ја би Вам само. Што се тиче ових осталих предлога, накнадно ће се одлучити о издвајању записника, о прибављању, то ћемо накнадно одлучити, а сада бих вам само дала распоред саслушања сведока за април 2008. године.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се одлаже, а следећи заказује за:

01.04.2008. године и одређује саслушање:

-сведока ОБРАДА СТЕВАНОВИЋА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете затворити прозор молим вас. 01. април молим вас, 01. април 2008. саслушање сведока Обрада Стевановића.

За 02.04.2008. године одређено је саслушање:

-сведока БОЖИДАРА ДЕЛИЋ

03.04.2008. године одређује се саслушање :

**-сведока МАДИЋ СЛАВОЉУБА и
-ПРОТИЋ БОЖИДАРА**

За 04.04.2008. године оређује се саслушање:

**-сведока НЕНАДОВИЋ ДУШКА
-ЂОКОВИЋ ЗОРАНА**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Душка.

ТЕРМИНИ ЗА МАЈ МЕСЕЦ 2008. године:

**05, 06, 07, 08. и 09. мај 2008. године са почетком у 09,30 часова
судница број 2**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 31. март имамо други предмет, тако да нисмо у могућности. Не, не. Ми имамо 31. али немамо.

Приђите, не могу да Вас тако чујем. Реците.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да помогнем да убрзамо мало, ја кад сам давао исказ мислио сам да су ми официри за законитост рада били један од њих Ђорђевић Милун или Микић Драгослав и они су као сведоци, међутим чули смо сведока Илића сада да су они тек дошли 05. и тако даље по сменама су радили, тако да нису битни за 26. и за неко време, па ако доћи ће људи само рећи ће не знам ништа и нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала вам лепо.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Тако да може та два сведока да смањимо, један дан макар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо то би било све.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ђорђевић Милун и Микић Драгослав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би било све.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА